

MÜCADELE

Haftalık Siyasi Gazete, Fiyatı: 20.000 TL. 4 Haziran 1994 Sayı: 97

HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ

İşimizi, ekmeğimizi, onurumuzu savunalım

Bunca zulüm, bunca adaletsizlik, bunca eşitsizlik, bunca yoksulluk varken susuyorsa insanlar eğer, tek bir nedeni vardır bunun; KORKU. Korku işkencedendir, cezaevindendir, işten atılmaktır.

Oysa susmak, daha onursuzcadır hepsinden.

Susmak korkunun sonucu değil, nedenidir.

Korkunun eşiklerini aşmalıyız.

İşimiz için, ekmeğimiz, onurumuz, özgürlüğümüz için korkuyu yenmeliyiz önce.

Düzen çürümüştür.

Milyonlara dayanamayacak kadar çürüktür temelleri.

Ama unutmayın;

Çürümüş bir duvar da yerinde durabilir yıllarca.

Biz vurmazsak yıkılmaz.

Haydi, yarını kurmak için, sömürünün ve zulmün bugününe vuralım:

Tüm emekçiler tek bir yumruk gibi!

Kurtuluş kendi ellerimizdedir

Yoksulluk kaderimiz değildir

HANİ;
BÜTÜN, ÇOCUKLAR
ESİTTİ

ZAMA ZULME
SÖMÜRÜYE KARŞI
AYAĞA KALK

MERHABA

Gazetemize ilişkin olarak bize gönderilen değerlendirmelerde, özellikle Kürdistan'da olan bitenlere daha fazla yer verilmesi önerisi yer alıyor. Okurlarımız bunun kabası içinde olduğunu bilmelidirler. Ancak Kürdistan bürümünün sürekli polis operasyonlarının hedefi olduğunu da dikkate alarak bir kez daha gönüllü muhabirlik çağrımıza yöneliyoruz. Okurlarımızdan daha fazla bilgi, belge, haber, fotoğraf bekliyoruz. Yapadıkları görüşlerini ya da duyduklarını -mümkün olduğunca doğrularak- bize yazmalılar. Kürdistan'da yerel olarak yaşanan olayların gözlemlerini göndermelerini bile bir katkı olarak düşünürüz.

Mızah sayfamıza, İsrail'i yeni bir biçim verdik. Bu konuda da özellikle kendi yayadıklarımızdan, mücadelemin içindeki İsraili'ye verebilecek için okurlarımızın katkısını bekli-

yoruz.

15 günlük yayın yasağının ardından çıkardığımız 96. sayımız da DGM tarafından toplandı...

Bujuva basına, medyaya her türlü kolaylığı sağlayan hatta teşvik kredileri veren sayısız aktörler, halkın sesi olan, halkın yanında yer alan yayın organlarını boğmıyor. Bu konuda en son uygulamalardan birisi de PTT aracılığıyla yurt dışına yayın göndermesine engeller çıkarılması. "Bu hizmet artık yapıyoruz, gümrüğü giden" ya da "Emniyet Müdürlüğü'ne giderek telefonla bildiriyorsanız da belge getirin" diyen PTT'nin bu uygulaması, siyasi iktidarı sosyalist basın-yayın organları üzerinde baskı politikasının yeni bir biçimidir. Bu engeli de aşacağız kuşkusuz.

Elbette sosyalist basına yönelik baskılar, egemenlerin halka karşı yü-

rüttüğü savaşla paralel bir seyir izliyor. Oligarşinin iktidarı, zamm, yokuslaşma terörleriyle karşı karşıya kalan emekçi halk, içinden, ekmeğinden ediyor, onursuzluk ve teslimiyet dayatılır. Sömürü politikaları baskıyla, yid-detle sürdürülüyor, eşitsizlik "adalet" olarak, "istisna" olarak yutturulmaya çalışılıyor. Oligarşi onursuzluğu, soyguncululuğu, biryiciliği prim vererek, destekleyerek halkımız da böylece bir çürümeye ortak etmeyi hedefliyor.

Böyle bir düzene, sömürüye, baskıya, onursuzlaşmaya, yozlaşmaya, adaletsizliğe karşı çıkmak ve direnmek, insan olmanın en temel gereği oldu. Direneceğiz. Sosyalist basın olarak, "kavganın onuru sesi" olarak haklılığımızın aldığımız güçümüzü doğeni yerine getireceğiz.

Yeni sayımızda buluşmak üzere...

MÜCADELE

İÇİNDEKİLER

- Hava umut kokuyor... 3
- İşimiziz, ekmeğimizi ve onurumuzu savunalım... 4
- Ümraniye'de panel... Tutsaklar mahkemeye salanlarında zamamları protesto ettii... 5
- Sendikal güvence alanlarda kazanılıyor... 6-7
- 4 Mayıs direnişimiz yolunuzu aydınlatıyor... 8
- Son yılların en büyük askeri yığılma... 9
- Metropollerde Kürt olmak... 10
- "Maksut Polat Yaşıyor" 11
- Faşizm ulusal baskıdan vazgeçemez... 12-13
- Şimdinin işini sonraya bırakamayalım... 14
- İflas eden resmi ideolojiye "yeni milliyetçilik" aşı... 15
- Adıyaman ve Kayseri Cezaevlerinde askeri grevleri sürüyor... 16
- İşçi kıyımında ve özelleştirmelerde direnelim... 17
- Liman işçileri taşeronlara karşı kazandı... Çay irtifacıları hakkını arıyor... 18
- "İşsizlik ölümden beter" 19
- Gözaltı ve tutuklamalar... 20
- Kültür/Sanat 21
- ABD ve Makedonya... Kırmı ve donanma paylaşıyor... 22
- İsrail... 23

Haklar ve Özgürlükler Bülteni çıktı

İnsan hakları alanında yayın faaliyeti sürdürecek olan Haklar ve Özgürlükler Bülteni 1 Haziran'da yayın hayatına başladı. Aylık olarak çıkması hedeflenen Bülten'in "Çıkarmak" yayında baskıları, insan hakları ihallerine karşı çıkmak için küçük adamların atılımının bile önemli olduğuna dikkat çekiliyor. Ödenecek bedeller olduğunun ve bunun için de "biraz cesaret" gerektiğinin altı çiziliyor.

"Bizler Haklar ve Özgürlükler Bülteni olarak haklılıklarla karşı koymanın, direnmeyi, doğruya ulaşmak için gerekli olduğuna inanıyoruz. Sayfalarımızda bunu gerçekleştiren emekçi kesimleri bulacaksınız. Yılmamak istenen geçeceklerinin önünde elinde bir tacla da olsa direnen, kendisinden istenen haraca, rüveye "hayır" diyen, sadece zenginlerin yararlandığı bir eğitim sisteminde karşı barm, fabrikasını kapatmak isteyenlere "çnce bizim direneni, 'hakkın' diyeni bulacaksınız..." denilen yazıda yayın politikası özetleniyor...

Bülten'in ilk sayısında Haklar ve Özgürlükler Platformu'nun "Tüm kesimleri mücadelede götürüyor" başlıklı yazısının yanı sıra "Emeğimizin İki, Hakkımız İçin Akımlarıydık", "Kürdistan'da İnsan Haklarını 'İki' başlıklı yazılar yer alıyor. Bülten'de ayrıca sosyalist basına yönelik baskılar, idam politikası, kadın ve mücadele, Mayıs ayındaki hak ve özgürlük ihalleri, "kayıplar", cezaevleri, basının alamamızı iş güvencesi gibi birçok konu üzerine yazılar bulunmaktadır.

Haklar ve Özgürlükler Bülteni tüm halk kesimlerinden yapıldığı baskıları, insan hakları ihallerini ve buna karşı tepkilerini kendilerine göndermelerini istiyor. İnsan hakları konusunda yazı, değerlendirme, eleştiri ve öneriler bekliyor. Geniş kesimlere ulaşmayı hedefleyen Bülten, abone yoluyla da okuyucusuna ulaşmaya çalışıyor.

Haklar ve Özgürlükler Bülteni'ne ulaşabilmek için:
Kazım İsmail Gürkan Cad. Hamam Sk. Yavuz Han No: 2/17-18
Çağaloğlu/İST.
Tel/Faks: (212)527 29 00

BÜROLARIMIZ

Ahmeti İzzet Cad. 7. Sk. Kızılay İşhanı arkaası Oskan Ap 47/A Kat: 1
Tel/Faks: 391 97 25
Akıncı Maraslı Sk. Kırar Ap. No: 12/13 Beşiktaş Tel/Faks: 434 10 97
Antakya İzzet Cad. 5. Sk. Osmangazi Paşa Kat: 5 Tel/Faks: 215 56 06
Bakır Hanlar Mah. Kızıllar Sk. Adım İşhanı (Hıryak) Kat: 1A/2A
Tel: 224 47 80
Bakır İzzet Bayındı Cad. Menteşe Paşa Kat: 1/8
Denizli Denizli Çine Meydanı Çine İşhanı Kat: 3
Diyarbakır İzzet Cad. Oğuz Paşa Kat: 300 Tel/Faks: 221 85 80
Eskişehir İzzet Mah. Hızır Sk. Şişli Han No: 10 Tel/Faks: 212 45 19
Eskişehir İzzet Mah. Kızıllar Sk. Şişli Han No: 10 Tel/Faks: 212 45 19
Gaziantep Gaziantep Cad. Kızıllar Mah. Vatan İşhanı Kat: 5 Daire: 10
Tel: 233 18 50
İzmir 835. Sk. No: 27/001 Bire İşhanı Kat: 1
Tel/Faks: 441 90 86
Kars Karaköy Karaköy İşhanı Kat: 2 No: 233 Tel: 223 75 25
Konya Konya Mah. D. İsmail Yavaş Kat: Park Otu yanı No: 4-D
Konya İzzet Mah. İzzet Paşa Sk. Denizli İşhanı Kat: 5 Tel: 325 75 33
Konya Kızıllar Mah. Akıncı Karaköy Sk. Şişli İşhanı 10/A Kat: 2
No: 251 Tel: 350 50 57

Mideyir: Pol. Karar İşhanı Kat: 4 No: 12/122 Tel: 325 28 45
Mersin: Mersin Mah. 118 Sk. Çay İşhanı Kat: 2 No: 13 Tel: 336 75 54
Samsun: 19 Mayıs Mah. Taksim Mah. Buzaklı İşhanı Kat: 3
Tel: 435 58 81
Sivas: Sivas Mah. Belediyi Sk. Seyranlı Simit No: 508
Tel/Faks: 222 20 22
Trabzon: Çay Mah. Uzun Sk. Kızıllar İşhanı Kat: 3 No: 80
Tel/Faks: 326 17 10
Tuneli: Mideyir Mah. Otuzlar Cad. Borçlar Sk. Dey-Yeşil İşhanı No: 11
Tel/Faks: 212 51 89
Zonguldak: Mideyir Mah. Denizler Sk. No: 6 Kat: 1
Tel: 233 89 45
Kılıç Hancağız 25/27 50670 Alanya
Amsterdam: Kızıllar 48 BG 1053 Dış Amsterdam/İstanbul
Tel: 0203/2042 61 745
Almanya: Vatanı 5. Sk. Pınar No: 7 Platin Kızıllar (Kızıllar Sırtı) 10677
Almanya-Greene Tel/Faks: 3640051
London: 2 B Prince George Road London N 16
Tel: 08 44712 49077
Paris: 18 Rue De Metz 75010 Paris Tel: 00 331/460254

12. sayısı çıktı

29. sayısı çıktı

Saklılı Haziran Yayıncılık ve Tic. Ltd. Şti. Adana Ofisi 38329
Yeni İleri Mahallesi: Çelebi ÇARŞAKI
Yıldırım ve Yavuz Adresli: Bilişim Mah.
Yıldırım Sk. Kızıllar İşhanı No: 11 Kat: 1
Sultanahmet-İstanbul
Tel: 513 84 17 518 68 57 / Faks: 516 24 14
Bakır: Sivas Mahallesi
Faks: 20 500 171. Alanya: 4 DİM
Faks: 15 577. İzmir: 4 DİM
Hollanda: 4 PL. İzmir: 4 DİM
Aksaray: Kızıllar
Yayıncılık
6 aylık: 450.000 TL 1 ylık: 900.000 TL
Yıldırım Adana: 4 aylık: 85 DİM,
1 ylık: 170 DİM
Hemşir: No: Ofisi 38329, T. İş Bankası
Akıncı Şişli: 100 48 44

Hava umut kokuyor!

Bir belediye otobüsü. 18 yaşlarında bir öğrenci otobüsün ortasına doğru ağır adımlarla ilerliyor. Tam orta yerde duruyor ve her iki tarafla şöyle bir bakınıp aradığı gözleri bu-lunca gözlerince konuşmaya başlıyor.

"İşçiler, emekçiler, kardeşler"
Otobüsteki herkes sesin geldiği yöne dönüyor. Bütün gözler genç ajlatörün gözlerini yakalamaya çalışıyor. Bütün otobüs dönmüş konuşan gençli diyor. Tek tek sözcükleri çalınıyor kulaklarına... "5 Nisan" diyor genç, "KİTİTler biz barmadık" diyor, "haksız savaşın söz ediyor..." "Yoksulluk, rüvet" diyor, "İMF" diyor, "emeryalizm" diyor, "Çiler", "Karayalın" diyor, "TÜSİAD" diyor... "Onlar feda-karlık etsin" diyor başıranlar. Evet, bütün bunları konuşan kaldrım hedefi gösterir gibi başıranlar söy-lüyor.

Otobüsteki gençin şaşkın onu izliyorlar. Üç-dört dakika sonra bu. Genç öğrenci gözlerini ka-labalığın ortasında gezdirerek sürdürdüğü konuş-masını "Açığa ve Zulme Karşı Aydağ Kalka-lım" diyor bitiriyor.

Tam o anda bir el uyanıyor gencin omuzuna. Genç daha ne olduğunu anlayamadan orta yaşı-lır bir adam gence sarılıp her iki yanından öpüyor. Merakla kanık bir şaşkınlık içindeki yolcular ço-ğulu alkışlayarak katılıyorlar onlara...

Hava umut kokuyor!

Pazar yerlerinde, trenlerde, otobüsle-ride, emek kurumla-rında, kahvehaneler-de, kalabalık mey-danlarda, caddelerde yapılan hemen her gösteride halkın za-ma-zulme karşı birik-tirdiği öfke apışa pıyo-ru. Kimi yerde söy-lenerek, kimi yerde otaya atılıp konuşa-rak, kimi yerde devrimci-lerin söyledikleri-ne alkışlarla katılarak emekçiler sevgin pa-ketiyle daha da artan öfkelerini ifade etme-ye başlıyorlar.

Fabrikalarda, iş-yerlerinde "genel grev" sözü ediliyor sık sık. İşçi kıymıla-rın, özelleştirme ope-rasyonlarının ve işye-ri kapatmaların saldı-ğı işsizlik korkusu işçilerin yüreğine bir karabasan bulut çöke-de boğaz tokluğuna bile yetmemekle hale gelen ücretler üç-beş günde eniyip cepler boşalınan, işyanı ağır basıyor. "Ne olacaksın olsun" diyeşiyleyi binlerceisin...

Binlerce esnaf, kök üretti ateş pöskürüyor ikidara. Satışını yerine koyamıyor çünkü. Ürett-iğini satarak elde ettiği parayıyla, giderek daha az üretebilecek duruma düşüyor. Onlar köpüldükçe üç-beş büyük teklin daha da büyüdükçe, devle-ğin tekellerin onları daha ağır kuşullara mahkum ettiğini görüyor, yaygararak öğneniyorlar. Her gün yeniden fiyat belirleyen tekellerin kır oranan ar-tarken, onları azalan gelir paylarıyla tekellerin yan-ıpsı haline geliyorlar. İflas tehdidi büyüdükçe, üretim potansiyeli azaldıkça kök esnaf ve üre-ticilerin öfkesi büyüyor.

Kamu emekçileri, ikidarı kendilerini oyalam-a-ya çalıştığını, ekonomik olarak yoksulluğu derin-

leştirirken demokratik sendikal haklarını engelle-meyi hesapladığını görüyorlar. İkidarı oyalam-a-taktiklerini, süngüsü düğürölüm grev ve toplu sözleşme haklarından yoksun bir sendika hakkını "küfür" gibi veremeyi hesapladığını görüyor büyük çoğunluk. İkidara Ankara'yı dar ediyorlar her se-ferinde. Ancak oyalam-a sürdüğü, esaslı bir taktik atmaksızın bu işin başanlı olamayacağı da daha iyi anlaşılıyor memurlar arasında.

Ve öğrenciler, gençler... Polis copu bir an eksi-k olmadıkça halde ensellerinden, onlar yine konuş-maya devam ediyorlar. Çünkü çoğu diploma ile işsizliği de alıp koymuş olacak cebinel işçi ve emekçi ailelerinden gelen büyük çoğunluk ölenin yaşadıklarını syen yapıyor zaten. Evde, çarşıda, pazarda ne oluyorsa okula da o taşıyor doğru-dan. Parasıçık, yoksulluk okula da bırakıyor ya-karlarını. "Bütün bir yaşam böyle mi geçecek" diye soruyorlar kendi kendilerine. "Giltmez" diyor-lar elbette. "Gider" demek ölmekten farksız çün-kül Büyük bir istek duyuyorlar "değiştirme" için kaderi. Postu delirmeyi göze alacak kadar hem del!

Maasgiri geçitlerken ödenen, saatlerce kuy-ruklarda bekletilen emekçiler, düzenin devrimci-le-re neden "terörist" dediğinin farkında olduklarını ortaya koyuyorlar: "Bu devlete, bu hükümete te-rörist olacaksın kardeşim, bunlara o lazım."

Evet, on yıllardır dü-zenin çarkları içinde şekil verilen 60'lık, 70'lik emekçiler bile "terörist olmak"tan söz ediyorlar.

İşçiler, memurlar, esnafılar, kök üre-ticiler, gençler, kadın-lar... Ununu eleyip eleğini asmış emekçi-ler bile... Herkes bir şeyler bekliyor... Ha-yatın, emek kavgası-nın ağırlığı altında ne kadar ezilip büzölse de herkes bir şeyler bekliyor... Bir soluk, bir kıvılcım, bir parça ışıık... Ancak katın biri bir parça ışıık, bir okma rahata erme-den geçip gitmesin hayat. "Yeter böyle sürünerek yaşamak" diyor insanlarımız... Ve her biri daha çok hazır dövüşmeye... Emek, gül ve hürriyet

şin daha çok hazır dövüşmeye...

...Ve çok uzaktak, çok yakın" bir uzaktaki ilk genc ki. Bir Ayten, bir Serpil... Nöbetlerle. Devrimi, geleceği konuşuyorlar... Ve çatırlar, ayak sesle-ri. Bir kuşatma bul Der demez asilyorlar teşle-ni, ilk ateşle kayıo verdirecek durduruyorlar düşmanı.

Siogamları Çiftahavuzlar", Derim dağlarında yankılandıyor. "Cesaretnin varsa gelin" Yoldaş-ların uyarımı oluyorlar böylece, ama düşma-nı nezdilerindeki yeri öğneniyor. Bir ateş yağmuru altında kalyonları birinden. Yine geri çekilmeyi red-dedip yoldaşlarına zaman kazandırmaya çalışı-yorlar. Yoldaşlarını kurtarmak için büyük bir ço-ğuluyla öne atılarak pehit düşüyorlar... Derim halkı onları konuşuyor, türkölüyorlar. "Umudun Adı" yayılıyor sarı kayalarından engin ovalara...

Hava umut kokuyor.
Mesele umut olmakla!

Politikada Bu Hafta

Biz vurursak yıkılırlar

Devlet terörü ile atışa giden zam yağmuru top-lumun tüm kesimlerinde ciddi bir tepkinin birikme-sine yol açıyor. İnsanlar -saudığından daha fazla-birçok şeyin farkında ve öfkeli.

Kitle eylemleri 1983'de olduğu gibi nısıp bir yu-muşamamın peşinden geldi, tersine daha da artan devlet baskısına rağmen böylesine gelişme göstere-biliyorsa, bu durum, var olan tepkinin hiç de kü-çümsemeyecek ölçülerde olduğunu işaret sayılma-lıdır. Yoksa devlet terörünün böylesine boyutlandığı bir ülkede 1 Mayıs'ta yalnızca İstanbul'da 100 bin kişilerin alana çıkması, bir ay sonra bu kez 40 bine yakın kamu emekçisinin eli coplu Ankara Emniyet Müdürü Taşanlar'a inat Ankara sokaklarını dol-durmasını açıklamak mümkün değildir.

Toplumsal mahalefet için ke kızanan, yol bul-dukça kendini açığa vuran bir biçimde gelişiyor.

"Açığa ve Zulme Karşı Aydağ Kalkalım" diyen devrimcilerini daha da şimdiden on binlerce insana ulaştı. İlgneyle kuyu kazar gibi sabırla ve ınatla sür-dürülen çalışmaların mutlaka sonuç vereceğine inan-ınca, şimdiden ortaya çıkan sonuçları görmenin coğuşuyla devrimci çabalarını sürdürüyor.

Zaten yumsuz olan hükümet, suskun bir toplum üzerinde yönetici olmanın rahat-ını sürmedikçe için huzursuz; için ke kayıyor. Egemen sınıflar dü-zenin siyasal mesruiyetini karılayamayan var hükü-metten memnun olmasa da, alternatif yaratamama-nın çaresizliğiyle durumu kabulleniyor. Ancak geli-nen süreçte her türlü olasılığa karşı kendilerini ga-rantı altına almak için MHP'li faşistleri daha fazla öne çıkartıyorlar.

Düzen en ağır krizlerinden birini de yaşasa, şu ya-da bu biçimde ayakta kalmayı yollamayı bulmaya çalışıyor. Düzen çözülmüyor demek, onun kendiliğ-den çözüleceği ve çökeceği anlamına gelmiyor. Bu noktada çokluğu hızlandıracak faktörün, inat ve sa-bırla yürütülen devrimci faaliyet olduğunun, olacağını belirtmek gerekir.

Dolayısıyla hiçbir devrimcinin kendi inatçı ve sa-bırlı emeğini küçük görmeye hakkı yoktur. Çünkü gelecek bu emekle kazanılacak, bu emekle kurulaca-kır.

Türkiye'de solun geleneksel bir zaafı vardır. Hep büyük iş yapmaktan, büyük direnişlerden, büyük dayanışmalardan, büyük genel grevlerden söz ederler. Ama küçük işleri bile yapmaz, yapamazlar. Bü-yük konuşmak onları sabır ve ınat gerektiren "kü-çük" işler karşısında isteksizleştirir. Oysa büyük konuşmak değil, büyük düşünmek doğrudur. Ve bir de "küçük" işlerin ısrarlı-kararlı çalışması olabili-mek...

İçten içe kızanan ve büyük altüst oluşların damımlarını bağında biriktiren toplumsal muha-lefete iradi bir yol açmak ve yön vermek, mücadele-ler bir sanat inceliğindedir kavrayan savaşçı bir örgüt-lenmeye olanağıdır. Böyle bir örgütlenmeyi geliştirmek, güçlendirmek günlük çalışmalarında görev alan devrimcilerin inat ve kararlılıklarının sonucu olacaktır. Bu; umudu yaratmak, ete kemine bürün-dürmek demektir.

Ve ona yaratan devrimci, kendilerini de yendi-nen yaratmanın, halkın kutsal davasına adanmış gizli sevincini gözlerinde bir parıltı olarak taşımay-a-da hak kazanacaklardır. ○

"Zamlar cebimizde zaten pek bulunmayan paranın da yarısını aldı. Ya böyle koyun gibi güdüleceğiz ya da açlıktan ölmek için hakkımızı arayacağız. Bu politikacılar bizi işsiz bırakarak dolandırıcı olurlar, hisrız olurlar diyorlar. Bz onlar gibi devletin kredi falan alamayız, halkın sırtından çalamayız. Şimdi onurumuzla yapamak için ne yapalım bize onu söyleyinler. Seçimizi çıkardığımızda tepemize polis çöser miyor. Artık özümüz çöş falan da görmez. Aç insanların neyle yapabileceğini tek ses olarak gösterebiliriz."

Eskepih'de ayakbağı boyacıları dahil birçok iş yaptığı söylenen Derinim Doğumlu, 30 yaşındaki Mehmet Sarı söylüyor bunları...

İstanbul'da, Samsun'da, Diyarbakır'da, ükennin dört bir yanında bunları ve benzerlerini söyleyen milyonlar insan var. Devrimci kitle çalmışlarını yapıldığı yerlerde halkın çalışmalarına destek olmasın, devrimcileri sahiplenmesin, ölümü tepkiler vermesin de bunu kanıtlayıyor.

Yaşamın hemen her alanında halkın sorunları dile getirildiğinde, talepleri ya kalındığında ve çözüm yolları gösterildiğinde halkta sıcak bağlar geliştirmek çok daha kolay olacaktır...

İşimize, ekmeğimize, onurumuza göz diken, elimizde, avucumuzda ne varsa alan bu kitleden karışık, ekmeğimizi ve onurumuzu savunmalıyız. İnsanca yaşamamız, başı dik onurlu bir yaşam sürmenin yolu açlığa ve zulme karşı çıkmaktan geçiyor. Ekmeğimizi ve onurumuzu savunmak bugünün savunmasıdır. Ekmeğimizi ve onurumuzu savunmak kendimizi, çocuklarımızın gelece-

İşimizi ekmeğimizi ve onurumuzu SAVUNALIM

Kadıköy'de Sali Pazarı'ndaki Çilek Sokak girişinde de 20 Mayıs günü benzer bir çalışma yapan Devrimci Sol Güçler "Zama Zulme Karşı Ayaktayız" pankartı astılar ve konuşmalar yaptılar. Halkın ilgisine iletildiği çalışma, kampanya kapsamındaki sloganlara sona erdi.

Zamlar ve işçi kayımları karşısında halkın tepkilerini dile getiren ve mücadeleye çağırın Devrimci Sol Güçler, 28 Mayıs günü Beşiktaş Cumartesi Pazarı'nda yaptıkları konuşmalar ve dağıtılan özel sayılarıyla zama, zulme karşı mücadele çağrılarını yinelediler.

Zama, Zulme Karşı Mücadele Edelim, Kazanalım! pankartını asan Devrimci Sol Güçler, yaptıkları konuşmalarda getirilen

el'in Gebze ilçesindeki semt pazarında da pazar konuşmaları yapıldı.

TIYATROLU PROTESTOYA GÖZALTI

Haklar ve Özgürlükler Platformu'nun 'Açlığa ve Zulme Karşı Ayalağa Kalkalım' kampanyası çerçevesinde sokak oyunlarını sürdüren Ayşe Gülen Halk Sahnesi oyuncuları 29 Mayıs Pazar günü Büyükmarmuldu Pazarı'nda oynadıkları oyundan sonra polis tarafından taltarılanlara gözaltına alındılar. Pazarın içinde yoksul Amutlu halkına ve pazar esnafına hitaben oynayan ve büyük ilgi gören oyun sonrası otobüs durağına giden oyuncular bir evli polisin "görev ajk" sonucu ihbarı ve tehyayle alarak zorlaya polis otosuna bindirildiler. Götürüldükten Rumelihanın Polis Karakolu'nda oyuncuları "Neden başkaları gibi tiyatro yapıyorunuz?" "Neden başka bir yerde değil de özellikle

Amutlu?", "Bir daha bu bölgede oyun oynamayınız" gibi tehditlerle bukuruldu. Aralarında Tavrı dergisi muhabiri ve FOSEHD elemant Güler Ağıl'un de bulunduğ AGHS oyuncuları halikant yana sanatın susturulmasınıcağı biltiltir.

ZONGULDAK VE İLÇELERİNDE KAPATIMALAR İÇİN ANKET YAPILDI

Zonguldak'ta işçi Hareketi gazetesi tarafından 'Açlığa ve Zulme Karşı Ayalağa Kalkalım' kampanyası çerçevesinde bir anket düzenlendi. Son zam, zulüm paketi ve kömür ocaklarının ve Demir-Çelik fabrikasının kapatılması ve çözümleri çerçevesinde sorunları yer aldığı ankete yüzlerce insan katıldı. Zonguldak, Kozlu, Karabük, Ereğli, Alaplı ve Çaycuma başta olmak üzere birçok yerde işçi, emur, esnaf, emekli, öğrenci, işsiz insanlar ankete yoğun ilgi gösterdi. Anket çalış-

ğini savunmaktır. Ekmeğimizi ve onurumuzu savunmak demokratik, başımız bir Türkiye için adım atılmıdır...

"ZAMA, ZULME KARŞI MÜCADELE EDELİM"

İstanbul Bağcılar'daki pazar da 20 Mayıs günü Devrimci Sol Güçler tarafından 'Açlığa ve Zulme Karşı Ayalağa Kalkalım' kampanyası çerçevesinde konuşmalar yapıldı ve özel sayılar dağıtıldı. Devrimci Sol Güçler'den 20'nin üzerinde kişinin katıldığı çalışmada, "Zama Zulme Karşı Ayaktayız", "Devlet Bizi Açlığa Mahkum Ediyor, Direnelim" gibi dövizler taşınırken çok sayıda özel sayı dağıtıldı. Halkın özel sayıları kapışmasına aldığı çalışmada, insanlar "Bakın Devrimci Sol Güçler gelmiş" diyorlardı. Devrimci Sol Güçler'den bir kayın yaptığı konuşma ise pazar yerindeki kitle tarafından alkışlarla karşılandı. "Halkın Halksız Kazanacağı", "Devlet Bizi Açlığa Mahkum Ediyor Direnelim", "Zama Zulme Karşı Ayalağa Kalkalım" sloganlarını aktırdığı çalışmaya halk alkışları ve sloganlarıyla destek oluyordu.

son zamlarla insanların ceplerindeki son kurşunlarına da göz dikildiğini belirttiler.

Ensalta yapılan sohbetler sırasında kazanlarının düştüğünü beliren esnafa bunun nedeninin yapılan zamlar olduğunu ve bu zamlar karşısında susmamak gerektiğini anlatan Devrimci Sol Güçler zamlarla ilgili özel sayılar dağıttılar. Özel sayılar halk tarafından ilgisine okundu...

Ote yandan geçen hafta içinde peşli tarihlerde Devrimci Sol Güçler tarafından 10-15 kadar otobüs konuşması yapıldı. Derbent, Okmeydanı ve Sarıyer civarında yapılan çalışmalarda konuşmalar sırasında gollerinin olumsuz bir tepki göstermediği, otobüslerdeki halkın ise ilgisine dinediklen ve katıldıkları görüldü. Dövizlerin de taşıdığı çalışmalarda Devrimci Sol Güçler otobüslerinde inlerken dövizler camlara yapıştırıldı.

Ayrıca Sultanbeyli, Sarıgazi, Dudullu, Çayırönü ve 1 Mayıs mahallelerinde kampanyaya ilişkin birçok yazılama yapan Devrimci Sol Güçler, Sultanbeyli, Sarıgazi, Esenşehir, Birlik ve 1 Mayıs mahallelerinde gruplar halinde kahvehane konuşmaları yaptılar. Aynı gün, Koca-

ması yapan işçi Hareketi gazetesine uzun uzun detaylarını anlatan insanlar, çalışmadın oldukça memnun kaldılar. Birçok yerde anket yapıları çay ikram etmeden bırakıldılar.

Anket sonuçlarına verilen tüm cevaplar da Zonguldak ve ilçelerinde TTK-DÇ'nin kapatılmasına izin veremeyeceklerini, SHP-DYP koalisyonunun sorunlarını çözemeyeceğini, zamlar sorunlarını onları partikalarını belirttiler. Sarı sendikalarına güvenmediklerini söylediler. Enetekçiler çözüm notkısında parakli bilinc ve cesaretle jimdik şahid değiller. Onlara doğru önderliği devrimciler yapacaklardı...

ADANA'DA MESLEK LİSESİ KARŞISINDA PANKART ASILDI

Adana'da 25 Mayıs günü Devrimci Sol Güçler, Endüstri Meslek Lisesi karşısına "Zama, Zulme, İşsizliğe Karşı Tek Yıl Devrim" yazılı bir pankart astılar. ☐

AGHS oyuncuları tersane işçileriyle beraber

AGHS oyuncuları/oyunlarını 1 Haziran günü bu kez Camialtı ve Taşkızak Tersanesi işçileriyle oynadılar. Öğle tatili sırasında iki tersanenin birliğetti sukkatı oynanan oyunda 200'ün üzerinde işçi izledi. Üzerlerinde kostümler, ellerinde çanla işçileri oyun izlemeye davet eden oyuncular, oyun sonrası işçilerle sohbet ederek kampanya ve amaların hakkında sohbet ettiler. ☐

"Açlığa ve Zulme Karşı Ayağa Kalkalım" kampanyası çerçevesinde Ümraniye'de panel

"Açlığa ve Zulme Karşı Ayağa Kalkalım" kampanyası çerçevesinde sömür ve zulüm politikalarının değerlendirildiği ve neler yapılması gerektiği üzerine 29 Mayıs günü bir panel düzenlendi. İstanbul Ümraniye İlçesi Sosyalist İktidar Partisi binasında yapılan panele Yüksel Halkın Gözü gazetesi, Devrimci Mücadele İşçiler ve Ümraniye SİP adına birer konuşmacı katılırlar. Özgürlük Türküsü müzik grubu da panel programında yer aldı. Panel programında yer alan Ayşe Gülen Halk Sahnesi oyuncuları ise aynı gün Büyükbasmalı'da sergiledikleri oyun sırasında gözetiminde oldukları için panele katılamadılar.

Yüz kişinin üzerinde bir katılım olduğu panel saat 18.00'de Özgürlük Türküsü'nün müzik üyeleriyle başladı. İzleyicilerin de coşkulu katılımıyla 20 dakika kadar süren dinletiden sonra ilk bölümden oluşan konuşmalarla geçildi. Birinci tur konuşmalarından Özgürlük Türküsü üyesi Tükrül ve halaylarıyla 20 dakika kadar süren bir program sundu. İkinci tur konuşmaları süren panel programı, izleyicilerin soruları ve katılımıyla saat 21.00 dolayında sona erdi.

İki bölümlü konuşma programında konuşmacılar özellikle şu görüşlere yer verdiler:

Adnan Marangoz (SİP Ümraniye İlçesi Yürütme Kurulu Üyesi): Bugün açılış eğitimi ve sağlık konularında özgeçmişlerimizi gündelikte. Devlet kendi kültürüne çalışıyor, çünkü kapitalist sistem kendi. Onda yenden ise devlet, politika, orduya kendi büyüyor. Kapitalizmin kırması ile yapsadılar ve isadeler üttürdüler. Sistemin kendinden kaynaklı-

dır. Bir anlamda sistem kendini yok etmektedir...

Bu düzenin yıkılması gerektiğine inanıyoruz tamdır ama asıl olan sistemin yıkılabileceğine emekçilerin inanmadıklarıdır... Kriz finansal değil, üretimden kaynaklı bir krizdir. Bunun faturası da emekçilere yollanmaktadır. Eğer bizler bu krizi kendi yöntemlerimizle çözeceksek, burjuvazi bizi çözecek. Bugün sistemin yaşadığı kriz bize sistemin değişmesi için çok önemli imkânlar sunmaktadır. Bugün bizler sokakta olmalıyız. Ne yapış edip emekçi kitleleri harekete getirmenin yollarını bulmalıyız. Bugün bizim söylediklerimizle toplumun taleplerini taşıyoruz. Bu imkanı iyi değerlendiremezsek bu, sosyalistlerin alınanda kapkara bir leke olarak kalacaktır...

Metin Yıldız (Yüksel Halkın Gözü gazetesi): Kriz içerisinde olan emperyalizm kendi krizini yeni-sömürge ülkelerdeki işbirlikçileri yoluyla bu ülkelere aktarmaktadır. Bunu ülkemizdeki işbirlikçi olan oligarşi, yani egemen sınıflar bloğu yapmaktadır. Sömürsünün sumesi, düzenin yapması ya da ömrünü uzatması için de haklarını isteyen kitlelere, emekçilere karşı baskı uygulamaktadır...

Oligarşi bugün yönetemez durumda. Halka karşı uygulanan terör, katliamların kayınlarmakta ve bunun için yapılan harcamalar da krizi beslemektedir. Yeni oligarşi tam bir çaresizlik içerisinde. Oligarşi bugün, orduyuyla, medyaya ve tüm diğer araçlarıyla halka karşı savaş ilan etmiştir. Bugün halkın karşı karşıya bulunduğu durum ya açlığı, sefaleti, onursuzluğu kabul etmek ya da mü-

cadele etmektedir. Bunun için işe bir devrimci daha cesur ve özverili olmalıyız... Kitlelerin kendiliğinden tepkilerini sokaka çıkarmak, kitleleri bilinçlendirmek ve bu mücadeleyle haluk devrimci yoldayla bütünleştirmek zorundayız. Bunu yapacak olan yine bizleriz. Açlığa ve zulme karşı ayağa kalkalım gıcını hayata geçirelimiz...

Fikri Hidirali (Devrimci Mücadele İşçileri): Bu düzen az ya da çok ama sürekli kriz içerisinde. Çünkü emperyalizme bağlı ve çarpık bir biçimde gelişmiştir. Yani kriz, bugünün, geçen yılın krizi değildir. Bugün ise açıktır ki, düzen gıcında kadar yaşadığı krizlerin en güçlüsünü yaşamaktadır. Bunun sorumlusu

du ya da bu kö-

tü yöneticiler değil, emperyalizmin eşitaz gelişim yasaadığı, emperyalizme bağlı bir ülke olamıdır...

Bugün yapmamız gereken kendimizi sorgulamamızdır. Yani önce ben yap-tım, ne yapmalıyım şeklinde kendimizi sorgulayacağız. Sonra bizi sorgulayacağız. Ve eğer alindirin alındığı bir yutka gibi açılmak istemiyorsak, hayatın her alanında, fabrikada, işyerimizde, köyde, okula, her yerde yanımızda bir kişi daha katmayla çalışacağız. 1 Mayıs'a bir kişi daha getirmek için uğraşacağız. Kimin yanındayız, kimin yanında olacağız, bu kavrayışı sürdürerek güç ve cesaretin neresindeyiz diye kendimizi sorgulama ve yenilemiz...

Kendimizi ağmayla çalışmalı ve insanlara gıcmetken korkarmayız, onlara öncü olmalıyız. Unutmamalıyız ki, bu kavga bize yürüyecek, bizle gelişecek ve hedefine ulaşacak... O

Tutsaklar mahkeme salonlarında zamları protesto etti

DEVİRMİCİ SOL TUTSAKLARI BEYAZIT MEYDANI'NDA KUŞLAMA YAPTILAR

Yaklaşık 21 aydır tutuklulukta süren Devrimci Sol tutsaklarından Halil Önder, Birsan Kara ve Serpil Yıldız'ın yargılanmalarına 1 Haziran günü İstanbul 3. DGM'de devam edildi.

Duruşmaya Asayiş Şubesi'nde görevli olan polis Sami Çeliker'in dinlenmesiyle başladı. Öcalan üzerinden çok zaman geçtiğini ve şimdiki ayrımları hatırladığını söyleyen Sami Çeliker daha önceki ifadesini aynen kabul ettiğini belirtti.

Polisin ifadesini ise tutsaklardan hiçbirisi kabul etmedi.

Daha sonra söz alan Halil Önder ise ekonomik istikrar paketi adı altında uygulamaya sokulan soygun paketini ve IMF kararlarını protesto eden dilekçesini okuyan mahkeme heyetine sundu. Halil Önder'in arkasından söz alan Serpil Yıldız da IMF kararlarını ve soygun paketini protesto etmek amacıyla ABD bayrağı yakmak istedikleri jandarmaların saldırısına uğradı. Tutsakları tartaklayan jandarmalar, ellerindeki bayrağı da zorla aldı.

Bayrağın alınmasından sonra duruşmaya devam eden hakim, jandarmaların saldırısını nedeniley sözlerini tamamlayamadığını ve tekrar söz almak istediğini belirtti. Serpil Yılmaz'a söyleyeceklerini duruşmaya ilgilisiz olduğu gerekçesiyle söz hakkı vermedi.

Tutukluluklarının devamına karar verilen

Devrimci Sol tutsakları, mahkeme salonunu zafer işaretiyle ve "Açlığa ve Zulme Karşı Ayağa Kalkalım" sloganlarıyla terk ettiler.

Cezaevine götürölmek için ringlere bindirilen tutsakların sloganları burada da sürdü. "Kahrolsun Faşizm Yasasın Devrimci Sol", "Açlığa ve Zulme Karşı Ayağa Kalkalım" sloganlarını atan tutsaklar ringin pencerelerinden Devrimci Sol bayrağı astılar ve sloganlar atarak Beyazıt Meydanı civarında kuşlamalar yaptılar. Pencerelerden sokaklara savrulan kuşlamalar meydana bulunan halk tarafından ilgilie karşılandı. Birçok kişinin kuşlamaları alarak heyecanla başkalarına gösterdikleri görüldü.

DGM heyeti: DISİPLİNİ BOZDUĞU GEREKÇESİYLE DURUŞMALARA GETİRİLMESİNE...

Devrimci Sol davasından 11 Şubat 1992 tarihinden beri Sağmacılar Cezaevi'nde tutuklu bulunan ve idamla yargılanan Yasemin Okuyucu'nun mahkemesi İstanbul 1. DGM'de görüldü.

Yasemin Okuyucu, 5 Nisan kararlarını ve IMF'nin dayattığı açlık, soygun ve zulüm politikalarını içeren bir dilekçe okumak istediğini söylemesi üzerine DGM heyeti dilekçenin davıysa bir ilgisiz olduğu gerekçesiyle

Devrimci Sol davası tutsaklarından Yasemin Okuyucu, mahkeme IMF'nin dayattığı sömür ve zulüm politikalarını protesto etti.

okunmasına izin vermedi. Daha sonra Yasemin Okuyucu yanında getirdiği kağıttan hazırlanmış ABD bayrağını yakmaya çalışırken, DGM heyetinin kararlarıyla jandarmalar tarafından zorla salondan çıkarıldı. Askerler tarafından saldırıya uğrayan Okuyucu, "Kahrolsun Kontregerilla Hukuku" sloganını attı.

DGM heyeti Yasemin Okuyucu'nun getirdiği bütün duruşmalarda disiplini bozduğunu beliterek, bundan sonraki duruşmalara getirilmemesi kararını aldı... O

**Kamu emekçilerinin
28 Mayıs uyarısı**

**"Sendikalarımıza yasal güvence"
"5 Nisan paketi geri alınsın"**

Sendikal güvence alanlarda kazanılıyor

- ✓ 25 Mayıs'ta sendika başkanlarının açık grevileye başladı ey-
lemeler... Baskılara, gözaltılara karşın, 28 Mayıs'ta onbinlerce
kamu emekçisinin güçlü adımlarıyla sarsıldı Ankara.
- ✓ Valilikler, kaymakamlıklar, polis ve jandarma kamu emekçile-
rinin Ankara'ya akışını durdurabilmek için seferber oldular.
Ama onların meşguliyetleri ve haklılıkları 657 sayılı yasanın da-
ha güçlüydü. Polis barikatlarını aşıya aşıya başbakanlık önüne
ulaşan yürüyüş bu gücün kanıtıdır.
- ✓ Kamu emekçileri başbakanlıkta yapılan görüşmede yine
yalnızca vaat duyular. Ancak bu, eylemlerin sonuçsuz kal-
ması demek değil. 28 Mayıs'ta sendika hakkı alanlarda
kazanılmaktadır zaten. Ve 28 Mayıs'ta emekçilerin açığa,
zulme karşı isyanı büyümektedir.

Süreçten daha güçlü çıkmalyız

**Hanifi Sağlam
BEM-SEN Genel Sekreteri**

Kamu emekçileri taleplerini bir kez daha hem kamuoyuna hem de iktidar sahiplerine duyurdular. Son haftalarda Meclis komisyonlarında yapılan meşur yasası hazırlıklarına karşı duyuru olduklarını, grevli-toplu sözleşmeliler sendikal hak taleplerinden vazgeçmeyeceklerini, grev ve toplu sözleşme hakkını tanımayan idareci ve işverenlerin karşı çıkışlarına, ayrıca 5 Nisan kararlarıyla birlikte dayatılan soyguna karşı sessiz kalma eylemlerini gösterdiler.

Kamu emekçileri, KİSP'nin çağ-
rısına 40 bin kişilik bir katılımla ce-
vap vererek taleplerine sahip çıktılar.
Sadece 40 bin kamu emekçisi de-
ğildir o gün taleplere sahip çıkan.
Özellikle uzak şehirlerden çeşitli se-
beplerle gelemeyen binlerce kamu
emekçisi de, bulunduikleri yerlerde
çalıştıkları etkinliklerle eyleme güç katti-
lar.

Kamu emekçilerinin eylemi, bu
memleketi yönetenler, yönetile-
nenin ne söylediklerine hesaba katmadan
karar almayacaklarını bir kez da-
ha gösterdi. Ve bir kez daha, ne Ta-
sarılar gibi saldıran müdirler, ne de
sendika yöneticilerinin gözetilme-
sine yasla ile bizzat sendikal müca-
delesini bozma planlarında vazgeç-
mesi, ne de soygun ve zulüm karara-
larını geri alması söz konusudur. İktidar
sömürü düzeninin bekası için
uygulamalarını direnecek ve ata-
cağı adamları, bir emekçilerin gücü-
ne ve dayanışmasına bakarak sapta-
yacaktır.

Bu nedenle yapılanları yeterli
görmeğe yerine, bizler, gözümüzü eksik-
liklerimizden dikmek ve daha güçlü
örgütlülükler yaratarak mücadelede
daha ileri adımlar atmaya hazırlan-
mamız gerekir.

Ankara eylemleri bir de bu açı-
dan ele alındığında bazı eksiklikler-
nin altını çizmek yarar var.

Ankara'da 28 Mayıs'ta emekçileri 3
gün önceden açık grevine başlamak
gibi, mitinge duyarlılığı hazırlayan
bir eylem yapmak doğru bir adım
atılmıştır, ancak miting sırasında -
özellikle miting komitesi-kitten co-
şkusunu biçimlendirmek yerine fre-
nlemeye çalışarak coşkusunu davan-
madır. Bazı yerlerde "taşkınlıklara
önlemeye çalışmak" adına kitleye
müdahale eden komite üyeleri sor-
mak gerekir: Neden engelliyorsunuz?
Neyi engellemeye çalışıyorsunuz?

Oysa kitleleri yürüyüş, daha önce-
ki saldırıların tutumunu bilinen polisin
üç defa kurduğu barikat yardarak
ve asırlar sürdürülmüş, çoksu ve
kararlılık ortaya konulmuştur.

Böyle bir durumda, kitle eylemi-
nin önünde olanları düşen görev,
eylemi "kazandırmak belası bitirmeye
çalışmak" adına frenleyici müdahale-
ler yapmak değil, kitlenin coşkusuna
ve ofkesine uygun düzen tarzda,
mitinge daha etkili bir eyleme dö-
nüşümüne biçimlerini yaratmak
olmalıdır.

Keza açık grevine ilk olarak baş-
layan sendika emekçilerinin gözetil-
me alınmasından sonra, ikinci grup
açık grevine başlanan, eylem yer-
lerine Güven Park olmalıdır. Gere-
kirse gözetilme alınmak sözle-
mindedir. Bu doğrultuda sendika
mizinin Ankara şube yöneticileri tar-
fından bir öneri de yapılmasına ra-
ğmen, ikinci açık grev Ener-Sen'de
yapılmıştır. Ki bunun adı geri adım
atmaktır.

Sonuç olarak uzlaşmacı bir anla-
şım ifadesi olan bölümleri geri adim-
ların ve "idareci" tutumlarını müca-
deleye hiçbir yararı olmayacağını il-
hiz bilmeniz gerekiyor. Sömürü ve zul-
mü dayatılanlara karşı, onlardan da-
ha ısrarlı ve kararlı olmanız, miting-
ler yapmanız yine mümkün ola-
bilir ama sonuç almak mümkün de-
ğildir. ☺

25 Mayıs'ta sendika başkanlarının açık
grevileye başladı kamu emekçilerinin
dirençli. Destek açık grevileye büyüdü. Po-
lisin açık grevlerine yönelik baskı ve
gözetilme önceden hazırlanan eylem pro-
gramının hayata geçirilmesine engel ol-
madı. KİSP'de bir aydan sendikalarla üye
kamu emekçileri 28 Mayıs'ta ilk saatlerin-
den itibaren Ankara'nın çeşitli caddelerinde
birbirine başbakanlığı yürüttüler.

İKTİDARIN 28 MAYIS KORKUSU VE YOLLARA KURULAN BARİKATLAR

28 Mayıs'ta Ankara'da bulupacak olan
kamu emekçileri bulundukları illerden 27
Mayıs'ta otobüs ve trenlerle yola koyul-
dular. Ancak Anayasa'da "güvence" al-
tında alınıp alınıp "seyahat özgürlüğü" ka-
mu emekçileri için bu defa feli yasak ve
engellerle doluydu. Valilik ve kaymakam-
lıklar yayınladıkları genelgelemlerle amirleri
ve polis, memurları il dışına çıkacakları
konusunda uyararak "önlem" almalarını
istidiler. Bu nedenle şehir çıkışları tundu-
du, yollarda otobüsler durduruldu. Arama
adı altında memurlara gözdağı verildi.
Adları soyadları kaydedildi. Trenlere
bomba ihbarı yapılarak hareket saatleri
geciktirildi. 20 yağırlarında olan genç er-
kekler, askerlik bahanesiyle karakollara
götürüldü. Adana, Samsun, İzmir, Sivas,
Tunceli ve daha birçok ilde memurların
çalıştığı feli olarak engellendi. Bu illerdeki
memurlar Ankara'ya gelemediler.

ANKARA: İKİ KOLDAN BAŞBAKANLIĞA...

Polisin engellerini aşarak 28 Mayıs sa-
bah Ankara'ya ulaşan memurlar Hipod-
rom'un önünde toplandılar. Ankara'dan

yürüyüşe katılacak memurlar ise Zafer
Çarşısı'nın önünde toplandılar. Yürüyüş
saat 10.30'da Ankara dışından gelen me-
murların kortaj halinde yürümeye baş-
ladı. Devrimci Mücadelede Kamu emek-
çileri İstanbul'da 1 Mayıs'ta gösterilen yü-
rüyüş disiplini burada da sağladılar.

Sloganlarla devam eden yürüyüş kon-
terlinin önünde miting için hazırlanan
Küçük kamyonun üzerinde sendika baş-
kanları yer aldılar. İki grup Zafer Çarşısı
önünde birleşerek başbakanlık binasına
doğru yollandılar. Eğitim, sağlık, belediye,
haberleşme, yol hizmetleri, sosyal hi-
metler, kültür, maliye, yargı, bankacılık,
demiryolu ve havacılık işgillerinden 40
bin civarında kamu çalışanı "Emekçiler
Hakkında Kazanacağız", "5 Nisan Paketi
Geri Alınsın", "Zulme Karşı Ayakta
Kalkalım", "Zam Zulum İçsine İste Açık
Reçete", "Sendikalarımıza Yasal Güven-
ce", "Genici Faşist Egitme Son" "Beledi-
yelerde Faşist Terörün Son" sloganlarıyla
göçtüleri caddeleri adeta islettir. Liman-
ış Genel Başkanı Hasan Biber'e Keçi-
ören Belediyesi'nden işten atılan işçiler
memurlara destek için kamu emekçileri-
le birlikte yürürken, yürüyüş boyunca An-
kara halkı da memurları sempatiyle de-
yerecek onları yer yer alkışladı. Yürüyüş
barikatlarla birkaç kez engellenmeye
çalışan polis, memurların coşkusuna ve kararlı-
lığına her seferinde barikatları daha geri-
lere kaydırarak zorunda kaldı.

SENDİKA YASASI BAŞBAKANLIĞI DEĞİL ALANLARDA YAZILIYOR

Memurlar başbakanlık önüne geldik-
ten sonra 23 sendika başkanı taleplerini

On binlerce
kamu emekçisi
alanlarda,
caddelerde
grevli-toplu
sözleşmeliler
sendika talebine
sahip çıkarken,
"5 Nisan soygun
paketi"ne
karşı da
bir emekçi
barikadı
kurdular.

4 Mayıs direnişimiz yolumuzu aydınlatıyor

4 Mayıs '94'te Dersim Pertek'te Devrimci Sol gerillayla beraber ve özel tim arasında çıkan çatışmada, devlet güçleri çok sayıda kayıp verirken ilk Devrimci Sol gerillası da şehit düştü. Çatışmaya ve şehit gerillalara ilişkin Dersim İbrahim Erdoğan Kr Gerilla Birliği tarafından yapılan açıklamada olay şöyle anlatılıyor.

Olgaşın hakimiyet karşı başlatmış olduğu bir "topyekün savaş" var. Egemen sınıflar bu savaşta "Milli Mücadele" adı altında birleşerek polisin devrimci mücadeleyi bastırmak istediklerini, Yürütülmesi savaş hakkı bir savaştır, her türlü savaş dışı yöntem onlar için muhter. Kendi düşerinin devrimini sağlamak da, gerillayı etkisiz hale getirmek mümkündür. Bunun yolu, bir yandan terörü önlemek olurken, diğer yandan savaş hacimlerini halka fatura etmek olmaktadır. Bu da olgaşın krizinin ne kadar derin olduğunu göstermektedir. Kriz olgaşın krizidir. Çözümü olduğu olgaşın çözüm-sözleştüğü. Emekçi halkımız için, gün muhalefletin gündür. Gün bakışlara, içkencelere, katliamlara karşı derinden ve ortak örgütlü güç olmanın gündür.

Olgaşı, günün gün gelirken, halkı saran ve kendi düşerini savaş gerilla mücadelesinin önüne geçememektedir, bunun için, bütün kurumsalları içi savasa göre yeniden düzenlenmiştir. Bu kurumsalları, devrimci ve özel tim ile başlatmış, korta çetenlerin koruyucu sokulmaları derinleştirilmiş, daha sonra askerler uzmanlaştırılmış, bugün ise Çiller'in son umudu olan, tamamen faaliyetlerden oluşan bir "Özel Öldür" kurulumudur. Bir yandan da ihbarcı adı yaygınlaştırılmaya çalışılmıştır.

İhbarcı adını kullanarak gerillayı yok etmek istemeyen militatör güçler, 4 Mayıs 1994 tarihinde amas olduıkları bir ihbar üzerine, Pertek (Çağışhan) mezarını karıştıran da operasyona başlatmış. Operasyona bölge faaliyet yürüten birliğimiz de "Apti Şeker ve Zeki Öztürk Müfrezesi" dönmüştür. Dersimden çevrili tamamen kapatılmış fark eden gerilla birliklerimiz konumlanmış, çemberin daralmasına izin vermemiş ve 6.30 civarında çatışma

başlamıştır. Düşman binlerce askeri, özel timi, korucuları, özel orduyu, panzerleri, roketatörleri ile oradadır. Yıldırımın açmış olduğu ilk ateşe, düşman elindeki bütün savaş araçlarını kullanarak cevap vermiş, yıldırımımızın konumlandığı alanı, uzun bir süre dövmeye başlamıştır. Yıldırımımızın imha olduğunu sanan düşman savunulan alana girmeye çalışmıştır. Ama düşman kendinde olmayan, gerillanın silahının gücü ile davanı olan nancyyla, karargahı ve azmıyla karşılaştı, büyük kayıplar vererek geri çekilmek zorunda kalmıştır. Korkak, cesaretsiz ve silahlarının gücüne güvenen düşman, yenilme ağır toprakları, panzerlerini, silahlarını, aletlerini dövmeye başlamıştır. Ama on dört saat boyunca, yıldırımımızın kanca pahasına savunmuş olduğu alana girmemiş, on beş gün üzerinde kayıp vererek kaçmak zorunda kalmıştır. Orada biten tükene Çiller'in umutlarıdır. Yenilen ve çareli kaçmadık bulan özel ordu. Bundan böyle tekelci burjuvazinin Çiller'in gözyüze gördüğü pembe rüyalar, karışmasınlar, kabulsunlar dönmüştür.

Çatışma sonrasında ilk yoldaşımız şehit düştü. Bu yoldaşlarımız Devrimci Sol geleceği olan bulundukları alanı savunmanın ve yoldaşlarına bağlılığı sürdürdükleri oldukları, düşmanın alana girmesine gencin bedenleriyle siper olup izin verememek göstermişlerdir.

Yoldaşlarımız direnişini, direnci çiğneyi olup filizlenerek perçinlemişlerdir. Bundan çaresizdir, bu çaresizliğin gecen yıl 23 Nisan'da on ilk yoldaşımız katlederek göstermiş, aynı katliamı provası yine denemmiştir, ama başarmamıştır. Çaresizliğin ve acizliğin silahlarının gücü ile örtmeye çalışmıştır. Güç halkta ve halkı olmalıdır, yürümelidir, bilinmelidir. Düşman bundan yoksundur, yoksun olduğunu saat başı sulandırma yapmış olduğu "teslim ol" çağırısı ile sergi-

lemişti. Yoldaşlarımız, Reca'ların, Av-nilerin, İbrahimlerin "DEVİRİMCI SOL-CULAR TESLİM OLMAZ" geleceğini devamı oldukları, çağrısı silahlarıyla karşılık vererek göstermiş, bu da düşmanın suratına inen bir tokat olmuştur. Şehit düşen yoldaşlarımızdan Abdi Şeker Müfrezesi savadıkları Serpil Yılmaz (Ferda Çivelek) sonraları karıştırdıkları yılmazlığı, yoldaşlarına olan bağlılığı, çalışkanlığı, mütevaziliği, fedakarlığı, savaşma azmi ve cesareti bize örnek olacaktı. Bili ki 4 Mayıs'ta omuz verdiğimiz direniş, seninle birlikte yıllarına taşıyacaktır. Adını, dirence verdiğimiz emekçi anaçtır. Yine aynı müdaze savadıklarından Yüksel Özgün (Şadan Öngel) yoldaşımız, Kurt olmanın bütün özelliğini taşıyan bir savaşçıydı. Mücadelenin, iticiliği, çalışkanlığı ve asaleti ile bizlere örnek olacaktı. Senin adı da her 4 Mayıs'ta yazılacak direnişle anılacak ve yıllarına taşıyacaktır. Eri kardeşin celtaları, çok ettiğini sandığınız Şerattin'in, Nazım'ın bizlere öğrettikleriyle sizleri bugün nasıl duyulmuş, yarı da bu dirinliğin bitmesiyle ve o çok uğrattırın kopmasıyla Serpil'in, Yüksel'in bizlere öğrettikleriyle sizleri tarhin çok sepetine atacağız. 10.5.1994

YAŞASIN 4 MAYIS PERTEK DİRENİŞİMİZİ

SERPİL-YÜKSEL YAŞIYOR DEVİRİMCI SOL SAVAŞIYOR!

YAŞASIN TOROSLAR DA EĞEYE KARADENİZ'DEN DERSİM'E YÜKSELTTİĞİMİZ GERILLA SAVAŞIMIZI

YAŞASIN DEVİRİMCI SOL!

YAŞASIN ÖNDERİMİZ DURSUN KARATAŞ!

Ayten ve Serpil sloganlarla, zılgıtlarla toprağa verildi

4 Mayıs'ta devlet güçleriyle çıkan çatışmada iki Devrimci Sol gerillasının şehit düştüğünü ve cenazelerinin Hozat Sağlık Ocakı'na götürüldüğünü öğrenen halk 5 Mayıs sabahı gruplar halinde sağlık ocakının önünde toplanmaya başladı. İlk gerillanın de yakın mesafelerden tarandığı ve cenazelerine içkenceler yapıldığını gören halkın öfkesi bir kat daha artmış. Sağlık ocakının önündeki özel tim ve polis kuvvetlerine rağmen kitle sürüklenmiş.

Hozatlı olan Ayten Yüksel Keleş'i çok iyi tanıyan Hozat halkı önce Ayten'in cenazesini ayrılmak üzere beziyle tabutla süsledi. Her yenden zılgıt sesleri duyuluyor ve tabutu taşıyan kişiler insanları adeta birbirleriyle yarışıyorlardı.

Hozat Sağlık Ocakı'nın cenazeyi alan halk, arka arkası kesilmeyen bir araç konvoyuyla Ayten'in cenazesini kendi kızı olan Bigisime doğru götürüyor. Yoldaşları için dizi asker ve polise rağmen kitle gidiyorlardı.

Cenaze kote yakın bir yerde arabadan indirildi. Cenaze yaklaşıncı analar ağlıyor yakıyor, gençler slogan atıyor yaşılar zate şaretleri yapıyorlardı. Ayten'in cenazesi "Yaşasın 4 Mayıs Direnişimiz", "Aytenler, Serpil'ler Yaşıyor, Devrimci Sol Savaşıyor", "Yaşasın Devrimci Sol", "Yaşasın Pertek Direnişimiz", "Şehiden Namını" sloganlarıyla gide pirdi.

Anaıldan birisi cenazeyi görenlere "Ağlamayın, bunlar bizim yavrularımız. Fidanlarımız cenazelerine bile tahammül edemeyiz. Ama bizim yavrularımız perefelli insanlardır. Onların bastığı bu topraklara kurban olu-

ruz" diye bağırıyordu. Herkes onların çatışma sırasında cesaretlerinden bahsediyordu.

Ayten'in tabutu çok dipındaki mezarlığa da yine alkışlarla, zılgıtlarla, sloganlarla götürüldü. Ve her Devrimci Sol gerillasının istediği, isteyeceği gibi Devrimci Sol bayrağına gömüldü. Saygı duruşundan sonra Ayten'in yaşıma, mücadelesi anlatıldı. Devrim adı çıldı. Ayten'in cenaze töreni son dönemin en kitlesel ve coşkulu töreniydi. Saat 18.00 olmuştur. Anımdan sonra gruplar halinde kote giden kitle yeniden cenaze evinde toplandı. Ayten'in ablası ağır yakarken "Sana ve senin sevdiğin kurbân olum" diyor. Babası Hasan Keleş de "O sadece benim kızım değil. Gerilla olan bir sürü gencimiz var. Onlar da bizim çocuklarımız" diyor.

"Serpil'in Kani Yerde Kalmayacak! Ayten'i toprağa veren Hozat halkı 5

"ONLARIN BASTIĞI BU TOPRAKLARA KURBAN OLURUZ"-Hozat halkı, onları bu sesle duyularla, zılgıtlarla, ağlılarla, sloganlarla uğurladı.

Mayıs akşamı Serpil için Hozat Sağlık Ocakı'na araçlarla konvoylar halinde geri döndü.

Serpil'in ailesi henüz gelmemişti. Kaymakam Serpil'in gömülmesi için belediye görevlileri zorlandığı, cenazenin polis tarafından gömüleceğini duyan halk belediye mezarlığına doğru koşuyordu. Polisler mezarlıkta bekliyor ve kameralarla gelenleri pekiyorlardı. Ama Serpil mezarlıkta değil. Serpil'i polise vermeyece kararı olan Hozat halkı yeniden sağlık ocakına döndü. Her taraf zılgıt ve slogan sesleriyle çinildiği için Serpil'in annesinin ve ablasının geldiği çok fark edildi. Anne ve ablası Serpil'i görmek istiyorlardı. Tabut açıldığında Serpil gömüldüğünü. Ailesi ağlamaya başlayınca diğer analar hep bir ağızdan "Ağlamayın, o sadece sizin değil, bizim de çocuğumuz" diyorlardı. Tabutu alan kitleye polis ve özel tim satmasıyla başlamıştı. Fakat halk Serpil'i sahiplen-

mekte kararlardı. Polislerin saldırılarına "Yaşasın Devrimci Sol", "Serpil, Yüksel Yaşıyor Devrimci Sol Savaşıyor", "Devrim Şehitleri Öksüzdür" sloganlarıyla cevap veriliyor.

Serpil, "Şehit doğmam ben Haydar'ın ve Cihan'ın yanna gömen" demişti. Haydar Ayden ve Cihan Taçyıldız Dersim'de toprağa verildiği için Hozat halkı Serpil'in ailesini sloganlarla, zılgıtlarla Dersim'e uğurladı.

Araç Dersim girişine geldiğinde saat 22.00 olmuştur. Polis ve askerler girişte yığınak yaparak aracı durdurdu. Cenazenin Haydar ve Cihan'ın yanna gömülmesine engel olmak istiyorlardı. Her polis müdürlü ailesi arştan indirilerek tartaklama başladı ve hakaret etti. Bu arada gıfıre ve araktaki herkese de atzına saldılar. Şehitlerin sahiplenilmesine engel olmak isteyen polis ve askerler halkın geleneklerini yerine getirmesine bile tahammül edemiyorlardı.

Saldırı ve engellemeler üzerine cenaze Serpil'in doğum yeri olan Kilese Köyü'ne götürüldü. Ertesi sabah Serpil'in tabutu Devrimci Sol bayrağına sarılmış olarak kitleyle birlikte sloganlarla mezarlığa götürüldü. Saygı duruşundan sonra Serpil'i ve mücadeleyi anılan konumları yapıldı. Mezarlığa gidenler polisler gençlere engel olduğu için geniş çoğunlukla yaşlılar kalmıştı. Buna rağmen Serpil'le gelenlere göre toprağa verildi. Hıç bir şey Serpil'in, Serpil'ler Yaşıyor Devrimci Sol Savaşıyor", "Serpil'in Kani Yerde Kalmayacak", "Halkız Kazanacak" sloganlarıyla uğurlanmasına engel olamıyor. O

Son yılların en büyük askeri yığınağı

Oligarşi halka karşı açtığı savaşçı askeri yığınakla, tankla, topa, ölüm saçan makineleriyle kazanmayı hesaplıyor. Mevcut yığınaklar da yetersiz kalıyor ve sürekli daha fazla askeri güce ihtiyaç duyuyor. Çünkü haksızdır ve halka karşı savaşmaktadır.

"Öyle bir askeri güç yığıldı ki..." diyor 1992 yılının bahar aylarında Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş. Kendisine güveniyordu. Bir halkı esir almak, boyun eğdirmek için "güc yığmanın" yeteceğini sanıyordu. Bu amaçla yasalar çıkarılmış, trilyonlarca lira askeri harcama ödenmiş ayrılmıştı. Hükümet Genelkurmay isteklerini harflarıyla karıyordu... İzmir, Aydın, Trabzon, Tekirdağ ve daha onlarca yerden onbinlerce asker Kürtistan'a kaydırılmıştı. Para harcamaları çekilmişti, Skorsky, Cobra helikopterleri alınmış, en modern silahlarla donatılmış Kürtistan'daki askerler. Oligarşi yine bahar sendromundaydı. Zihni araçlar, namlar, kanyenler ve demiryolları Kürtistan'a taşınıyordu. Otobüsler, vagonlar dolusu asker Tuluş'un cephe yerlerinde Kürt illerine, ilçelerine, köylerine kaydırılıyordu. 100 bin üzerinde askeri kaydırma hareketiyle 200 binin aşkın bir askeri güç yığılmıştı Kürtistan'a...

İzmir Foça'dan ya da Aydın Söke'den ve onlarca yerden "sakoncalık" elendikleri sonra, Diyarbakır'a, Hakkâri'ye gönderilecek olanları adları belirtiliyordu. "Geçici görev" diyorlardı askerlere... Dönemin başbakanı Süleyman Demirel 17 Mayıs 1992 günü Adana'da halka hitaben yaptığı konuşmasında, hala halkı kandırmasıyla ilgili, pembe vaatlerini sıralıyordu: "Sevgili gençler! Sizi 18 ay askerlik yapmaktan kurtarıp, ailelerinizi yanına 5 ay daha elleri göndermeyi başarmadık mı? Memleketimizin her işi

daha iyi olacak, memleketimizde herkesin yüzü gülecek, memleketimiz dünyanın sayılı ülkelerinden birisi olmaya devam edecektir..."

Evet, iki iş birden yapılıyordu. Hem yalan ve demagogiyle "demokratikleşme" görüntüsü yaratılmaya çalışılıyor, hem de Kürtistan'a büyük bir askeri yığınağı yapılarak sindirme ve yok etme operasyonları düzenleniyordu.

Demirel'in "işlerin daha iyi olacağı" kehanetleri ise Doğan Güreş'in "laf"ları gibi havada kalmıştı. Oligarşi ve temsilcilerinin hayalleri suya düşmüş, "Öyle bir askeri güç yığıldı ki..." "Bu bahar iş bitecek" diyenler, sonraki yıllarda da bu "laf"ları bozuk plak gibi tekrarlamak zorunda kalmışlardı...

1985'ten bugüne, asker, özel tim ve korucu sayıları 200 binin aşkın düzümne ve her geçen yıl artırımlık zorunda kalmıştı. Halka karşı açılmış olan bu haksız savaşa trilyonlarca lira para aktarılmıştı. 1990 yılında 1993 yılı sonuna kadar Babgacan Tansu Çiller'in söylediğine göre 26 milyar dolar harcanmıştı. 1992 yılında 100 trilyon lira oligarşinin güvenliği uğruna askeri harcamaları için harcanmış, bu rakam 1993 yılında 300 trilyon liraya ulaşmıştı.

Oligarşi, Türkiye halklarının kurtuluş mücadelesini çok etmek için para harcamaktan çekinmiyordu. 1994 yılında 820 milyon liralık bütçenin yaklaşık 400 trilyon lirası ekonomik krizden aşırılaşmışa rağmen yine halka karşı kullanılmıştı üzere ayrıldı. Oligarşi, her zaman olduğu gibi kendi güvenliğini her şeyin önüne aldı.

Bu yıl, Türkiye'nin çeşitli yerlerinde 100 bine yakın asker kaydırılan oligarşi, Kürtistan'daki asker sayısını 300 bine yükseltti. Kürt halkının yaşadığı yerleşim birimleri tam bir kupa-ma altında. 900 bine varan asker sayısıyla NATO'ya üye ülkeler arasında ABD'den sonra ikinci olan bir ordu-nun önde bir, Kürtistan'da köylere ya-karak Kürt halkını göçe zorluyor, çok-çok, kadın, yaşlı demeden katliam dü-

Oligarşi daha fazla askeri yığıyor. Ama hiçbir güç, hiçbir yığınak halka karşı kazanmaya yetmiyor...

zeniliyor. 300 bin kişilik askeri yığınağın yanında 25 bin köy korucusu ve 15 bin dolayında özel tim ile oligarşi çaresizlik içinde azgınca saldırıyor. Yığınağın boyutları o kadar yüksek ki, Hakkâri'de devlet güçlerinin sayısı halkan- da fazla...

Tom bunları, yığınakların, katliamların altında iş çaresizlik yatıyor. Dün askerlik süresini azalttığı için bobürle-nenler, askerliği uzatılmamışların ardın-dan sesleri çıkıyor. "Gerekirse 60 milyon savaşa süreriz" gibi "laf"lar-la kışkırtıya perdeden konuşulan iş, bütün paşa ve patron çocuklarını askere gitmedikleri gizlemeye çalışıyor. Öte yandan hapis cezası tehditleri- rağmen 250 bin asker kaçpağın- dan ancak 60 bin kişilerin bapırması- gerekçeleri hiç de sözünü ettikleri gi-bil- olmadığını gösteriyor. 60 milyon- dan azı ederken 60 bin kişiyi zorla, tehditle toplayabilmeleri, açık öğre-timde okuyan öğrencilere çok dikme-leri ve tepeyle karşılaşılmaları üzerine geri adım atmaları, askerlik süresinin

filili olarak 18 ayı geçmesi, Genelkur-may Başkan'ının "Henüz tüm olanak-larımızı kullanmadık" gibi sözlerle bapırmayı iş tek bir gerçeğe işaret ediyor: Oligarşi her geçen gün daha fazla sıkışmaktadır...

Şimşak, Cizre, Nusaybin, Kulp, Diya-din ve Çukura'nın yerleri bir edilmesi, yüzlerce köyün yakılıp, talan edilmesi, onlarca Kürt kadınına, kızına tecavüz edecek kadar alpağa hareket edilmesi, hiçbir yasaın, kurallın tanınmaması, as-kerlerin "Hareket eden her şeyi ateş et" sloganıyla öldürülmesi, bütçenin yarısının halka karşı savaşa ayrılmaması, 300 bine varan bir askeri yığınakla birlikte gerçekte- rinde çarpılmış, gizlenmesi iş medya aracılığıyla sürdürülen karşı faaliyetleri- nin, "laf kalabalığı"nın bugüne kadar ula-şımın en üst aşamaya yükseltilmesi hem ekonomik hem de siyasi tükenişin geldiği boyutları gösteriyor.

Kürtistan'a yapılan askeri yığınak, ekonomik krizi daha da derinleştirmekle kalmıyor, ölen asker sayısı da her gün artıyor. Burjuva basın ve TV'ler tarafın-dan haber yapılmasında da ölen asker sayı-sındaki artışlar gizlenmiyor. Düzenini sürdürmeye çalışan oligarşi halkı katlet-mek, mücahedelesini bastırarak için binler-ce askerin ölmesini önemsemiyor. Kan-çeride halk çocuklarını yine halkların mücahedelesini boğmasını iş olmaya, ö-dürmeye gönderiyor. Geçerli olanı yene-ri ve azından bir hiç için ölme iste-meyen halk çocukları askere gitmek isteme-diği ile askere gönderilerek insan bul-makta zorluk çekiyor. Oligarşi bu anlam-da da her geçen gün tükeniyor.

Oligarşi halka karşı açtığı savaşçı askeri yığınakla, tankla, topa, ölüm saçan makineleriyle kazanmayı he-saplıyor. Mevcut yığınaklar da yete-rsiz kalıyor ve sürekli daha fazla askeri güce ihtiyaç duyuyor. Çünkü haksızdır ve halka karşı savaşmaktadır.

Oysa, dünya devrimi mücahedeleli, kurtuluş savaşları her zaman askeri ve ekonomik olanakları çok daha fazla olan güçlere karşı kazanılmıyor. Kuba'da, Vi-etnam'da halk güçlerinin, savaşan halkın kazanması ve dünyada buna benzer onlarca mücahedele devrimini kanıtlamış ki, hiçbir güç, hiçbir yığınakla halka karşı savaş sürdürenler kazanamıyor. Tür-kiye oligarşisi de askeri yığınaklar ve trilyonlarca harcamasıyla rağmen kaybetmek-ten kurtulamıyor. O

Kırları insansızlaştırmak için Ekonomik yıkım

On yıldır yakıcı bir şekilde devam eden savaş, Kürtistan ekonomisini çökertti. Köyden asfından çıkışına ve hayvancılığa uğraşılmasına kadar ge-niş bir halk kesimi, sürçten olumsuz biçimde etkileniyor.

Dağlardaki gerillaya yıyecek sağla-dıkları gerekçeyle otakları mayınları- na ve yayaçları kırmaları engellenen oligarşi ve köylüler hayvanlarının teley olmasını seyretekmekten başka bir şey yapamıyor. Birçoğu hayvanlarını ucuzla- rından çıkartarak başka geçim yolları aramaya ya da göç etmeyi seçiyor. Bir zamanlar hayvancılığın alabildiğine yaygın ve gelişen köy Kürtistan'da hayvancılık can çekiyor.

Hayvancılığın yamına tarama uğraş- kan köylüler de zor durumdadır. Devlet güçlerinin baskısı, tarım ekonomisini de alabildiğine getirmiş durumda. Kırsal alanın insansızlaştırılması bir politika haline getiren devlet güçleri, tarım ve hayvancılığın can çekmesini adeta seyrediyor, hatta tepvik ediyor...

İğdir'da yayla yasağı

Devlet güçleri iğdir'da köylülerin hayvanlarını yaylaya çıkarmaları yasakladı. Yaş aylarında alabildiğine sı- cak olan iğdir yöresinde, her yıl olduğu gibi bu yıl da köylüler hayvanlarını Kars ve Ağrı yaylalarına çıkarmak istedikler. Ancak devlet güçlerinin yasaklamasıyla karşılaşıldı. İğdir Valiliği nezdinde ya-pılan yasal görüşmelerde de bir sonuç çıkmayınca yaklaşık 800 bin koyun iğ- dir ovasında kaldı. Köylüler ağır sıkar- lar ve meraların azlığı sebebiyle çok zor durumda olduklarını ve hayvanla- rının ölmeye başladığını söylüyorlar. Yayla yasağı sürerse hayvancılık yap- manın mümkün olmayacağını ve geçim kaynağı hayvancılık olan binlerce köy- lünün aç kalacağını belirtti.

Keyfi yasaklar tarımı da vuruyor

Devletin Kürt halkına yönelik keyfi baskılarına her geçen gün bir yeniside- ha ekleniyor. Bunlardan birisi de tarı-

mın yasaklanması ve çeşitli yöntemle- re engellenmesi...

Bitlis'in Hizan ve Tatvan ilçelerinde tütün, mısır ve fasulye ekimini yasa-yan devlet güçleri halkı baskı uyuluyor. Bu tür baskıları yetiştiren köylülere bahçe ve tarlalarında gerillaların gizlendi- gi söylenerek baskı yapılıyor. Mışkan köylüler bir köyü bu durum için şunla- rı söylüyor: "Bugün dışında ekim etme- mize izin vermiyorlar. Kaymakamlığı di- lekte verdim ama kabul etmediler. Köy- lüleri açla mahkum etmek istiyorlar..."

Devletin göç ettirmeye amaçlayan baskı yöntemlerinden birisi de tarım alanlarını susuz bırakmak...

Silopiye bağlı Uçağaç (Sevasor), Yoluç (Hırpaşık), Çukura (Kortağı), Ceylan (Kutnig), Durulku (Hazay) ve Pınarönü köylerinde bu tür alanları susuz kalacak. Bunun nedeni ise devletin 35 bin dönümlük pamuk tarla- larına su taşıyan Silopi Çayından Kana- li'nde meydana gelen arızayı onarma- ması... Uçağaç köylüsü ise bu konuda şunları söylüyor: "Devlet kasıtlı ola- rak su kanalları onarmıyor. Ekonomik zorluğu düğün bölgeyi terk etmeye is- tıyor." O

Bir yarısı yurdunda, bir yarısı sürgünde

Metropollerde Kürt olmak!

Kürdistan dışındaki yerleşim birimlerinde Kürt halkının nüfusunun ne kadar olduğu bilinmiyor. Hicrib nüfus sayımında anadili "Kürtçe" olanların kesin sayısı ve etniklikleri iller itibarıyla yoğunluk durumları tespit edilmiyor ve açıklanmıyor. Ama batıda oldukça yoğun bir Kürt nüfusunun yaşadığı da inkar edilmiyor.

Inkar edilmiyor, çünkü örneğin İstanbul'un neresine giderseniz gidin Kürdistan'ın herhangisi bir köşesinde gelmiş Kürtleri ve her gün gidecek büyüyen Kürt mahallelerini görmek mümkün. Bu durum İzmir, Ankara, Bursa, Antalya, Kocaeli, Adana, Mersin gibi metropoller açısından da değişmiyor.

Kabaca söylemek gerekirse, Kürt halkının yarısı, bir kısmı kendi topraklarında yeni vatandaşlarındın uzağa yaşıyor, bir kısmı sürgündür.

Türkiye Cumhuriyeti'nin ilk yıllarından bugüne kadar mecburi istikan yasalarıyla, sürgünlerle, ekonomik nedenlerle beslenen aralıklık göz, bugünkü çarpık tablonun kaynağını oluşturmuştur.

Amma ortaya çıkan bu durum sadece basit bir yer değiştirme değildir. İnsanlar doğup büyüdüğü toprakları terk ederken, kendi kimliklerinden, kültürlerinden, geleneklerinden de bir şeyleri yitirmeye başlıyorlar.

"Ew Kürmanci Nizani"

İstanbul'un birçok semtinde Diyarbakırlıların, Vanlıların Malatyalıların ya da herhangi bir Kürt şehirden insanların bulunduğu bir kahvehane bulmak zor değildir. Böyle bir kahvehaneye girdiğinizde buranın Kürtlere ait bir kahvehane olduğunu fark etmezsiniz. Çünkü diğer kahvehanelerden pek farklı değildir. Kürtleri tanımayan bir, kahvede oturanların Kürt olduklarını düşünür doğallıktır. Çünkü Türkiye konuşulmaktadır. Kürtçe bilinen olsa da olmaya da herkes Kürtçe konuşur.

Kürdistan'dan, topraklarından koparak batıya göç edenlerin geyiye bıraktıkları ilk şey anadilleridir. Yeni gelenlerin göç dillerini albetta hemen unutmaz. Hatta hiç unutmaz. Ama genellikle konuşmaz. Gidecek çocuklarına da öğretmez. Birçok Kürt genci, Kürtçeji iyi bilmemesinin nedenlerinden biri olarak anne-babasının öğretmemesini gösterir.

"Hü anne-babanın batıya göç ettikten sonra 'Ha Kürt ha Kürt ne fark eder. Türk gibi yetişiriz. Kürtçe öğrenirise baskı görmeye, devlet kademesinde ilerler' diyerek çocuklarına Kürtçe öğretmemesi as rastanlar bir olay değildir. Çocuklar, örneğin merkeze gelen halının ne dedigin' sorularla. Ha, çocuklara Kürtçe bir şeyler söylediğinde anne-baba araya girer: 'Ew Kürmanci Nizani.' ("O Kürtçe bilmiyor.") Böyle böyle çocuklar,

Batıya göç eden bir ailede, anne-baba çocuklarını "aynı dilde" hazırlarken kendileri için ağıtları duyuyor; onların Kürt kimliğinden dolayı dıgalanmasını, horlanmasını ve baskı görmesini engellemek istiyor. Onlara Türkiye isim koyarak ve onların Kürt yetiştirilerek koruyamayacağı için, koruduklarını sanıyor.

Oysa onların "korudukları" çocukları değil, devletin amaçları ve çıkarlarındır. Çocukları ise bir gün kendi kimliklerini

Devletin göç ettirme politikaları boşa çıkarmak için kışral alanda direnişi geliştirilen yol ve yöntemlerini bulma çabasının yanısıra, göç ettirilerek şehirlerin varoşlarında açlığa ve sefaletle itilen Kürt halkını devlete karşı mücadelenin canlı kaynağı haline getirmek gerekir. Kürt halkı hem ulusal kimliğine ve hem de Türk ve diğer milliyetlerden emekleriyle birlikte sınıfsal taleplerine sahip çıkarak devletin göç ve sürgün politikasına cevap verebilir. Devletin şehirlere ve batıya gönderdiği halk kitlelerini ulusal ve sınıfsal talepler etrafında hareket geçirerek devletin karışına dikmek, göç ettirme politikasına karşı verilecek en iyi yanittir.

kefeden kadar "kimliksizlik" bunalımını yaşıyor; her türlü yaşam mücadelesinin yanı sıra bir de kimlik ve kimlik mücadelesi vermek zorunda kalıyor.

Kürtçe Kürdistan'da da uzun yıllar yasaklanmış, insanların devlet dairelerinde, hastanelerde, karekollerde, cezaevlerinde Kürtçe konuşmaları engellenmiştir. Eğitim tümüyle Türkçe üzerine kurulmuştur. Okullarda Kürtçe konuşulup öğretimesi yasaktır. Ama tüm bunlara rağmen yine de Kürtçe Kürdistan'da unutulmamış, konuşulmaktadır. Özellikle köylerde fazla bozulmamış kuruluştur, gelimese de salgın konuşulur.

Ama yerinden yurdundan koparak batıya göç edenler için aynı şeyi söylemek mümkün değildir. Bu nedenle göç edenler geride bıraktıkları en önemli şeyin dil ve diloyasıyla ulusal kimliki ile olan bağ olduğunu söylemek mümkündür.

Dil ulusal kimliğin en yalın ifadesidir. Dilini unutanlar, ulusal kimliklerini de büyük ölçüde kaybederler.

Politik Duyarlılık da Kayboluyor

Zorunluluklardan dolayı göç eden Kürt aileleri, önce büyük ağıtları yaşıyorlar ayakta kalma ve yaşama mücadelesi veriyor. İç ve dış sorununu çözmek için, daha önce göç etmiş olan akrabalarını, onlar yoksa, köylülerini arayıp buluyorlar. Koskoca şehirden kapısını çıkararak tek yer buralarında. Onların bulunduğu mahallelerde, onların çalıştığı yerlerde onların desturi ile bir göz ev, bir parça emek sahibi oluyorlar. "Buna da gükür"

deyip metropollerin o acımasız dünyasında tutunacak bir bul bulurlar.

İstanbul'daki Mardinlilerin pek çoğunun playfulk, Elbistanlıların konfeksiyonculuk, Karşılının iportacılık yapmaları ve diğer Kürtlerin de benzer şekilde belirli işlerde yoğunlaşmaları tesadüf değildir. Çünkü her yeni gelen kendinden önce gelenin etrafında benzer işler yapmaya başlar.

En son gelenleri, genellikle işsizler ordusunun üyeleri olar. Ya da çok az ücretle oldukça ağır işlerde çalışmaya razı olurlar. İnşaatlarda emelelik, fabrikalarda taseron içgüç gibi sosyal hak ve devamlılığı olmayan gününbirlik işlerde çalışır.

Öte yandan işlemlerin zamanla emelelikten üstüslığa, üstüslükten mütahhithliğe geçiyor oldu. Kürdistan'da mali mülki olanlardan bazıları göç ettikten sonra büyük işler kurdular. Kürdistan'dan göçüp gelenler arasında kemiklerin zenginleşmesi, diğer Kürtler açısından bir bilinç çarptığı yarattı. İnsanlar düzünü yasağınla uyulduğunda, örneğin Kürtçe konuşmayı bırakıp Türk gibi davranıldığında, düzünü nimelemlerden yararlanmasının doğduğunu sandılar.

Bu ise siirt atlama özlemine birlikte devletin asimilasyon politikalarına daha açık hale gel-

Kürdistan'da eşiğ geçici içinde yaşanan süreci takip eden, duyurduğu arşış, belli ölçülerde politikleşmiş Kürt insanının yerine, batıda kendini kurtarmaya bakan, duyurduğu yazılımlar bir Kürt kimliği ortaya çıkıyor.

Kürdistan'da köyler, kentler bombalanırken, Kürtçe konuşulan Kürt kahvehanelerinde masalar dolup taşıyor. Belli herkes "yurtsever", ama uzaştan! Yakıplı yurulan Kürdistan değil, başkalarının yurdu sanki. Verilen ulusal mücadele üzerine konuşulduğunda herkes sahpiyeniyor. Ancak sahpiyenildiği kadar içinde yer alınıyor. "Orası" da, mücadele de düşünülüyor kadar yakın değil. Metropollerdeki Kürt insanı ev, iş, okul derken, günlük yaşam derdinin, yaşamı kavrayışının içinde doğup, ulusal kimliğin, politik duyurılığın her gün bir şeyler yitiriyor.

Kısacası "metropollerde Kürt olmak", bir yandan işsizlik, yoksullukla, açlıkla boğuşmak ve yine baskı altında yaşamak, öte yandan ulusal bilinci öslemeye sürüklediği içinde "ülke"den, ulusal kimlikten uzaklaşmak anlamına geliyor. Ebette ulusal kimliği mücadele içinde koruyan belli bir kesim de var. Ancak genel olarak metropollerin Kürt insanı oğüterek asimile ettiği de bir gerçek.

Her Alan, Her Bölge Bir Mücadele Meydizdir

Devletin, göç duyurmasıyla getirilen halkı destegi kesmek kadar, metropollerde asimilasyonla sağlamaya amaçladığı da orada. Kürt halkının ulusal kimliğini inkar eden oligarşi, ulusal uyanışın önüne geçmek için bir taraftan var gücünü baskı ve saldırılarla günde me getirirken, bir taraftan da Kürt halkının ulusal taleplerinden vazgeçmesini için asimilasyon programları, gazeteler ve Kürt gövzenizi üzerine temellendirilen eğitim sistemi, asimilasyon politikasının temel araçlarıdır. Ama en etkili asimilasyon göç ile sağlanmıştır, göç ettirme politikasının böyle bir amacı olduğunu da gözardı etmemek gerekir.

Göçün hicbir soruna çözüm olmadı, göç edenleri geride işsizlik ve yoksulluk anlamında, keskin devlet baskıları anlamında ciddi sınırlanmış beklendiği sıkça anlatıldı ve göççe karışi halkımız kendi topraklarını, ulusal kimliğini savunmaya çalıştı.

Ancak bunlar yetmedi ve yetmez de. Devletin göç ettirme politikası boşa çıkarmak için kışral alanda direniş geliştirilmesini yol ve yöntemleri bulma çabasının yanısıra, göç ettirilerek şehirlerin varoşlarında açlığa ve sefaletle itilen Kürt halkını devlete karşı mücadelenin canlı kaynağı haline getirmek gerekir. Kürt halkı hem ulusal kimliğine ve hem de Türk ve diğer milliyetlerden emekleriyle birlikte sınıfsal taleplerine sahip çıkarak devletin göç ve sürgün politikasına cevap verebilir. Devletin şehirlere ve batıya gönderdiği halk kitlelerini ulusal ve sınıfsal talepler etrafında hareketle geçirmek devletin karışına dikmek, göç ettirme politikasına karşı verilecek en iyi yanittir.

melerine yol açtı. Oysa düzene uyum sağlamak "kocayı dönme"nin kapısını aralamıştır.

İlerini yoluna koyan bazı Kürt aileleri ise kurdurkati düzünü bozulmasını istemeyerek kimliklerinden, kültürlerinden taviz veriyor, daha dikkatli davranır hale geliyor. Öyle ki, çalıştığı işyerinde, oturduğu mahallede, okuduğu okula Kürtlülük gizlemeye veya hissettirmeye çalışanlar hiç de az değildir.

Verilen silahlı mücadelenin ulusal bilinci uyardırmıştı, kendi kimliğine sahip çıkma yolunda önemli bir gelişme söz konusu olmasa birlikte, metropollerdeki Kürtlerin önemli bir kısmının asimilasyonla daha yüz yüze olduğu bir gerçekti. Göç ederek metropollere yığılan Kürt nüfusu, günlük yaşam kavrayış içinde ulusal kimliğinden uzaklaşmakta, politik duyurılığını yitirmekteydi. Kürdistan'da her gün köyler bombalanır, toplu göçler yaşanırken, batıda yaşayan Kürt halkının büyük bir kısmı yananları silağın hissediyor. En iyi itimale gelişmeleri geçmelerden takip ettiği söylüyor, ama tavır almıyor.

Maksut Polat: "Düşüncesi devrimden yana olanın yaşamı da devrimden yana olmalı"

Maksut Polat 1969 yılında Sivas'ın Dıvrığı İlçesi Sincan Nahiyesi Tepehan Köyü'nde dünyaya geldi. Yoksul bir aile çocuğu olan Maksut, Tepehan Köyü İlkokulu'nı bitirdi. Daha sonra 1981 yılında ailesiyle birlikte İstanbul'a geldi. İstanbul'a geldikten sonra bapta toracılık olmak üzere çarşıya vb. işlerde çalıştı. Maksut yaşamı ve

yazgının zorlukları alın teri dökecek ve çalışmanın tadına vararak öğrendi. Çevresindeki tüm insanlarla kısa sürede kaynaşarak ilijli kurulan Maksut, arkadaşları arasında çok sevilen biriydi.

"Düşüncesi devrimden yana olanın yaşamı da devrimden yana olmalı" derdi. Maksut Polat bu sözünü yerine getirdi. Düşüncüğü gibi yaşadı ve onuruyla çekti.

Maksut mücadeleye 1988 yılı başlarında tanıştı. Mücadele atıldıkdan sonra tüm enerjisini harekete ve devrimci çalışmaya adanarak Maksut, hırsı bir yapıya sahip olmasına da dikkat çekiyordu. Gaziosmanpaşa Kültür Araştırma Derneği'nin kuruluşunda ve çalışmalarında aktif olarak görev aldı.

Daha sonra İstanbul mahallî alan Ümraniye bölgesinde örgütlü faaliyet içinde görev alan Maksut, 1991'de tutuklanarak bir yıla yakın cezaevinde kaldı. Tahliye olduktan sonra tekrar hareket saflarına katıldı.

Kır gerillasında görevlendirilmek üzere eğitim için 1982 yılında Ortadoğu'na kamp çalışmalarına katıldı. Kürdistan'da oluşturan ilk perilla birliğinde yer aldı.

Şerafettin Şirin komutasındaki Malatya Kır Birliği'nin katliama uğramasından sonra yeniden oluşturan ve Şerafettin Şirin Birliği adını alan Malatya Kır Birliği'nde görevlendirildi.

13 Eylül İhanetine karşı mücadele en kızgın halde sürerken Şerafettin Şirin Birliği komutanı ve yardımcısı'nın tutuklanması düşmesiyle birliğin komutanlığını üstlendi. Bu dönem birliğin savacı ve komutanların henüz İhanet haberleri yoktu. Yeni ve eylem yapılabilecek aşamaya gelmediği halde birliğe darbeciler ısrarla eylem talimatı gönderiyor, bunun baskınlarıyla hareket eden komutan ve komutan yardımcısı tutuklanıyordu. Birliğin 13 Eylül İhanetinden Maksut Polat'ın komutasından kaynaklı haberleri olmuştur. Ali Kırıncı isimli darbeci hain, kamp dönemindeki ilşkilerine dayananlar örgütsel kurulları dışında Malatya Kır Birliği ile teması geçmiş, onları da İhanetlerine ortak etmek için ısrarla caba aramıştı. Maksut geç yavaş karşı birliğin İhanete ortak edilmesi başına ısrarla karşı koydu. Örgütünü ve önderliğini yüksek bir sorumluluk duygusuyla sahiplenerek darbeci kontra çetesiine karşı radikal tavır aldı. Darbeci İhanet çetesiine sözü "Siz 13 Eylül 1992'de öldünüz" oldu.

Mustafa Sefer'in pehit düşmesinden sonra 1993 Kasım'ında Toros Kır Birlikleri'ni yeniden oluşturmaya görevlendirildi. Bu görevinde hazırlık çalışmalarını sürdürürken pehit düştü.

Kürt milliyetinden olan Maksut Polat; Genç, atak, canlı, esprili, yoldaşlarıyla uyumlu, üstlerine karşı saygılı, zor koşullara dayanıklı, öğrenmeye hevesli, kendini aşmakta ısrarlı olmasına tanınan bir yoldaşıydı. O

"Maksut Polat yaşıyor!"

Adana'da 30 Mayıs günü Şakirpaşa, Denizli, Yeşilievler mahallelerinde "Maksut Yoldaş Ölünsüzdür", "Maksut Polat Yaşıyor Devrimci Sol Savagıyor" yazılamaları yapıp bildiriler dağıtılarak, mahalle halkı katliamlara, infazlara karşı duyarlı olmaya çağırıldı.

1 Haziran gününde ise Ziyapaşa Mahallesi'nde "Maksut Polat Yaşıyor Devrimci Sol Savagıyor" yazılamaları yapıldı. 30 Mayıs günü Antakya'nın Armutlu, Elektrik mahalleleri ve Sümerler İlkokulu ve civarlarında "Maksut Polat Yaşıyor, Devrimci Sol Savagıyor", "Maksut Yoldaş'ın Hesabını Soracağız" yazılamaları yapıldı.

Yine 30-31 Mayıs günleri Ankara'nın Küçükesat, Hüseyingazi, Zafertepe mahalleleri ve Batıkent'te Maksut Polat için Devrimci Sol Güçler imzalı yazılamalar yapıldı. O

İLK DEĞİL

Yusuf Eriği: 14 Mayıs 1991'de İstanbul Belgradkapı'da gözetilme alındı. Siyasi şubede görevleri oldu. O günden bu yana kayıp.

Hüseyin Toraman: 27 Ekim 1991'de Kocamustafapaşa'daki evinin önünden gözetilme alındı. Onlarca tanığın önünde kaçırılan Hüseyin Toraman'dan bir daha haber alınmadı.

Hüsemettin Yaman-Soner Gült: 5 Mayıs 1992'de gözetilme alınan Soner ve Hüsemettin'den bir daha haber alınmadı.

Hasan Güllüney: 20 Temmuz 1992'de evinden çıkıp işine giderken polisler tarafından gözetilme alındı. Aynı günlerde siyasi şubede bulunanlar Hasan Güllüney'i şubede gördüklerini tanıdıkları ettiler.

Ayhan Efeoglu: 6 Ekim 1992'de gözetilme alındı. Gözetilme kaybedildi.

Aysel Malkaçoğlu: 7 Ağustos 1993 günü muhabiri olduğu Özgür Gündem gazetesi önünde gözetilme alındı. Siyasi şubede görevleri oldu. O günden bu yana haber alınmadı.

Erdogan Şakar: 13 Ağustos 1993'te Perpa katliamının olduğu gün kaçırıldı. Olay yerinde portfolyo çantası bulundu. Tüm girişimlere, başvurulara karşın hiçbir sonuç alınmadı.

Serhan Dehmen: 8 Eylül 1993 günü gözetilme alındı. Yetkiler Serhan Dehmen olayında da sessizlikli kondu.

Ali Efeoglu: 5 Ocak 1994'te gözetilme alındığı günden beri kayıp. Hakkında hiçbir bilgi alınmadı.

Nazım Babaoğlu: En son 21 Martta Siyerekte bir aracın içinde görülün Özgür Gündem Urfa muhabirinden bir daha haber alınmadı.

Ve Kürdistan'da adını, sayısını bildir-gimiz onlara kayıp...O

SON OLMASI İÇİN SAHİP ÇIKALIM

İktidara soruyoruz "RECEP GÜLER NEREDE?"

Recep Güler hakkında yaklaşık 60 gündür hiçbir haber alınmamış. Tüm başvurulara rağmen iktidar suskunluğu sürdürüyor. Polis, yargı, bakanlık hepsi susuyor. Olur olmaz hemen her konuda görüş açıklayanlar seferi susuyorlar.

Susamının bir kabul olduğunu bildiklerinden belki de geç maymunu oynuyorlar. Onların bu suskunluğu, karpaların, infazların sorumluluğundan sayınmalarına yetmiyor ve kontrollerle gereğini gözlemiyor. Susmak ne onları, ne de pis işlerini yastırdıkları usakları kurtaracak. Katlettikleri, kaybettikleri her devrimciyle birlikte suçlarına bir yenisi ile ekleyenler bu yükün altında ezileceklerdir.

Katlederek, kaybederek asırlar, dizisler, körler toplumu yaratanık isteyenler yandırdıkları çok kısa sürede anlayacaklar. Onlar katlettikçe, kaybettikçe bir çoğalacaktır. Çünkü zorbalığın, zulmün önünde onlar baş eğermedilerse, zulm tehditlerini aldırıp etmedilerse, ölüm önünde gerilemek bizim ilizim olamayacak. Bu yüzden kaybedenler, katlettiler her insanımızdan sonra bıkıp, usanmadan "Neredeler?" sorusunu sormaya devam edeceğiz. O

Burjuvazi geniş halk yığınlarına ekonomik ya da politik "tavizler" verebilecek durumdaysa, yani ekonomik açıdan ve politik açıdan bu güç sahipse, sömürü düzeninin devamı için bu "taviz"lere dayalı olarak, "demokratik" yöntemleri kullanabilir. Ancak kapitalizmin krizinin kitlelere hiçbir şey veremeyecek kadar derinleştiği, kriz çemberinin daraldığı koşullarda burjuvazi için bu artık tercih edilebilir bir yöntem olamaz.

Çünkü böylece dönmeye bu güç yoktur. Olgarşın, sınıf mücadelesinin, toplumun muhalefeti dayatmaları karşısında vermek zorunda kaldığı "tavizler", demokratik hak ve özgürlükleri bir yana bırakarak, oligarşi süreci kendi inisiyatifi içinde tutulduğu süreç hakları sorununu da kendi güç ya da güçsüzlük durumuna göre biçimlendirir.

Kendini güçlü hissettiği dönemlerde -eğerte yine de kendini güvenceye alamaz- anımsamaları koyarak- örneğin 141-142'yi kaldırarak baki adılar atabilir. Ama kriz derinleştiği, kendi içinde alternatiflerinin daraldığı ya da bitiştiği noktada demokratiklik oyununu oynayamaz hale gelir. Örneğin bugün iki yıl önce yaptıkları tüm vaatleri krizden memur sendikalarını bir türlü yasağıltırmamaları oligarşinin gücünden değil, güçsüzlüğünden kaynaklanmaktadır.

Sistem her düzeyde yaşadığı bakanıma bugün artık tekeli burjuvazinin sözcüleri tarafından da dile getirilmektedir. Patronlar, generaller, milletvekilleri, cumhurbaşkanları ve diğerleri bu sözcük vardır. Gerçekten de kriz bugün artık üzerinde hiç kimsenin tartışması yapılamaz bir gerçek durumdadır.

Olgarşın ekonomik anlamda emelki hakla verebilecek hiçbir şeyin kalmadığı, terasına 5 Nisan sığınan paketinin ortaya koyduğu gibi oligarşinin zıyedeceği ekonomik politikaların, kriz yükünü emelki halkta taşıma emelki başka bir şey olamayacağına açıkça çıkmasıyla, "demokratikleşme paketi"nin aynı süreçte ortaya atılması bir rastlantı değildir.

"Demokratikleşme paketi"ni herkesten önce tekeli burjuvazi istiyor. Tekeli burjuvazi açısından düzenin kitlelere ekonomik olarak verilebilecek bir şeyin olmadığı noktada anımsız "demokratik planda" bir şeyler vermek, veriyor görünmek sömürü disiplini etmen bir gereği olarak ortaya çıkıyor. Aslında bugün oligarşinin "demokratikleşme" için gücü de yoktur, niyeti de. Ancak sömürünün ve baskının, yoksulluğun ve acı terörün her gün daha da boyutlandırıldığı ve artık sömürünün ve devletin bekası için kitleleri soluklandıran emgen amiralar açısından kaçınılmaz bir gerekliliktir.

"Demokratikleşme paketi", anıyasa değişikliği ve sun güleride sıkça sözü edilmeye başlanan "Eylül'de siyasi çözüm" demagogları iste bu gerekliliğe bir yanı olarak ortaya atılmıştır.

Kürt sorunu özellikle bu ortaya atılan "Eylül'de siyasi çözüm"ün, kelimenin gerçek anlamıyla içi boş çıkan "demokratikleşme paketi"nden bir farkı olmayacaktır. Ne uzun vadeli ekonomik-siyasi çıkarları açısından, ne de mevcut ekonomik-politik gücü açısından oligarşi Kürt sorunu üzerinde herhangi bir çözüme yanamaz, yanamaz. Olgarşın "Eylül'de siyasi çözüm" vaa'dıyla, hayale, beklentiler kapılarını çok geçmeden yarımlıkla açacaktır. Ancak bunun bir yanı sıra olacağını görmek için aslında beklemek de gerekmiyor. Ulusal baskıya tarihsel perspektiften bakıldığında, oli-

garşın baskı ve asimilasyon politikasındaki çıkarları ve güncel politikaları tahli edilebileceğini bunu görmek zor değildir.

FAŞİZM KOŞULLARINDA ULUSAL SORUNUN ÇÖZÜMÜZÜLÜĞÜ

Siyasal rejimin '45'ten bu yana faşizm olarak biçimlendirilmesinin temelinde emperyalizmin ve tekeli burjuvazinin açık, doğrudan çıkarları vardır. Daha başka bir deyişle, baskı ve terörün sistematik yönetmek için başvurduğu temel araç olmasının özü burjuvazinin, tekeli burjuvazinin çıkarları ancak böyle korunabileceği içindir. Yeni-sömürge Türkiye'de yine faşizmin bir parçası olarak Kürt halkına yönelik baskı ve terörün, asimilasyon ve inkar politikasının politik zemini de temelde budur. Kısacası Türkiye'de faşizm vardır. Faşizmin ölkemizdeki temel siyasi işlevi de oligarşinin sömürü düzeninin güvence altına alınmasıdır.

Ulusal baskı da bugün bu temelde düşünülmektedir. Yeni-sömürgeçlikle birlikte faşist politikanın ana eksenlerinden biri haline gelen ulusal baskı da emperyalizmin ve oligarşinin ölkemiz genelinde olduğu gibi- Kürdistan özetindeki sömürüsünün devamı için sürdürülmekte, uygulanmaktadır.

İşte bu nedenle ki, ulusal baskının ortadan kalkması anlamında bir siyasi çözüm ancak emperyalizmin ve oligarşinin Kürdistan'daki sömürüsünün, ekonomik çıkarlarının vazgeçilmesi ya da vazgeçirilmesiyle mümkündür. Ve bundan birinci eğmen sınıfların doğasına, varlık kopuluna aykırıdır. Olgarşinin siyasi çözüm vaa'dının kocaman bir hiçlikten başka bir şey olamayacağına objektif temeli de işte budur.

Ulusal sorunun kapitalist toplum çerçevesinde çözümlenemeyeceği açıktır. Emperyalizmin döneminde bunun temeli bir örneği bile yoktur. Her kim ki, kriz mevcut egemen sınıf içindeki alışıya etmeden, mevcut kapitalist toplumun yapıyı değiştirmeden uzlaşmalarla ulusal sorunun çözümleneceğini, ulusal baskının ortadan kalkabileceğini ileri sürüyorsa, o halkı aldatıyor demektir. Stalin'in formüle ettiği çerçevede ifade edecek; bu koşullarda ulusal baskının ortadan kaldırılması, ezilen milletlerin, emelki yığınların emperyalizme bağlarını koparmadan ve emelki yığınların kendi içtihadını gerçekleştirmediğin düşünülmez.

Özetle ulusal sorun, ulusal baskının ortadan kaldırılması sorunu bir reform sorunu, bir anıyasa değişikliği sorunu değil, devrim sorundur.

Kaldı ki, bugün ölkemiz koşullarına bakıldığında, düzenin bu manevrayı yapabileceği gücü de yoktur. Bu tür haklar ancak mücadele sonucunda kazanılır ve yine mücadeleyle korunur. Lenin'in ulusal sorun çözümüne ilişkin bazı belirlmelerinin reformistlere yorumlanmak istenmesi karşısında, Stalin'in yaptığı değerlendirmeler bir tarihsel tecrübenin özetidir: "Lenin anıyasa söz ettiği zaman ulusal sorun anıyasa sözden çok ötesini değil, bilakis devrimi yükü düştürüyor, yani anıyasa'yı devrimin zaferinin bir sonucu olarak görüyor. Bizde, Sovyetler Birliğinde de bir anıyasa var, o da ulusal sorunun belli bir çözümünü yansıtır. Ama bu anıyasa dünyaya, burjuvaziye bir pazarlık sonucu olarak değil, devrimin zaferinin sonucu olarak geldi." (Eserler, Cilt 7, sf.65)

Çok ulusu bir devlette faşizm ulusal baskıya, asimilasyon politikalarına başvurmadan edemez. Ulusal baskı ve asi-

Faşizmin ulusal baskıya vazgeçme

Olgarşi sömürü düzeninin devamı için şovenizm politikalarına başvuramaz

vazgeçemez. Ulusal baskı oligarşinin Kürdistan özetindeki ekonomik çıkarlarına hizmet etmesinin ötesinde ölkemiz genelinde güncel politika ve taktikler anlamında da

elinde, sürekli başvurduğu bir manevra aracıdır. Çünkü ulusal baskı, sömürünün ötesinde, bir yanı sıra burjuvazinin, halkların, ulusların emelklerini birbirlerine karşı kıskırtabilmesine,

ulusların proleterleri arasında ulusal çitlerin örülmesine, onları birbirlerine düşman kılmasına olanak tanır. Emelki halkın sınıf savaşımı milletliği tutkuların esiri yaparak

asil rotasından ve hedefinden saptırır. İşte bu anlamdardaki oligarşiden siyasi çözüm bekleyenler, milletçiliğin, şovenizmin oligarşi açısından vazgeçilmezliği de görmek zorundadır.

milasyon politikası faşizmin değişmeyen karakteristik özelliklerinden biri olan milliyetçiliği şovenizmin düzeyinde sürüklediğini. Şovenizm faşizmin ulusal baskı ve sömürü politikasının vazgeçilmez, ayrılmaz bir parçası haline gelir.

Olgarşi sömürü düzeninin devamı için şovenizm politikalarına başvuramaz da vazgeçemez. Ulusal baskı oligarşinin Kürdistan özetindeki ekonomik çıkarlarına hizmet etmesinin ötesinde ölkemiz genelinde güncel politika ve taktikler anlamında da elinde, sürekli başvurduğu bir manevra aracıdır. Çünkü ulusal baskı, sömürünün ötesinde, bir yanı sıra burjuvazinin, halkların, ulusların emelklerini birbirlerine karşı kıskırtabilmesine, ulusların proleterleri arasında ulusal çitlerin örülmesine, onları birbirlerine düşman kılmasına olanak tanır. Emelki halkın sınıf savaşımı milletliği tutkuların esiri yaparak asil rotasından ve hedefinden saptırır. İşte bu anlamdardaki oligarşiden siyasi çözüm bekleyenler, milletçiliğin, şovenizmin oligarşi açısından vazgeçilmezliği de görmek zorundadır.

OLIGARŞİNİN KÜRDİSTAN'DAKİ EKONOMİK ÇIKARLARININ VAZGEÇİLMEZLİĞİ

Stalin "nedir ulusal baskı?" der ve şöyle yanılır bu soruyu: "Ulusal baskı, ezilen halkların sömürü ve şovenizm; ezilen ulusların devlet kurma hakkının emperyalist devletlere uygulanan zorla kısıtlanması anlamında." (Marksizm ve Ulusal Sorun) Yani günlük kullanımda dikkat çıkararak, ulusal baskı sadece, dilin konuşturmak, soykırım düzenlemek vb. değildir. Özetinde bunlar ulusal baskının somut olarak ortaya çıkış baskının somut baskının karşılığı ezilen halkların, ezilen ulusların sömürülmesidir. Bağta da kısaca vurguladığımız gibi emperyalizmin ve oligarşinin Kürdistan'daki ulusal baskı siyasatinin özü de budur. Tanışal gelşim bu ekonomik çıkarları yeni sömürgeçlikle birlikte ulusal baskının temel haline geli-

gini ortaya koymaktadır.

Cumhuriyetin ilanından sonra devlet eliyle milli burjuvazi yaratılmaya ve kapitalist ilişkiler geliştirmeye çalışılmasına karşın, burjuvazinin çizil olmasından da dolayı, kapitali bir ekonomiyi sahip olan Kürtistan pazarına 1940'lara kadar girilememiştir. Tamamen kapalı bir kutu olan Kürtistan, çizil burjuvazi için uzanılmazacak bir nokta gibiydi. Ancak ikinci paylaşımlı savaşın sonrasındaki yeni-sömürgeci ilişkiler Kürtistan pazarının yollarını açınca Kürtistan'ın zengin doğa kaynaklı olguları için vazgeçilmez hale geldi.

1920'lerde milli burjuvazinin geliştirilip geliştirilmesi politikası gereği maderler ve sanayiden diğer belli başlı dalları "milletleştirildi". "Milletleştirme" politikası 1930'ların ortalarından itibaren biçim değiştirerek devletleştirme biçimine büründü. Devlet çıkardığı yasalarla tüm maderlerin işletilmesini kendi üzerine geçirecek madercilik MTA, TEK, Eti-bank gibi devlet kuruluşları arasında paylaştı. Ve "milletleştirilip", devletleştirilen maderlerin de önemli bir kısmı Kürtistan'dı.

Ancak yine de, Kürtistan'ın olguları için taşıdığı ekonomik önemini artırmaya esas olarak yeni-sömürgeci ilişkilerle paralel bir seyir izledi. Çarpık da olsa kapitalizmin yukarıdan aşağıya hakim olması, Kürtistan'da da derinleşmeye ve genişletmeye pazar ekonomisi içerisinde dahil etti. Tanrıma maderleşiminden artması toprak ağalarının üretim fazlası elde ederek bunu pazara aktarabilmelerini olanaklı kıldı ve toprak ağalarının elde ettiği sermayeyi ticarete ve tefelişleji yöneltmesini beraberinde getirdi. Süreci çinlenisi ise tefeci ve ticaret burjuvazisi haline geldi. Kürt toprak ağaları yatırımlarını kârli olduğu gerekçeyle Türkiye'ye yönelterek Türkiye oligarşisiyle kaynaşmaya başladılar. Ve oligarşi Kürt ve Türk ekonomilerini birlikte yer aldığı bir sömürü ilişkisi olarak biçimlenmiştir.

Kapitalist pazar ekonomisine dahil ol-

ması ve tarım ve sanayideki kapitalist gelişimle birlikte Kürtistan'ın her türlü zenginliği emperyalizmin ve oligarşinin tatlı kâr alanına döndü. Kürtistan bu noktada artık emperyalizm ve işbirliği tekeli burjuvazi için el değmemiş cennet gibiydi. Kürtistan'ın sanayi için gerekli olan geniş bir maderde rezervine sahip olması, tekellerin hızlı bir şekilde Kürtistan'a yönelmesini sağladı. Ancak kapitalist ekonominin doğası gereği tekellerin içinde de en iri olanlar ayakta kalabilmeyi. Örneğin '60'li yıllarda pek çok şirket Kürtistan'da petrol arama izni almazsa karşın, bugün için emperyalist tekel (Shell ve Mobil) olmak üzere dört şirket kalabilmeyi.

Emperyalist tekeller ve işbirliği; tüketici burjuvazi Kürtistan'ın yalnızca bu tekeli pazarı olarak görmeyiştir. Belki bundan daha önemlisi Kürtistan'ın ham maderde kaynakları açısından taşıdığı önemi.

Kürtistan kömüründen petrolüne kadar pek çok değerli mader bakımından zengin kaynaklara sahiptir. Türkiye'nin linyit rezervinin önemli bir bölümü Kürtistan'da bulunmaktadır. Petrol üretiminin yerelemesi Tarsus, Siirt, Diyarbakır ve Adıyaman'da yapılmaktadır. Türkiye'nin kömür rezervlerinin %70'i yine Elazığ bölgesindedir. Keza Ergani bakanlıklar Türkiye'nin en önemli döviz kaynağıdır. Demir rezervinin %90'ı Diğirli ve Hekimhan'dadır. Bunların yanı sıra kurşun, çinko, manganez, fosfat gibi daha pek çok mader yataklarına sahip olan Kürtistan, bu yatakları da oligarşinin ekonomik açıdan vazgeçemeyeceği bir yerdir. Sanayinin vazgeçilmez unsuru olan elektrik enerjisi üretimi bakımından da Keban/İy-la, Karakaya/sıy-la hatırı sayılır bir yere sahiptir.

Özet bir biçimde vurgulanmak gerekirse;

Birinci olarak, Türkiye'nin '45'lerde yeni sömürgeci ilişkileri içine girmesiyle birlikte bütün Türkiye emperyalist üretim ilişkilerinin bir uzantısı haline geldi. Yukarıdan aşağı geliştirilen işbirliği tekelci burjuvazi çizil ve güçsüz olduğundan, tek başına sömürüyü sürdürebilecek ne sermaye birikimine ne de politik güce sahipti. Bu nedenle prekapitalist unsurlarla, tefeci, tüccar ve toprak ağalarıyla ittifak etmek zorundadır. Kürt ekonomisi sınıfları da bu ittifak yapma yoluna gitti. Oligarşi içinde konumlanmayı daha güvenceli ve kârli buldular. İşte bu tarihsel gelişimin ürünü olarak, sonuçta bu biçimlenme içinde tüm ülke toprakları üstünde emperyalizm ve oligarşinin tek bir sömürü ağından söz etmek mümkündür.

İkinci olarak, emperyalizm, sermayenin yoğunlaşması ve merkezleşmesiyle tek tek bağımsız ulusal ekonomilerden artık söz edilemediği bir ekonomik biçimlenmiştir. "Ulusal" ekonomiler dünya

Kürt halkı üzerindeki ulusal baskı, "demokratikleşme" paketleriyle, diplomasiyle değil, halkın savaşıyla, halkın kendi iktidarıyla son bulacaktır.

ekonomik zinciri denilen sistemin bir halkları durumuna gelmiştirler. İşte bunun içinde ki "emperyalizm çağında milli sermayenin sömürgeci politikası dışında bir sömürgeci olabileceğine inanmak saf hayaldir." (Lenin)

Üçüncü olarak, oligarşinin Kürtistan'daki ekonomik çıkarlarını vazgeçmediği ve bundan dolayı ulusal baskı ve asimilasyon politikasını terk edemediği gerçeği de, bir bütün olarak üye genelinde sömürüsünün devamlılığı için sürekli faşizme başvurmuş olmasının bir uzantısı ve parçasıdır. Faşizm ve bunun parçalarını oluşturan ulusal, sınıfsal baskının vazgeçilmezliği Kürtistan'da "özeline" de ulusa değidir. Bu, oligarşinin Kürtistan'da da, üye genelinde de var olduğunu ve ekonomik çıkarlarını, sömürüsünün güvencesi olan düzeni sürdürmeye çalışmasının zorunu sonucudur.

Burada özel olarak vurgulanması ekonomik ve siyasal çıkarlar nedeniyle de, oligarşinin Kürt halkı sorununun çözümü için bir şey beklenemeyeceğidir.

SIYASİ ÇÖZÜM HALKIN VE DEVİRCİLERİN ELİNDEDİR

"Siyasi çözüm", "uzlaşma", "diyalog", "demokratikleşme" sözleri arasında sunulması gereken ki şey vardır. Bundan birincisi oligarşinin Kürt halkının ulusal kurtuluş mücadelesine karşı baskı, terör ve katliam politikalarını dırmaz ve kesintisiz bir şekilde sürdürmeye çalışacağıdır. Çünkü oligarşinin "siyasi çözüm"ü gerçekte kendi çözümünün Kürt halkı dayatmasıdır. Ve oligarşi Kürt halkını bu dayatmaya, yani teslimiyete hayır diyemeyecek noktaya getirecek hayır da bu savası esas olarak burjuvazinin sürdürmeye çalışacağıdır. İkinci olarak, oligarşi sömürü düzenini sürdürdüğü sürece bunun bir gereği olarak halkları bölmeyi, birbirine düşürmeyi

amaçlayan politikalarını, güvenimizi devam ettirecektir. Çünkü halkın yaşadığı sorunları sınıfsal niteliğinden uzaklaştırıp "ulusal" niteliğe dönüştürmek faşizmin karakteristik özelliklerinden biridir. Bununla sınıfsal nedenlerini örtmek için ulusal dümanlar yaratılır.

Alman faşizminin anti-senitizmi bunun garpıcı bir örneğidir. Alimimiz bu faşizm kapitalizme olan tepkili Yahudi kapitalizmi vb. diyerek Yahudilere yöneltmiştir.

Ülkemizde sık sık "ulusal mutabakat" sözleri edilir; kim karşıdır bu ulusal mutabakat? Bu, çoğu kez belirsizdir. Ama hep bir ulusal düman yaratılmaya çalışılır. Bu bazen bir komşu ülke olur, bazen "dindarlarımız ya da ırkdaşlarımız" "zulüm" uygulanan bir ulusal ülke. Ya da bazen Kürt halkıdır ulusal düman. Ve oligarşi bu dümanlığı körükleyecek hiçbir fırsatı kaçırmaz, hiçbir malzemeyi kullanmaktan geri kalmaz. Sınırlar maderler yaratır.

Hitler'in öldürdükten önce Yahudilerin bir kısmı Almanya'da ekonominin kilit noktalarında idi. Tekeller, bankalar içerisinde Yahudiler vardı. Ve Alman faşizmi işçileri, küçük burjuvazinin yok edilmesini, hatta orta burjuvazinin yavaşlığı ekonomik sıkıntıları nedeni olarak Yahudileri gösterir. Aslı neden kuşkusuz kapitalizmin kendisidir. Ancak faşizm demagog kapitalizmin çıkarları gereği bunu böyle gösterir. Ulusal düman yaratımı politikası Türkiye'deki faşizmin de politikalarına öylesine sinmiştir ki, Göbelet'ten aldıkları propaganda yöntemleriyle, "Kürtler Türkleri Sömürüyor" diye yazmak, ulusal dümanlığı böyle bir demagogiye kökünden kazıyarak kalıymıyor. Bugün bu propaganda Kürtistan'da sürdürülen haksız savaşın halkın yaşadığı ekonomik sıkıntıları nedeni olarak gösterilmesi biçiminde sürüyor. Bu yolla tüm toplumun ve özel olarak emekçilerin, Kürtlere, Kürt halkının yürüttüğü mücadeleye tepki duymaya salınmaya çalışılıyor.

Evet, bu ki nokta bugün devrimcilerin taktik ve stratejik anlamda politikalarının belirlenmesinde asla gözden kaçırılmamalıdır.

Tekeli burjuvazi istiyor ki, devletin holdingerlere atacağı kaynakların önemli bir bölümünü yata bu sorun ortadan kalsın. Her ihtiyaç duyduğu kaynaklara kavuşsun hem de savası nedeniyle daralan, darbe yiyen Kürtistan pazarı açsın. Sürün savası ve belirsizlikler nedeniyle Kürtistan'da dayanıklı tüketim mallarını satışı neredeseyiz düşük, büyük tekelin bismadeki bayirlerin çok büyük bir kısmı kapamıyor. Tekeller siyasi çözümü bu noktada sömürüyü sürdürebilmek için istemektedirler. Ve derman istedikleri savaş halkın savasıdır. Bugün oligarşinin Kürt apret idareleriyle yapmaya çalıştığı hesaplar da bu çerçevede düşünülmelidir. Oligarşi Kürtistan'da siyasi enerjisi işbirlikçileriyle doldurmayı hedeflemektedir.

Kızın oligarşinin tüm çaba ve müdahalelerine rağmen derinleşmeye sürdüldüğü koşullarda oligarşinin edeceği her "siyasi çözüm"ün sonuçta oligarşinin çözümsüzlüklerine eklenen yeni bir halka olacaktır. Ve bu noktada da sürecin seyrini Türk ve Kürt halklarının savasını belirleyecektir. ☐

Şimdinin işini sonra bırakmayalım

Derleşen ekonomik, sosyal ve siyasal krizini atlama mümkün olmayacağı, her geçen gün daha da baktığımız. Bu yüzden de düzen, artık ne ekonomik politikalara ne de yönetim mekanizmalarına alternatif bulamamaktadır. Onun alternatif bulmaya yönelik bütün politikalardan plâğı çok kısa sürede pazara çıkmaktadır. Diğer taraftan, toplumsal muhalefet, hoşnutsuzluk için işi gelmezlik, yer yer de tepkisini açtığı çarkarmaktadır. Kriz, devrimci mücadelelerin daha da yükselmesini zemini oluşturmaktadır, alınan hiçbir önlem, uygulanan hiçbir politika düzenin altına yazılacak olan bu "kader" değiştirilmemektedir.

Böyle bir çaresizlik içinde kavrılan olgıları, çareyi halak karşı açtığı savaşı tüm gücüyle devam ettirmekte aramaktadır. Bu yüzden de, olgıya karşı düzenin tümüyle umudunu keşmiş olan halk kitleleri, bugün bir alternatif arayışı içindedir. Ülkemizde ciddi bir alternatif boşluğu vardır. Bu boşluğu doldurabilecek tek güç ise, devrimcilerdir, devrimci hareketler. Yani bizden başkası değildir. Bunun pratik göstergesi ise, bugün yananların sürecin gereklerini yerine getirebilecek bir biçimde hızla hareket edebilen, sınır tanımaz bir gayretlilerdir. "Atlıdır her atında, kavgı süresinde, özgürlükte, hapiste her zaman öğrenen, öğrenip savaşan, savaşıp öğrenen" olabilmek için hızlı hareket edebilmesini öğrenmelidir.

Hızla Hareketle Yokıt Kaybına Tahammülü Yoktur

Devrimcilerin çalışmalarının alacağı sonuç, öncelikle birbiriyle yakından ilişkilili olı konuya bağlıdır. Tüm bireysel çalışmaların ortak hedefe yönelen, onların etkilerinin kuvveti doğru ilkesiyle çoğaltan, aynı aynı yönümlü çalışmaların birbirini tamamlamasını sağlayarak, çalışmaların sonucunu verimi bir hale getiren, kolektif-örgütlü bir pratik bu iki ayakta birini

Söylenen, düşünülen ya da planlanan bir zaman dilimi içerisinde bitirmiş bir işin, yerine getirilmemiş bir görevden, yapılmamış bir işten hiçbir farkı yoktur. Yapılan, yapılabacak olan bir iş zamana hükmettiği ölçüde mabkuldür. Zamana hükmedemeyen bir iş, zamanın esir aldığı bir iştir. Yani bütün her şey, zamanın insiyatifine ve keyfine kalmıştır. Böyle bir işte de, ne bireysel insiyatiften, ne de kolektif-örgütlü çalışmadan söz edilebilir.

oluşturulan, kolektif-örgütlü çalışmayı tamamlayan, onu her somut durumda göre geliştirecek zenginleşen, yaratıcı ve insiyatifli bir pratik, ikinci işi oluşturur. Çalışarak başaramayacağımız hiçbir görevin, başarmayacağımız hiçbir engelin bulunmaması espris, böyle bir çalışmaya anlam katar. Tabii burada bireysel insiyatif derken, önemli bir noktayı da gözden karırmamak gerekir. Bireysel insiyatif gelişiren, yetkilileşiren ya da körelten ve yerinde saydıran, giderek de verilen en önemli faktörlerden biri de işlerin zamanında yapılabilmelidir. Bunun olmadığında noktada, kolektif-örgütlü çalışmanın, bireysel insiyatifin ya da herhangi bir konuda yapılan devrimci bir çalışmanın 'yerinde, zamanında ve gerektiği gibi' yapılabilmelidir söz etmek olanaksızdır. Evt, olanaksızdır çünkü, elimizdeki işin yapılması zamanında bitmesi de değildir. Söylenen, düşünülen ya da planlanan bir zaman dilimi içerisinde bitmiş bir işin, öz olarak yerine getirilmemiş bir görevden, yapılmamış bir işten hiçbir farkı yoktur.

Yapılan, yapılabacak olan bir iş zamana hükmettiği ölçüde mabkuldür. Zamana hükmedemeyen bir iş, zamanın esir aldığı bir iştir. Yani bütün her şey, zamanın insiyatifine ve keyfine kalmıştır. Böyle bir işte de, ne bireysel insiyatiften, ne de kolektif-örgütlü çalışmadan söz edilebilir. Bugün 'doğruluğun en iyi yolu yapmaktır' deyşinin, "daha hızlı çalışmalız", "sürece hakim olmalıyız" vurgusunun yapan bulabilmeli, pratikte anlam kazanabilmesi, deyim yerindeyse bizim el çabukluğumuzun elri el çabukluk ise, pratik beceriyi sahip olmaları gerekir. Buradaki pratik beceri elbette işine az rastlamanı olağanüstü bir yetenek değildir. Bütün iş, düşüncünün, yapılabılması gerekenin hemen, etelenebilen ve çabucak yapılabılması, bu yeteneğin yaratılacak geliştirebilmelidir. Bir anlamda dinamizmdir, dinamiktir. Bir iş mümkün olan en fazla hızla yerine getirilebilir, en hızlı şekilde de bizim her zaman olduğu olamamız önemli kısımlarından biridir.

Bugün yapılmış ya da yapılmakla oluyumız birçok işin zamanında yerine getirilmeliyi, sıkça karıştırdığımız ve yapılmış bir durumdur. Bunun nedenleri çok karmaşık ya da uzadırmaktadır. Böylece birçok işin ortak özelliğinin özünde, şu ya da bu nedenle şimdinin işini sonra bırakmamak başka bir şey olmadığın hepimiz bilizir.

Devrimci yapma tarzı, günlük hayatta bizi pek çok görev ve sorumluluklarla karşı karşıya bırakır. Bunların laiyaklıya yerine getirilebilmesi ise, yargın en süratlemlen olup olamamakta doğrudan ilgilidir. Bir yarıya, nasıl ki, sürat o yarıya kazanmak için çok önemli faktörse, devrimci bir çalışmada da aynı oranda önemlidir diyebiliriz. O yüzden, devrimci çalışmaya asla ve asla vakit kaybıyla barışık tutmamalı, herhangi bir zaman

dilimi içinde gerdetirebileceğimiz bir işe başka bir zaman dilimini ortak etmemeliyiz. Aslında iş düşman diye saydığımız bütün olumsuz özelliklerin ortak noktası ve ortak amaçlarından biri, bizi yolumuzdan alıkoymak, başaramadığında da elinden geldiği kadar geciktirmek. Devrimci bir çalışmada zaman kaybı bunların en sevdiği özellikler.

Zaman kaybını çoğu kez özellikle de günlük pratik işlerde çok fazla önemsenmeyecek özerinde duma-bıyılır. Herhangi bir işi geciktirecek de olsa yapmış olmak, bize böyle bir rahatlık verebilir. Oysa, gerek hiç de böyle değildir. Geokler yapmış bir işe, hiç yapılmamış bir işi arasındaki çizgi sanıldığı kadar kalın da değildir. Çünkü kolektif mekanizmalar bütünleşmeden oluşan bir örgütlenme için, parçaların gecikme, ister istemez zincirin ilki ufaklı bütün halkalarını etkileyecektir. Daha da önemlisi, bu bir alışkanlık düzeyine geldiğinde, zaten "sarp, dolambaçlı ve engel" olan yolumuzda kendi kendimize koyduğumuz yeni engeller oluşturmaktadır.

Unutmamalı ki, bugün içinde yaşadığımız düzenden önemli aşmazlarından biri de, onun hantal ve ağır yapıdır, pek çok işi yavaşlatır, elini ayağına dolakmış ve zaman kaybetmektedir. Bz bu konuda düzene göre çok daha avantajlıyız. Çünkü biz inanyoruz ve inancımız için çalışıyoruz. Nihai hedefimize mümkün olan en kısa zamanda ulaşmak istiyoruz. Bu süre bildiğimiz faktörlerin yanında, bir anlamda da bizim hızlı çalışma tempozuna ilgilidir. Hızlı hareket ederek zamanımıza yerine getirdiğimiz her iş, bizi dışmanı at etme hedefimize yaklaştıran gücendirken, ağır aksak yürüyen her iş ise özünde bizim biraz daha gökten düşmeğe neden olur.

Bugün programı ve disiplinli çalışmamız, yapılmış işin hakkını verebilmekten, iş ve işi de zamanlarımızı karşı her zaman her yerde başa kazanabilmekten vs. söz ediyoruz. Aslında bütün bunlar şimdinin işi sonra bırakmamakla yakından ilgilidir. Bunu söylerken, elbette "pabuk olsun, istikrarlı olsun" anlamı çıkmamalıdır. Aksine, çabuk olsun, istenilen nitelikte olsun olsun. Nedeni ne olursa olsun, bir işi yaparken sallayıp durmayalım diyorum. Sıkça sözünü ettiğimiz birçok eleştiriin ortak noktası olan günlük çalışma içinde boğulmak da bir anlamda "iş kataran, iş bitiren" özelliklerimizden eksikliğinden kaynaklanmıyor mu?

Devrimci bir çalışma uyuklukla bağdaşmaz. Uyukluk, yani işleri zamanında yapacak hızla sahip olamamak, işleri hareketin genel çıkarlarına göre değil de, kendi alışkanlıklarına göre yapmak anlamına gelir. Bu, kendimizi dayatmanın bir başka türüdür. Ki, böyle bir durumda da sürece ve sürecin itiyatlarına hakimiyet yitirilir. Birçok birim altın alta şlevizleşmesinde ise en anlayışın payı büyüktür. Böyle bir durumda, karışılan sorunların çözümü de gecikeceğinden, sorunların karmaşık

bir yumak haline gelmesi ve nihayetinde bürokratlizme sınımlama çalışmamızda. Aradan sendelik ve vurdumduymazlık tavı, çoğu kez zamanında yapılamayan işlerin hem nedeni hem de sonucudur.

Zamana Hükmedebilmek İçin Daha Çok Sahiplenmek Gerekir

Sıradan bir insanın kafası sıradan bir yaşamla, devrimci bir insanın kafası devrimci bir yaşamla doludur. Devrimci bir kaladaki devrimci yaşam ise, bütün öncelikle devrimci işlere ve işlere verir. Yani devrimci kültürü sahiplenir, çünkü sahiplenmek bir kültürdür, ruh halidir. Böyle bir kültüre, böyle bir ruh haline sahip olan biri ise, yapabilecek olan, yapılması gereken işleri hiçbir zaman bir kenara bırakıp atamaz, sünen altına koymaz. Onun kafası her zaman bununla dolu olduğundan, devrimci işleri öncelik sırasına göre bir an önce yerine getirebilmek, yani zamanı kazanabilmek için, kendini zamana değil, zamanı kendine esir eder.

Herhangi bir nedenden dolayı işlerin zamanında yapılamamasının yol açtığı önemli bir sonuç, işlerin birikmesidir. Böyle bir durum neyin, ne zaman, nasıl olacağını belli olmadığı karmakarışık bir çalışma biçimini ortaya çıkarır, dikatleri dardarmadığı eder. Deyim yerindeyse işi ucunu kaçırır. Özenetimde, mabdele insanı olmanın sorumluluk ve ciddiyetinde boğulurken işleri. Sahiplenme duygusunu zayıflatır. Çevremizi ve yaşamı bütünsel kavrayıp bunlara ilişkin olan her şeyi yeterli ilgiyi ayırmakla bir dikat genişliği yerine, günlük yaşamı biriken işleri yoğunluğu içine hapsetmek, bunlar arasında kaybolup gitmeyi de beraberinde getirir.

İşneye kuyu kazırlar, sabir ve emekle kazandığımız ve kazanacaklarımız meseleyi zamanı hoyratça kullananak uzatmaya hiçbirimizin hakkı yoktur. **O**

Devrimci çalışmaya işle ve asla vakit kaybıyla barışık tutmamalı, herhangi bir zaman diliminde gerçekleştirebileceğimiz bir işe başka bir zaman dilimini ortak etmemeliyiz. Aslında iş düşman diye saydığımız bütün olumsuz özelliklerin ortak noktası ve ortak amaçlarından biri, bizi yolumuzdan alıkoymak, başaramadığında da elinden geldiği kadar geciktirmek. Devrimci bir çalışmadaki zaman kaybı bunların en sevdiği özelliklerdir.

Adıyaman ve Kayseri cezaevlerinde açlık grevleri sürüyor

Diyarbakır'dan "Antep Cezaevi'ne gideceksiniz" denilerek alınan ve Adıyaman Cezaevi'ne sürülen Devrimci Sol

davaşı bayan tutuksalrının 5 Mayıs'ta başlattığı süresiz açlık grevi ile gardiyanların ve jandarmaların saldırısına uğrayan, hakları gasp edilen Kayseri Cezaevi'ndeki tutuksalrın 20 Mayıs'ta başlattıkları açlık grevleri sürüyor.

Kayseri Cezaevi'ndeki açlık grevi 16. gününe girerken, saldırı arasında yaralanan tutuksalrın tedavileri hala yapılmazken, hastanelere sevk ediliyorlar.

Adıyaman'da Sakine Fidan, Zeliha Tekkanat ve Şenay Yıldız'ın sürdürdüğü açlık grevi de bir ayı geçirmişse de Şenay Yıldız'ın sağlık durumunun kötü olduğu ve giderek ağırlaştığı gazetemi-

gelen bilgiler arasında. Adıyaman Cezaevi'yle ilgili son açıklamaları tutuksalrın gözde Baro Bağkan Yardımcısı Ali Murat Bilgi yaptı.

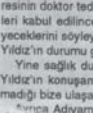
2 Haziran günü açlık grevlerinde bulunan Av. Ali Murat Bilgi, Cumhuriyet Başsavcısı ile beraber Devrimci Sol davası tutuksalrından Sakine Fidan, Zeliha Tekkanat ve Şenay Yıldız'la görüştü. Devrimci Sol tutuksalrın kendileri ile görüşen Av. Ali Murat Bilgi'nin talepleri kabul edilinceye kadar süresiz açlık grevini sürdüreceklerini belirttiler.

Devrimci Sol tutuksalrının ayrıca Gaziantep Cezaevi'ne gönderiliyorlarsa da denilerek iki kez aldatıldıklarını anlattılar. Av. Ali Murat Bilgi Adıyaman Cezaevi idaresi'ne ve Şenay Yıldız'ın tutuksalrına tutuksalrın beraber Adıyaman Cezaevi'ne götürülmesi önerisini bulund. Bu öneriyi kabul eden idare ve savcı isterlerse tutuksalrın Malatya Cezaevi'ne gönderileceğini söyledi. Fakat bu öneri tutuksalr ta-

ratından geri çevirdi.

Av. Bilgi'nin isteği üzerine Gaziantep Cezaevi idaresiyle de görüşen Cumhuriyet Başsavcısı, Gaziantep Cezaevi idaresi'nin bayan tutuksalrın almama gibi bir sorunu olmadığını söyleyerek bakanlıktan izin verilirse tutuksalrın Gaziantep Cezaevi'ne kabul edileceklerini bildirdi. Cumhuriyet Başsavcısı ve Cezaevi müdürü Devrimci Sol tutuksalrının idareyle herhangi bir sorunu olmadığını, sorunun kendilerini ağırlığı, bağlayıcı olan Adalet Bakanlığı olduğunu ve sorunun Ceza ve Tevkiflevleri Müdürü Zeki Güngör'den kaynaklandığını söyledi.

Öte yandan yanında Av. Bilgi olduğu halde bakanlık-

la da görüşen savcı tutuksalrın taleplerinin bakanlık tarafından reddedildiğini söyledi. Ceza idaresinin doktor tedavisi önerisi de talepleri kabul edilinceye kadar kabul etmeyeceklerini sürüyor tutuksalrın Şenay Yıldız'ın durumu gitteceği ağırlıyor.

Yine sağlık durumu ağırlayan Şenay Yıldız'ın konuşamadığı, yataktan kalkamadığı bize ulaştıran haberler arasında. Ayrıca Adıyaman Cezaevi'ndeki Devrimci Sol tutuksalrın açlık grevinin 29. gününe girmekte. Açlık grevlerinde tutuksalrın taleplerini kabul etmeme noktasındaki kaygıların sürdüğünü belirtiyorlar. Zeliha Tekkanat bayan tutuksalrın adına yaptığı açıklamada, "Bakanlık taleplerimizi kabul etmeme noktasındaki kaygıların sürüyor. Geçirilecek Antep Ozel Tıp Cezaevi'ne bayan kökümün sorunu ağırlıyor. Gösteriyor. Bakanlık Antep Cezaevi'ndeki bu statüye kırmak istemiyor. Ama bizim kararlı direniş bu statüye parçalanacaktır. Son sözü direnenler söyler. Biz de son sözü söyleyen ve kazanan olacağız" dedi.

Tutsak Aileleri Direniş Destek için Ankara'da...

Diyarbakır'dan Adıyaman'a sürülen Devrimci Sol davası tutuksalrın Sakine

Fidan, Şenay Yıldız ve Zeliha Tekkanat'ın açlık grevi 30'lu gününe girerken, Kayseri Cezaevi'nde Devrimci Sol, PKK ve TKP-MLTİKKO davaları tutuksalrının hak gasplarına karşı 20 Mayıs'ta başlattıkları açlık grevi de sürüyor.

Cezaevlerinde süren açlık grevlerinde direnen tutuksalrın yalnız bırakılmak, son günlerde bazı cezaevlerinde tekrar gündeme gelmeye başlayan hak gaspı ve saldırılara karşı kamuoyu oluşturmak ve yetkilileri uyarmak için; tutsak aileleri çeşitli illerden Ankara'ya toplandılar. Adıyaman, Kayseri, Ankara, Erzurum'dan tutsak aileleri ile İstanbul TIYAD Cezaevi Komisyonu Ankara'da tutuksalrın direnişine destek arayışlarını sürdürüyor.

Bu amaçla İHD Ankara şubesinde 1 Haziran günü bir basın toplantısı yapıldı. Basın toplantısında TIYAD Cezaevi Komisyonu ile çeşitli illerden gelen tutsak aileleri yaptıkları ortak açıklamada Adıyaman ve Kayseri cezaevlerindeki direniş desteklediklerini belirttikten sonra gözlemlerden kaçırılmaya çalışılan hak gasplarına da dikkat çektiler. Yapılan açıklamada "Bizler tutsak aileleri olarak yetkilili makamların duyurduğu kararlara bütün olanakları zorlayacağız. Sonuç alamadığımız takdirde oyalamalarla karşı tutuksalrın destek için açlık grevine başlayacağız tüm kamuoyuna duyuruyoruz" dediler.

Bu arada basın toplantısına katılan Ankaralı tutsak aileleri de DGM'de uygulanan keyfiyet ve kongrenin hukukuna dikkat çekerek bir açıklamaya yaptılar. Basın toplantısından ardından TIYAD Cezaevi Komisyonu ile birlikte tutsak aileleri önce TBMM'de aralarında Salma Kaya'nın da bulunduğu bazı SHP'li milletvekillerine görüştüler. Daha

sonra Ceza ve Tevkiflevleri Genel Müdürü Zeki Güngör'le görüşen aileler görüşmeden olumlu sonuç alamadılar.

2 Haziran günü de Adalet Bakanlığı Müsteşarı Yusuf Kamen Doğan ile görüşen aileler gündelik sorunların çözümü konusunda yetkililerden net bir cevap alamadılar. Ailelerin görüşmeleri gazetemiye yayına hazırladıkları sırada sürüyordu.

Ceza ve Tevkiflevleri Genel Müdürü Zeki Güngör'le yaptıkları görüşmelerden bir sonuç almayan aileler, Kayseri ve Adıyaman cezaevlerine gitmek için Ankara'dan ayrıldılar.

Yine baskıya girdiği saatlerde elimize ulaşan bilgileri göre, Adıyaman Cezaevi'ndeki Devrimci Sol davası bayan tutuksalrın, 2 Haziran gününden itibaren süresiz açlık grevini şeker almayarak ölüm orucuna döndürdüler.

Ankara Merkez Kapalı Cezaevi'ndeki Tutuksalr da Direniş Destek Verdi

Ankara'da ailelerin girişimleri süren 2 Haziran günü bir açıklama yapan Ankara Merkez Kapalı Cezaevi'ndeki Devrimci Sol, PKK, DHP, TIKB, TKH, THKP-C/İHD, TKP-GKB, KEPEL, TKP(ML)-THKP, TKP-ML HAREKETİ, Kurtuluş ve Kawa davası tutuksalrın da çeşitli cezaevlerinde baskıları protesto etmek ve Adıyaman ile Kayseri cezaevlerinde süren direniş destek vermek için 2 günlük destek açlık grevi yapacaklarını kamuoyuna duyurdular.

Avukatların duruşmasına devam edildi

Halkın Hukuk Bürosu avukatları hakkında "örgüte yataklık ve yardım" ettikleri iddiasıyla açılan davaya 2 Haziran günü 1 No'lu DGM'de devam edildi. Duruşmaya Halkın Hukuk Bürosu avukatlarından Ulutan Gün, Ümrân Gün ile Bedi Yarıncı katıldı.

Duruşmaya yargılanan avukatların vekili olarak Av. Mustafa Demir, Metin Narin, Levent Tüzel, Seval Demir, Aygün Demirkale ve Dilek Handan Özkan katıldı. Duruşma 9 Ağustos 1994 tarihine ertelendi.

Avukat Filiz Temizkanlı'ya tehdit

Mersin (Mücadele) Mersin'de devrimci-demokrat insanların avukatlığını yapmaktaki tanınan Filiz Temizkanlı telefonla tehdit edildi. Temizkanlı'nın bürosunu 27 Mayıs günü arayan kimliği belirsiz bir kişi Temizkanlı'ya "büronu ve evini bombalayacağız" tehditleri savundu.

"Hiçbir baskı ve tehdit bizim önümü bir yapamdan alıyormaz. Meslek onurumuzun çiğnenmesine de izin vermeyeceğiz" diyen Filiz Temizkanlı 28 Mayıs günü Mersin HADEP'te yaptığı bir basın açıklamasıyla "Tehditlerin, gözdağının ve gözetilmesini sona erdirmiş bulunuyoruz" dedi.

Avukat görüşme keyfi engelleme

Av. Metin Narin 26 Mayıs günü müvekkilleriyle görüşmek için gittiği Sakarya Cezaevi'nde müvekkilleriyle görüştürülmüdü. Av. Metin Narin müvekkilleri olan Devrimci Sol tutuksalrın ile görüşmek için avukat görüş odasında bir saat bekledikten sonra görüşmesine izin verilmedi.

Tutsaklara neler konuşacağını önceden cezaevi müdürüne bildirmedikleri gerekçesiyle görüşmesi engellenen Av. Metin Narin Sakarya Cumhuriyet Savcılığı'na yaptığı başvurudan da sonuç alamadı, aynı keyfi tutulma karşıladı.

Av. Metin Narin 27 Mayıs günü Adalet Bakanlığı'na yaptığı başvuruyu da sonuçlandırmayı bekliyor.

Bir özelleştirme öyküsü TELETAŞ

Türkiye'de bugün kamu kuruluşlarının özelleştirilmesinden öse bir yağma, bir talan var. KİT'lerin sermayeye nasıl peşkeş çekildiği tüm çapkınlığıyla ortaya çıkıyor. İşletmelere zarar emirlerinin nasıl verildiği, pazar olanaklarının nasıl dağıtıldığı izlenim yapmaz duruma sokuldu artık kimse için ya değil. Yüzyıl sonuna kadar kapalıcağı söylenen KİT'ler için yıl sonuna bile beklenmeyen işler oldu. Teletaş örneğinde olduğu gibi daha yitirdim birçok işletmeyi özelleştirdi.

Özelleştirilmesinin ilkinin olarak göçtüğümüz güleride burjuva başında bolca söz edilen Teletaş nereden nereye girelimizi.

Telekominikasyon alanında kurulmuş ve hisselerinin büyük bir kısmı PTT'e ait olan Teletaş 1983 yılında kuruldu. Kuruluşunda bir yıl sonra PTT'nin telefon santral ihalelerini kazandı. Akademi Bell edbi bir Fransız şirketini anlaşma imzaladı. Teletaş'ın, hissesinin %19'unu bu şirkete verdi.

Belli teknolojiyle üretim yapan Teletaş'ın Türkiye'de bu konudaki tüm işlerini karşılayabildiği gibi, dünya ile rekabet edebilecek bir donanımına sahip. Bu teknoloji donanım sayesinde Sovyetler Birliği'ni dağıldıktan sonra eski Sovyet cumhuriyetlerinde önemli bir pazar elde etti.

Böylesine kârlı ve geniş avantajları olan Teletaş'ın özelleştirilmesinin ilk adımları 1987 yılında atıldı. Alcatel Bell firması Teletaş'ı tek hissesini önce %39'a, sonra da %65'e çıkararak yönetime hakim oldu. Dünyanın sayılı teltelileri arasında yer alan Fransız sermayeli Alcatel Bell Türkiye'deki işlerini Belçika şubesi aracılığıyla yürütüyor. Dünya pazarında İTT ile rekabet eden Alcatel Bell'in pazarı her geçen gün biraz daha genişliyor.

Teletaş'ı ele geçiren Alcatel Bell, Teletaş'ın ürettiği bazı elektronik malzemeleri Türkiye'de üretmek yerine yüksek fiyatla Belçika'dan ihâl ederek Teletaş'ı devreden çıkararak iş adamlarına attı. Aynı süreçte Rusya'da da benzer bir fabrika kuran Alcatel Bell böylece Teletaş'ın Orta Asya'daki pazarına da dalmış oldu. 1989 yılında ise "ekonomik kriz" bahanesiyle 2300 işçi ve müberriten (1000'i işçi çalışıyor, günlük işleri 1230 dolar olan Belçikalı uzmanlar getirildi. Ardından Teletaş, Bell firmasına 500 milyon dolar borçlandırdı. Konordaki işleri "Borçlarını ödeyemiyoruz" diyerek fabrikayı kapadı, binlikleri Bell'e devretti ve asansör, Suç busevi'ni çok ucuza sattı. Böylelikle Alcatel Bell teknolojiyle kendinden daha ucuzmuş mülkten Teletaş'ı önce eline geçirdi, borçlu gösterdi ve ortadan kaldırdı. Tamamı satılan ilk devlet kuruluşu böylece Teletaş oldu. Üstelik zarar ediyor bile. safasızdan Teletaş için geçerli değil. Teletaş'ın 1993 yılı 17 milyon dolarlık ihracatı, 56 milyar TL. kâr açıklaması karşısında "zarar ediyor" yalanına sarılanların aksine, Teletaş'ı ulusal zarara iteklere peşkeş çekti.

Nedeni, ülkemizde iktidarı elinde bulunduran oligarşinin emperyalizme tamamen bağlı olmasıdır. Teletaş'ın özelleştirilerek emperyalist sermayeye birleştirilerek kaynak aktarılmıştır. Çünkü oligarşi ulusal onura ve kimliğe sahip değildir, önemli olan kendisinin ne kadar pavy aldığıdır. ◆

Direnış sürüyor

Direnışçi işçilere
polis saldırısı

Adana (Mücadele)- ANAP'lı Aytaç Durak'ın "Belediyede çalışan işçilerin aylıklı olarak ödeyemiyoruz, işçi fazlalığı var" gerekçesiyle 11 Mayıs'ta işten attığı 100 işçinin direnişini devam ediyor. Direniş komitesinin aldığı karar doğrultusunda her gün Anakent Belediyesi önünde oturma eylemi sürdüren işçilere 27 Mayıs'ta polis saldırı. İşten attığı işçilerin direnişinden rahatsız olan Belediye Başkanı Aytaç Durak, Adana Valiliği'ne suç duyurusunda bulunarak işçilerin dağıtılmasını istedi. Belediyenin binasının önünde yapılan eylemin Abidin Dino Park'ında sürdürülmesini isteyen Belediye Başkanı'nın işçiler; "Direnişimizi işten atıldığımız yerde sürdüreceğiz" diyerek tavır aldılar. İşçilerin karıştığı karşısında barikat kurmuş polis tekme-tokat işçilere saldırdı. İşçiler bu saldırıyı sloganlarla ve alkışlarla protesto ettiler. İşçiler dağıtmak isteyen polis bu buluşmaya karşı işçileri

gözetim altına almaya çalıştı. İşçiler birbirine kenetlenerek arkadaşlarını vermedin, örgütlü oldukları Genel-İş Sendikası'na kadar "İşçi Kıymına Son", "İşçiyi Haklıyız Kazanacağız" sloganlarıyla yürüdüler. Sendikada toplanan işçiler işveren baskısına, polis saldırganına rağmen onurlu direnişlerini sonuna kadar sürdürme kararını aldılar.

Direnışçi işçiler Yalnız Değil

Polisin işçilere saldırmasından sonra bir basın açıklaması yapan Toros Gübre İşçileri direnişçi işçilerin yanlarında olduklarını açıkladılar. Yapılan basın açıklamasında "Bizler Toros Gübre direnişçileri olarak atılan işçilerin onurlu direnişini destekliyoruz. Direniş aocizliğe saldırganlaşıyor. Bu duruma daha önce de düştük. Bizler de saldırılara maruz kaldık, defalarca öldürüldük, gözetim altına alındık. Direniş mevlizimizi savaş alanı

Belediye işçileri, polis ve işverenin baskılarına rağmen direnişlerini sürdürüyorlar.

larına dönüştürüp, kanla suladık. Bizler inanıyoruz ki, belediye işçileri de inanç, cesaret ve karışıklılıkla kazanacaktır," diyerek, direnişçi işçilerin yanlarında olduklarını belirttiler.

31 Mayıs günü de Haklar ve Özgürlükler Platformu, Toros Derneği'nin de okuyan demokrat öğrenciler, İHD ve HADEP'li işçileri kıyaret et-

tiler. İşçilere maddi destekte bulunan ziyaretçiler, bundan sonraki desteklerini maddi olarak değil, eylemlere katılarak, işçilerin birlikte mücadele ederek olacağına açıkladılar. İşçiler aynı gün toplanarak 15 bin imzayı altı altı gittikleri Adana Postanesi'nden Başbakan ve Başbakan Yardımcısı'na gönderdiler. ◆

Eyüp Belediyesi'nde gerici kadrolaşma

İstanbul Eyüpsöy Refah Partili Belediye Başkanı Ahmet Genç, Nisan ayında işçi fazlalığı gerekçesiyle işten attığı 61 işçinin yerine yandaşlarını alarak gerici kadrolaşmayı hızlandırdı. Ahmet Genç'in EYTAŞ adlı paravan bir şirketin kadrosu olarak belediyeye aldığı 25 kişi işçiler üzerindeki baskı oluşturmaya başladı. Belediye çalışanları üzerinde terör estiren, yakaladıkları rozetleri zorla alan bu gerici silahlı çete, işçileri tehdit ediyor.

Belediyedeki faşist gerici kadrolaşma, işçi kıymını önlemek için Eyüp Belediyesi önünde toplanan işçiler 31 Mayıs günü bir basın açıklaması yaptılar. Yapılan basın açıklamasında gerici kadrolaşmaya izin veremeyceklerini açıklayan DİSK Genel-İş Sendikası 5 Nolu Şube Başkanı Cemal Gümüş şunları söyledi. "Eyüp Belediyesi Başkanı Ahmet Genç tümüyle hukuk dışı biçimde işçi ya once işten çı-

karttı 61 arkadaşımızın yerine 25 kişi aldı. Çoğu silahlı militan olan bu kişilerin belediyeye çalıştırılması tümüyle yasadı. Ahmet Genç sonuza. Bu silahlı militanların maaşlarını nereden ödüyor? Belediyeye kadrolu ya da sözleşmeli hiçbir statüsü olmayan bu militanlar belediye araçlarını hangi yetkiyle kullanıyorlar? Sendikamız tümüyle yasadığı biçimde işten çıkarılan arkadaşlarımızın durumunu Kaymakam ve Valilik aracılığıyla İşçileri Bakanlığımıza iletti. Ancak bu konuda hiçbir adım atılmadı. Bundan cesaret alan RP'li belediye başkanları yönetime geldikten tüm birimlerde işçi atıyaya, yerlerine silahlı faşist militanlar almaya başladılar. İşçiler basın açıklamasının okunmasından sonra "İşçiyi Haklıyız Kazanacağız", "Belediyeye Gerici-Faşist Örgütlenmeye İzin Veremeyceğiz" sloganlarını attılar. ◆

"Çağdaş" tramvayda işçi kıymı

İstanbul tramvay çalışanlarına yönelik işçi kıymı sürüyor. Ulaşım Çalışanları Derneği Başkanı Kemal İğrin 5 Mayıs'ta işten çıkarılmasından sonra diğer demir yolu yöneticileri de işten atıldı. Böylece işten atılanların sayısı dokuz kişiye yükseldi. Yönetim Kurulu üyesi Metin Dillmen, Mustafa Ağbulut, Erol Şakar ve demir yolları Erdoğdu Günyaz da işten atılanlar arasında.

"İşçi fazlalığı var" denilerek işten atılan işçiler Demiryolu-İş Sendikası 2 Nolu Şube Başkanı ile görüşmek üzere şubeye gittiler. İşverene açıkça işbirliği yapın ve ihbarcılıktan çekinmeyin. Belediyeye işçileri, işçilere "Siz niçin demir kurduktan. Bize alternatif olarak demir kurduktan. Demirekten kaldığınız süreçte size yardımcı olamayız" yanıtını verdiler. Bunun dışında Demiryolu-İş yöneticileri "İşçiyi işe alan işveren, onu işten alma hakkına da sahiptir" diyerek ihbarcı, işbirlikçi kimliklerini saklama görevi bile duymadılar.

İşveren-sendika işbirliği ile demir yolu yöneticilerinin işten atılmaları ardından demirle gelen polisler "Yönetimi şubeye gerekçesiyle demirli kapatmak istedikler. Yasal olmayan bu girişime karşı işçiler demir örgütüllüğünü pekiştirmesi için daha çok çalışacaklarını belirttiler.

Ayrıca işten atılmanın protesto eden tramvay işçileri 1 Haziran'da İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin önünde bir basın açıklaması yaptılar. Yeni işten çıkarılmanın gündeme gelebileceğini belirtir işçiler, kıymılara karşı direnişle karşı duracaklarını belirttiler.

Sesizlik konurunda, ağıla ve sömürçeye karşı tavır alınmadıkça kıymılar üzer-bezer devam edecektir. Diğer tramvay işçileri sıranın kendilerine gelmesini beklemekten korkmayacaklardır. İşveren-sendika işbirliğini, kıymıların önüne ancak böyle geçilebilir. ◆

Liman işçileri taşeronlara karşı kazandı

Liman işçileri taşeronlaşmaya karşı verdikleri mücadelede bu kez de İstanbul Salıpaçarı Limanı'nda kazandılar.

Son aylarda limanlarda yüklem-boşaltma işleri taşeron işçilere yaptırılarak liman işçileri sistemli olarak işsiz bırakılmaya çalışılıyor. İstanbul Salıpaçarı Limanı'nda çalışan 300 kadrolu işçi bulunmasına rağmen gemilere yapılan yüklem-boşaltma işleri taşeron firmalara yaptırılarak elde edilen milyarlara gelir özel şirketlerin kasalarına aktılıyor. Salıpaçarı Limanı'nda yüzde 200-300 kamyon yükünü yüklem-boşaltma işlerinin liman taşeron firmaya yaptırılması kar-

şınsında Liman-İş Sendikası TDI Genel Müdürlüğü'ne bağlı liman işçilerinin bildirerek, gerekli önlemlerin alınmasını istedi. Bugüne kadar yapılan tüm başvuruların yanıtızsı kalması üzerine Liman-İş Sendikası 2 Haziran günü Salıpaçarı Limanı'nda iş durdurarak direnişe başladı. Liman-İş Genel Başkanı Hasan Biber yaptığı basın açıklamasında "Bu yüklem hizmeti işyerindeki mevcut kadrolu liman işçileri boy olarak bekletirken, toncu-yemiyeciler kaçak işçilere yaptırılmaktadır. Özellikle Rusya menşeli gemilerdeki yüzlerce ton eşyanın indirilmesi, yüklenmesi için, tüm per-

sonel hakları dönen kadrolu işçiler varken, neden yabancı işçilere yaptırıldığını anlamak mümkün değildir. Mevzuata ve toplu iş sözleşmesine aykırı olan bu uygulamadan derhal vazgeçilmelidir" dedi.

Direnişin başlamasıyla bakanlıklardan gelen yoğun baskı işçilerin kararlılığını etkilemedi. Yaklaşık 9 saat süren direniş, liman işçilerinin kazanımı bitirdi.

Kazanım sonucunda limanlarda taşeron işçi çalışmaya, işçilerin yetmediği alanda ise limanlara ancak sendikadan denetiminde taşeron işçi alınabilecekti.

İşverenin tüm engelleme çabalarına rağmen, liman işçisi kararlılığıyla kazandı.

Tekel sınav sonuçları askıya alındı

Samsun (Mücadele)- Tekel Genel Müdürlüğü'ne ait işyerlerinde çalıştırılmak üzere alınacak 1500 kişi için, seçmelerden önce yapılan sınavın sonuçları hala açıklanmadı. Yaklaşık 30 bin kişinin katıldığı sınavda 1500 kişi işi alıncak idi. Bu rakamlar gözönüne alındığında bu sınav Samsun'da yaklaşık 100 bin kişiye ilgilendiriyor. TBMM Plan Bütçe Komisyonu Başkanı ve Samsun Milletvekili (DYP) İlyas Aktagış ise, sınav konusunda herhangi bir gelişme olmadığını belirterek, sınav katılanların fazla olduğu kapılmaları gerektiğini söyledi. Sınav katılanlar ise, sınavın bir seçim yatırımı olduğu-

nu ve bu yüzden sonucu açıklanmayacağını ileri sürerek aydınlatmadıkları kapının kaldırılmasını bekliliyor. Sınav katılanların şunları söylüyor. "Sınav seçim zamanı yapması bizi kuzulandırıyor. Ancak, geresizlikten bir umut diye katıldık. Seçim bitti, sınav sonucu hala açıklanmadı. Birkaç kez Ankara'da idareciyle başvurduk ama konuya işkin herhang bir şey bildirmedi"

Tekel sınav sonuçlarının bir türlü açıklanmaması üzerine bir açıklama yapan DYP Samsun Milletvekili İlyas Aktagış, açılan ekonomik paketten sonra, hızla devletin köçülmesi gerektiğini

dikkat çekerek, "Su sıralarda resmi dairelere işçi almak devletin düşüncesine aykırıdır. Ekonomik paket olmasaydı işçi alıncabilirdi. Ancak özülerek söylüyorum, yakın gelecekte Tekel'e işçi alınmayabilir. Bu tür işçi alımları uygulamaya konulan ekonomik paketin başarıya ulaşmasını engeller" dedi. İlyas Aktagış'ın açıklaması, sınav katılanlar arasında tepkileri kışkırladı. DYP Samsun İl binasında sorunu çözüm arayışına yanzedeler, "30 bin kişinin umuduydu oynamak hiçbir gerekeyle açıklanamaz" diyerek, haklarını almak için yasal yollara başvuracaklarını belirttiler.

Gübre Sanayii işçilerinden eylem

Samsun (Mücadele)- Samsun Gübre Sanayii'nde çalışan yaklaşık 850 işçi, ücretlerine yansıtılması gereken 560 5 otonunluk zammın ücretlerine yansıtılması ve kırmayelilerin verimlerini protesto etmek için bir günük iş bırakma eylemi yaptılar. 25 Mayıs Perşembe günü vızne önünde uzun kuyruk oluştu. Samsun Gübre Sanayii Fabrikası'nın ilk kurulduğunda 1200 işçisi çalıştığı, işçi kıyımlarından sonra bu anda 850 işçisi çalıştığı söyleniyor. İşçiler, sosyal hak ad altında haklarını ödeyerek, güncel olarak işçileri, "diğer hükümetler işçiyi bu maaş zamlarından vazgeçirmeyi çalıştığı da ileri süren Karadeniz 'Petrol Oteli ve TÜGSAŞ'ın kırmayelilerin gücüne bu planın ön hazırlığıdır. Hükümetin kazandığı haklarınıza yönelik bu saldırıların karşı üretmenin gelen gücümüz de dahil olmak üzere her türlü yorlame bayvuracağız" dedi.

Çay üreticileri hakkını arıyor

Samsun (Mücadele)- Ordu'lu Giresunlu fındık üreticileri FİSKO-BİRLİK'in yeniden destek alınmalarına başlaması için bir di eylem kararı aldılar. 25 Mayıs günü bir araya gelen fındık üreticileri devletin fındık politikasındaki yanlışlığına değinerek, devletin bu alana hiç yatırım yapmadığını ve bölgenin tarım potansiyelinin değerlendirilmediğini belirttiler. Ordu'lu Giresunlu muhtarlar öncülüğünde yapılan toplantıda ierde alınacak önlemler tartışıldı. Fındık üreticisinin desteklenmesi, alımların zamanında yapılması, devletin fındık politikasını yeniden gözden geçirmesi ve FİSKO-BİRLİK'in destekleme alımlarına yeniden başlaması için yapılacak eylemlerin hazırlanması başlanmasına karar verildi. Karadeniz bölgesinde önemli bir gelir kaynağı olan fındık gittikçe önemli kuybediyor. Devletin fındık üretimi desteklememesi, fındık üreticisini zor durumda bırakırken, Tarım Kredi Kooperatifleri'nin yüksek faizli kredi vermesi fındık üretimi etkiliyor. Devletin tamamladığı kendilerini unuttuğundan ve tek geçim kaynağını olan fındığın da artık geçirmelerini yetmediğinden yakınan üreticiler, bunun için kooperatifler kurarak ürünlerini kendilerinin işlemesi ve ürün fiyatlarının yükseltilmesi için de hükümeti baskı yapmasını gerektiriyor belirttiler.

Mevsimlik işçiler ortada kaldı

Samsun (Mücadele)- Samsun Devlet Su İşleri 7. Bölge Müdürlüğü bünyesinde her yıl mevsimlik olarak çalışan işçiler, işçi alımlarının durdurulması üzerine 25 Mayıs günü Devlet Su İşlerine yürüdü. Yaklaşık 200 kişinin katıldığı eylem DSİ önünde oturma eylemi ile devam etti. Devlet Su İşleri 7. Bölge Müdürlüğü önünde oturma eylemi yapan işçiler, yaklaşık 8 aydır işsiz olduklarını belirttik. "Büyük okulları süzüyor, bu yarıya koğullarına karşı mücadele veriyoruz. Geçici de-

olsa bir süre çalışıp ekmeke parası kazanıyorduk. Şimdi istikrar paketi için bizi işe almıyorlar. İstikrar bizi aç bırakacaksa ne biçim paket bu" diyerek soruna çözüm bulunmasını istedi. Ayrıca SSK'ya oturmamaları için sosyal ve sağlık hizmetlerinden yararlanamayan işçiler hiçbir sosyal hakları olmadıklarını söylüyorlar. Sımdıye kadar hiçbir sendikadan sorunlarına ilgilendiğini söyleyen işçiler tepkilerini "Böyle işçi sendikası olmaz" sözleriyle gösteriyorlar.

İşçilerden memurlardan kaza... kaza...

- Tuzla Organize Deri Sanayi Bölgesi'nde işlen atılan deri işçilerinin aylarca süren direnişleri işverenin taleplerini kabul etmesiyle sona erdi. İşten atılan Tarancılar, İnan, Ayo ve Şarkets Deri işçileri direnişlerinin 100. gününde sendikal haklarının kabul edildiğini açıklamasıyla, direnişini sevinç içinde bitirdiler.
- Yeni Ülkü gazetesinde yayınlanan "Yarın çok geç olacak" başlıklı yazısında dolay 20 yıl hapis cezasına çarptırılan Petrol-İş Genel Başkanı Petrol Çeylan 1 Haziran'da tutuklanarak Tekirdağ'da Saray ilçesindeki cezaevine gönderildi. Ayrıca bu cezayla birlikte Münir Çeylan'ın sendikası yineticiliği de elinden alınmış oldu.
- Gebze Danca Belediyesi'nde toplam 129 işçi geçilmiş günlerinde işten çıkartıldı. Danca Belediye Başkanı Yardımcısı Vahdettin Duran işçi kıymına yönelik olarak işçileri Bakanlık'tan "Tasaruf Genelgesi" esas aldıklarını belirttik. açıkça kıymı savundu. Aralarında Genel-İş Sendikası Örgütlenme Dairesi ve Gebze Sendikalar Birliği Başkanı Muharrem Kurf'un da bulunduğu 129 işçi, kıymı protesto için 31 Mayıs'ta Danca Belediyesi önünde oturma eylemi başlattı.
- Eskişehir'de Tüm Maliye-Sen yineticileri 1 yıl 6 ay hapis cezası verildi. 1993 yıl Temmuz ayında memurlara verilen %12'lik zammı ilyeri önünde protesto eden maliyeciler 2911 sayılı yasaya göre "suçlu" bulundular. Tüm Maliye-Sen yineticileri Yusuf Ayılmaz, Kenan Ög, Sabahattin Bileş, Arif Oylutan, İsmail Aydemir yargıtaya bayvurarak kararın bozulmasını istedik.

Münir ÇEYLAN

"Türkiye'nin yansı bayrama ve mühtaz g'ün-
lük gazetelerden bin yansı
ramın ilk günü manşetine
bu sözleri çıkarmıştı. Ancak 'bayrama aç
ve mühtaz' girenlerin arasında bir süre
bu gazetede çıkarılan işten atılan basın
emekçileri de vardı!

Başka ne vardı tablodaki? 2 milyon işçi
ameliyat bayram öncesi masrafları vardı. Bu
maddi Nisan ayı başında ben 217 bin iş
işten atıldı. Bu sayı daha çok orta-
büyük işletmelerden derlenilen rakam.
Kapsama kilit vuran ya da işçi azaletmaya
giden küçük işletmelerle hesaba katıldığın-
da bu sayının 300-350 bin civarında ol-
duğuna şüphelenmek mümkün.

Resmî istatistikler işsiz sayısını 3,5
milyon olarak açıklıyor. Gerçek sayı çe-

leriniz -ne kadar öğrenilebilirsek- bizde
kalıyor. Gecelerinde bir gazetede işsizlik
üzerine bir yazı vardı. Bir süre rakamlar
italen vermişti. İlk şey akımda kalıyor: İş-
sizlerin %20'sinin işsiz mezarı olduğu-
du. Bu işsiz sayısını denkleme artırdı. O
zünden ne zaman işsizlikten ya da okul-
dan dışı aşılacak baskıyırmak işine de kö-
tür...

**İZMİR: 'İntihar Edip Canına
Kıyacağına...' Niyet Kendimizi
Öldürülmüştü**

Sabah saatlerinde İzmir Basma-
han'daki imzeler pazartırdaydı. Bekli bugün
iş bulunur umuduyla pazara gelmiş yü-
lerce işsiz yaklaştı her arabaya, her
kamyonu diğer bekleyenlerden bir adim
önce varabilmek için koşuyordu. Sabah iş

"İşsizlik 'ölümünden beter"

geli ilerlerse gözlenmek isteniyor. Ancak
kimsenin verilen rakama inandığı yok
Öyle ki DiE'nin 1,5 milyon rakamını ver-
diği %2 yılında Başbakan Cemal işsiz-
lik sayısını 5 milyon olarak açıkladı. Bir-
inci. Bu işsiz sayısını 7,5 milyon
civarında olduğu ve artmaya devam etti-
ği bir gerçek.

Çünkü ekonomik krizin faturası yine
işçi ve emekçilere kesiliyor. Bir yandan
zaten yavaşlayan, öde yandan işsizliği ya-
ğıyor. Gazetelerinde son aylarda aratan iş-
ten çıkma haberlerini intihar haberleri
ikiyor. Bir anda kendini askakla bulan
emekçiler iş bulmakta umdu kısıyorlar
kuz süre sonra. Kenarda kıyda tutukla-
rı atırlarını, ana-baba yadını eşyaları-
nı satıp, bir süre idare etmeye çalışıyor-
lar. Ekin-Espin-döşün işlerini yarımlarını
da yarıyor. Ebbette. Ne olursa olsun bir
iş, bir emek kaçması gerekiyor. İşçi paza-
rına gidiyor kimi. Kimsi üç-beş günlük iş-
lerle eve ekmeke alabiliyor ancak. Tüm-
den umudunu kesenler, daha fazla daya-
namayarak işe intihar ediyorlar.

Kuşkusuz Türkiye gibi her şeyin kar-
şısı gelmiş bir ülkede gerçek anlamda
bir iş güvencesi hiçbir zaman tam anla-
mıyla sağlanamamış. Ancak özellikle
özellikle emekçiler ve arından gelen, sade-
ce sermaye için istikrar yaratacak ya-
pılan işleri paketi ile iş güvencesinin var
olan kısımları da ortadan kalktı ve binle-
ce, yüz binlerce işçi bir anda kendini ka-
pıda buldu...

5 Nisan: '10 Sanatçı İşsizden Birini İsten Atıldı'

Sayıları artan 7 milyon aşan işsizle-
rin, bu an için çalışanların toplu işsizle-
me ya da pazarlık gücünü neredeyse sıfır
indirdiğini söylemek yanlış olmaz.
Özellikle son aylarda hızlanan işçi kıy-
mının verdiği boyut, emekçileri korkulu
bir bekleyişe sürüklüyor. 'Ya işsiz kalır-
sam? diye düşünüyorum' çalışanların çoğu,
işsiz kalmak ölümünden de beter düşün-
üyor. Çoğu gün boyu işsizlik, bütün emek-
çilerin belhdi eden bir kalbe haline geliyor.

İstanbul Sanayi Odası'nın Nisan ayın-
da yaptırıldığı bir anket, işsizliğin nasıl
hızla arttığını ortaya koyuyor. Geçtiğimiz
yüzlerce gazetelerde de yer alan ankette
göre 5 Nisan kararlardan sonra sadece
İstanbul'da her on sanatçı işsizinden birini
isten çıkılmış. Bir orta sanatçı işçinin
işsiz kalması demek, ana sanayiye ya-
nın ürün üretme fabrikalarından sektöre göre 5
il 10 arasında işçinin isten atılması de-
mek. Bu da yani sanatçıyı mal üreten at-
fırmaların ilafları ya da işçi sayısına daha
da azaltılması getiriyor.

İşsizlik gün geçtikçe artarken, devletin
işsizliğe çare olarak önerdiği iş ve işçi
Büro Kurumu bir aldatmacadan öteye
gimiyor. Bunu anlatan binlerce işsiz, ar-
tık kuruma başvurmayı bile gereksiz gö-
rmeye başladılar. Çünkü kuruma başvuran-
ların içinde iş bulabilenlerin sayısı par-
makla sayılabilecek kadar az. İBİK'nin
1992'de 775 bin kişi başvururken, işsiz
sayısı artmasına karşın bu sayı 1993'te
809 bine kadar düştü.

Çözüm için kendilerinin olumsuz ku-
nuşlanmalar, işkolları ortasına çıkıyor. Bir
kez daha halk kendi alternatifini üretiyor.
İşçi pazarları, kahveler bunlardan birka-
cı. Bugün hemen hemen tüm şehirlerde
işsizler birer-ikişer günlük de olsa çalı-
şabilecek için buralarda bekliyorlar.

Muhabirlerimiz işçi pazarlarını, kahve-
leri dolgarak işsizlerle konuştular. Ro-
portajların hepsinde sebzeliğin işsizle-
rini buluyor. 5 Nisan kararlama geldiği
günleri. Çünkü 5 Nisan kararları yok-
luktaki cendensini biraz daha derin ve
bunu en iyi bilen, en sıkıyapan yayıyan
da işsiz emekçiler.

ESKİŞEHİR, Gültepe: 'Aç İnsanların Heler Yapabileceğini Gösterebiliriz'

Eskişehir'de işsizlerin iş bulmak umu-
duyla yoğun olarak toplanıldıkları kahve-
leri doluyor. Gültepe'deki kahvede
konuşulurmuş Adem Tuncer ve Meh-
met Sarı Eskişehir'li yerliler dediği iş-
bulmak için, daha iyi gelececek hayalleri
görmek Kur'distan'dan. Daha hal hatır
sorarak bekliyor Adem Tuncer'in; 'Ailem
aslında Erzurumlu, onlar da geçim-
nemiyorlar memleketine ve 30 yıl önce
okulda Eskişehir'e gelmişler. Ne bilisler
açığın burada da olduğunu? Yoksa ge-
lirler miydi hiç? Şimdi de burada hep bir
kudra işsiz var, zaten iş bulsan da ne ka-
dar süreceği belli değil. Bakarsanız adam-
lar, patronlar 'bunların' dediği deyim il-
mili işten alıyor. Daha işten atılacak
insan adam var. Çalışanlara da doğru
dünst kimsenin para verdiğini yok. Kar-
nımı-ki de duymuyoruz'. 19 yaşın ço-
kuşundan çok işsizliğin verdiği öfkeyle
konuşuyor.

Konusmama Dersim'den göç edip
gelmiş Mehmet Sarıya devam ediyoruz.
30 yaşındaki Mehmet iki küçük çocu-
ğuna geleceğini düşünmekten vazgeçmiş,
yarın karlarını nasıl duyuracağını dü-
şünüyor. Dersim'den geldikten sonra
çocuklukları, ayyakkabı boyacıydı, akla
gelebilecek ne iş bulduysa yaptığını an-
lıyor. 'Eskiden de işimiz yoktu belki

ama arada bir günlük işler çıkardı, iş-kö-
tü evi idare ederdik. Şimdi onu bile bul-
mak çok zorlaşmış. Ne dayız, ne de kart
verecek toklacı tanıdıklarımız olmadı-
ğundan işsizlik bizim için günlük yaşamın
ayrılmaz parçası...

Bu arada sebzeliğimiz Lise 3'ten terk,
20 yaşında işsiz bir genç Hayrettin Ho-
roz da kalıyor. 'Bugün işe girmek için
topu par. Bu memleketi toplu olma-
mız yok. Olsa da geçimimizde ya ney-
se... Bakarsanız emekçiler geçimemediğin-
den tekrar iş bulmaya çalışıyorlar'.

Konusmaları 5 Nisan kararlarına geldi-
ğinde Mehmet, sorunun ağırlamakla çözü-
lemeyeceğine dikkat çekiyor. Ve Meh-
met Sarı 'Zamir cebimizde zaten pek
bulunmayan paranın da yansıni alkı. Ya
böyle koyun gibi güdüleceğiz ya da ap-
kılan ölümek için halbumuz arayacağız.
Biz bu politikaları dış işsiz bırakarak
dolandırıcı olan, hırsız olan diyoruz. Biz
onlar gibi devletten kurtulalım almayız,
halkın sırtından çıalmayız. Şimdi onu-
muzla yaşamak için ne yapalım bize onu
söylesinler. Sesimizi çıkardığımızda te-
mizez polis çok iniyor. Artık gözümüz
çok talan da görmez. Aç insanların hel-
yapabileceğini tek ses olarak göstermek-
yiz' diyerek öksesini dike getiriyor.

"DİPLOMALI" İŞSİZLER

Gecici işlerde çalışanların karşılaştığı
işsizliği yanında bir de üniversitelerden
mezun olanların, meslek lisanslarını bitiren-
ler var. Yani başka bir deyişle bir iş üze-
rinde bilgi sahibi olanları. Onların da şansı
diğer işsizlerden fazla değil, hatta daha
az. Çünkü uzun yıllar geçtikçe de olsa de-
ğişik işleri yapanları piyasayı tanıdıkları-
ndan meslek lisans mezunları ya da ün-
iversite mezunlarının bir çoğuna göre
önkille tercih ediliyorlar.

İş ve İşçi Büro Kurumu'na başvuran-
ları daha çok bu kesim içinde bekliyor.
Daha açgır işlerde çalışan işsiz işçiler
İBİK'ya başvurmakla kısıtlı olmaları-
nın karşılığında emekçileri bekliyor. Kuruma
başvurmuş ama bir yıldır yanıt alamamış
(ki yanıt almak bazen on yıllar buluyor)
bir endüstri meslek lisans mezunu ile ko-
nuşuyoruz.

'Elinizde bir mesleğiniz olduğu halde
neden işsizsiniz?

Adını yazmamızı isteniyor ve soru-
muz şöyle yanıtıyor: 'Ben Şihhi Tesisat
Bölümü mezunuyum. Biz okuldan yeti-
tili ama bu işi pratikden öğrenen o kadar
çok usta var ki, işte ilk on yıllardır pe-
verlemler tanınıyorlar. Bu kopyalardan
iş bulmam çok zor. Okullardan da za-
ten adı meslek lisansı o kadar. Öğrenci-

bulamazlarsa, bu boşa geçen yemye-
şir bir gün daha demek olan için; bu ü-
dört gün süresinde iş, konuldukları çö-
kür için açlık!

Bir yere oturup konuşma teklifimize
pek sıkı bakanıyor. Çünkü bir yandan
iş kaçırılmak için atılacak kolamaları
gerekliyor. Ancak anababı giderek azal-
yor. Bir süre sonra işsiz kesilmiyor... A-
yaktık konuşmaya başlıyorlar. Cemal Deme-
ri ve kardeşi Kemal 15 yıldır imgeallarda
çalışıyorlar, Mehmet Kıyan ise henüz 2
yıldır pazara gidip geliyor. Hamallardan,
ameliyele daha her şey yapabilir, yap-
maya hazırlar; eğer iş bulabilirlerse Si-
nirilir, bir uzun süredir iş bulamadılar.
Yani da 200 bin olan yemyeşirli yan-
sında da olsa geleceğini kızıyorlar. 'Za-
ten zamda, paketi derken anladık ağıdı,
evde her gün kavgaya ediyoruz, doğru du-
düst ekme bile gütmemediğimiz için. Bir
de daha uzula çalışıyor, patronlara iş-
de çokler yok mu? Müthiş kıyıyoruz.
Doğru, burada kendimizi haklıyoruz ama
bani uzula gitmiyoruz. Herkes bulamasa
da iş bulanın o gün için kimsi dousun di-
ye düşünüyorum işçi kamı'. Abimim sö-
zlerini kafasını sallayarak destek ver-
mekte yanlıcağı, ev kirasını bile ödeye-
medik, ev sahibi her akşam kapımızda
geliyor. Evden de atılıyorlar...' derken
yumruklarını sıkıyor.

Kur'distan'dan İzmir'e gelmiş 3 yıl bile ol-
mayan Mehmet Kıyan devlet terünüli işi
tanımanın verdiği bir serinliklilale şunla-
rını söylüyor. 'Biz insan gibi yaşamak istio-
ruz. Bizleri hayvan gibi yapıpatacaksanız
süründüröceklerse kurguna düşünüriz. De-
ğen bir şey olmaz, nasıl olsa memleketi
yapıyorlar.' 'Ya işsizliğin köyde de anırsız
kayıyorlar.' 'Ya işsizliğin başka bir ölüm
olduğunu anlatıyor. Biz yanlırından ayrı-
lırken, onlar da işsiz geçecek bir günün
öfkeyle kahveye doğru yürüyorlar.'

'İntihar edip canına kıyacağına...'...
Cemal Demir'in sözleri daha kulaklan-
mazdayken yeni bir haber alıyoruz Eski-
şehir'den. Eskişehir'de 30 Mayıs günü
Şenol Sarıkayın uzun süredir yapıldığı
işsizliği, her geçen gün zulum haline
gelecek zamanı protesto etmek için kendini
yakarak öğretiyor. Eski otogar önün-
de kendini yakayan Şenol Sarıkaya çevre-
deki taraflardan kurtarıldı ve şu anda
hastanede kendisini 15 gün önce yine
aynı nedenle yakayan saygınları yanın-
da tedavi görüyor.

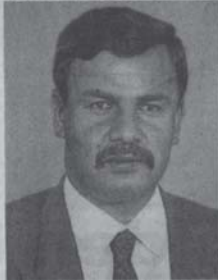
Eskiden, 'Gurbet ölümünden beter' de-
nirdi. Ya 'Ayırlık', Şimdi bir tek şeyi
söyler emekçiler; 'İşsizlik ölümünden
beter'. O

17 yıl sonra ortaya çıkan gerçek: "Kendi katilini kendin bul"

Ökkeş Kenger'i (Sendiler) artık tanımayanmış kalmadı. Meclis sandalyesinde milletvekili olarak oturan Kenger'in asıl tanınmışlığı Maraş katliamıyla ilgili davada bir numaralı sanık olarak bulunmasıydı. Katliama tanık olan Maraşlıların eli kanlı faşist olarak tanıdığı Ökkeş Kenger'i 'adelet' beraat ettirmişti. Ancak bu rağmen Ökkeş Kenger'in katil kimliği halkın ve devrimcilerin dosyasında silinmedi ve silinmeyecek de.

Gazetemize yeni ulaşan bilgilere göre, Ökkeş Kenger'in eli sadece Maraş halkını kanı bulamamış da kalmamış. 17 yıl önce Gaziantep'te Özgür Gaziantep gazetesinde gazetecilik yaptığı dönemde vurulan Hayri Balta, aradan yıllar geçtikten sonra Ökkeş Kenger'in kendisini vuran kişi olduğunu teyis etmiş. Teyis habisinin gelişimi kısaca şöyle:

Şu anda Ankara Ulus gazetesinde köşe yazarlığı yapan Hayri Balta, 17 yıl önce, bir akşam Gaziantep'deki evine giderken yolda ölü bir genç tarafından kesilip ve bir tabancayla Hayri Balta'yı vurur. O dönem yetkileri ne bu saldırı, ne de saldırının failleriyle ilgilenmezler. H. Balta iyileşip ve yaradığı gazetedeki kendisini vuranı tarif eder. Kendisini vuranı hayali

gözünden önce yıla rağmen silinmez.

Geçtiğimiz Şubat ayının son haftasında ise bir televizyon kanalı Hasan Mezarci'nin Atatürk'e ilgili meclise verdiği soru önergesinden imzalarını çeken milletvekillerinin adlarını ve vesikalik resimlerini vermektedir. Bunlardan biri de Ökkeş Kenger'dir. H. Balta bu resmi görür görmez "Beni bu vurd'u" der. Akasından da bu tanıdık doğrulamak için araştırmalar

yapar. Ökkeş Kenger'in şimdiki yaşadığı yola çıkarak o günkü yağını ve Kahramanmaraş katliamıyla ilgili davada bir numaralı sanık iken fide verip sırasındaki resmini inceler. Ayrıca o yıllarda Gaziantep Eğitim Enstitüsü'nde okuduğunu tespit eder. Tanıştığı kişi Balta, olan biteni geçen Mart ayının son günlerinde Ulus gazetesinde yazar. O. Kenger bu yazıda kendisine Maraş davasının bir numaralı sanığı dediği için H. Balta hakkında 150 milyon liralık tazminat davası açtı. Kendisinin silahlı saldırıdan olarak teyis edilmesi hakkında ise tek bir laf etmedi.

Evett, her şey ortaya koyuyor ki, Ö. Kenger gazeteciyi vuran silahlı saldırıydı. Ayrıca Maraş katliamındaki kanlı rolü de bilmektedir. Oyle ki bu durumu TBMM İnsan Hakları Komisyonu'na üye olarak perdelmeye çalıştıysa da bu halkın gözünden kaçmadı.

Geçmişte faşistlerin silahlı, bıçaklı saldırısına uğrayıp da sağ kollarla meclis sandalyesindeki Kenger'in ve diğer faşistlerin resimlerine yi bakarsanız, Maraş'ta, Gaziantep'te ve daha kimbilir yerlerde kanlı saldırılara katılanların resimlerine rastlarsanız hiç de uzak olası-
k değil. ○

Eskişehir Muhabirimize Salihli'de

Silahlı Saldırı

Eskişehir muhabirimiz Hamit Akyüz mecletin Ankara Salihli'den Eskişehir'e dönmek üzereyken istasyon Mevki'de faşist çek-senet mafyasının saldırısına uğradı.

Kendisini geçirmeye gelen okurlarımızdan Türkler Sucu ile birlikte dolayan Hamit Akyüz, Salihli'nin tannan çek-senet tahsilatçı faşistlerinden olan Yüksel Demir ve SHP üyesi Yakup isimli kişilerle karşılaştı.

Hamit Akyüz'e ve devrimci değerlere kafrederek saldırıya geçen bu faşist dövülmek cezalandırıldı. Panjire kaplılar kaçmaya başlayan Yüksel Demir silahını çıkartarak muhabirimize ateş açtı. Açılan ateş sonucu bir kasımdan olan elme üzere iki yerinden yaralanan Hamit Akyüz, yarıandık okurumuz tarafından hastaneye kaldırıldı.

Tedavisi yapıldıktan sonra karakola götürülen muhabirimize ve okurumuza, ateş eden olanımız gibi muamele edildi. Ve okurumuz polist tarafından dövüldü, ateş ederek muhabirimizi yaralayan Yüksel Demir karakolda bir mabafir gibi ağırlandı. Gözaltına alınan insanları gülmeye gözaltında tutulacak mahkemeye çıkarmadıkları, polist mafyacı faşist Yüksel Demir'i 4 saat gibi kısa bir sürede mahkemeye sevk ettiriler. Mahkemeye heyeti de faşist Yüksel Demir'i tutukusu yaralanan mahkeme üzere serbest bıraktı. ○

Gözaltı ve tutuklamalar

17 Mayıs günü Adana'da "Terörle Mücadele" Şubesi'ne bağlı polisler tarafından Mustafa Polat'ın katledildiği operasyon sırasında gözaltına alınan 11 kişiden üç tutuklandı. Erzan Karaoğlu ve Zübeyde Arabacı 31 Mayıs günü tutuklanırken, önce tutuklusuz yarılması kararı alınan ancak askerlik sorunu olduğu gerekçesiyle gözaltında tutulmaya devam edilen Hacı Demir, savcının bir üst mahkemeye ıkarasını kabul edilmemesiyle tutuklanarak Adana Cezaevi'ne gönderildi.

Giresun'da 17-23 Mayıs tarihleri arasında eliyasi polis tarafından gözaltına alınan 6 kişiden Mustafa Erkan Çetin ve Sinan Beşiroğlu 26 Mayıs'ta tutuklanırken Şükrü Dede, Fatih Namazcı, Halil Ali Ulutürk ve Hanife Aksu serbest bırakıldı. Tutuklanan Mustafa Erkan Çetin'in ağır içkenmeye maruz kaldığı halde doktorun rapor vermemesini ve içkenmeye örtbas etmesini protesto etmek için bulunduğu cezaevinde açlık grevine bağladığı öğrenildi. Ayrıca 30 Mayıs'ta gözaltına alınan Nurettin İsa, Özlem ve Murat isimli Giresun Eğitim Fakültesi öğrencileri bir gün sonra serbest bırakıldı.

27 Mayıs günü Ankara DGM'ye ifade vermek için çağrılan Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi öğrencisi Güzel Yaran ve Ankara SBF öğrencisi Kubilay Tat, Savcı Nurettin Demirel'in talimatıyla gözaltına alındılar. DGM'ye ifade vermeye gitmeden önce bir basın açıklaması yapan öğrencileri başlarına gelebilecek her türlü olaydan DGM savcılarının ve "Terörle Mücadele" Şubesi polislerinin sorumlu olacağını açıkladılar. ○

12 Temmuz katliamı davasında heyet, katil polisleri korumaya devam ediyor

12 Temmuz katliamının davasına bakan mahkeme heyeti, katillerin kimliğini gizleyebilmek için her yolu deniyor.

12 Temmuz 1991'de polislin Balmucuk, Diliktaş, Nigantasi ve Levent'te Nişazı Aydın, İbrahim Erdoğan, Yücel Şimşek, Zeynep Eda Berk, Cavit Özkaya, Nazmi Türkcan, Hasan Eliyugun, Ömer Çoçkunırnak, Bilal Karakaya ve İbrahim İliç'i katlettiği davasının duruşması 1 Haziran 2009 İstanbul 6. Ağır Ceza Mahkemesi'nde yapıldı.

Sanıkların ifadelerinin bile alınmadığı duruşmada, avukatların daha önceki duruşmalarda bulunmamış olan tanıkların dinlenmesi

gerektiği yönündeki istemleri de mahkeme heyeti tarafından reddedildi.

Polislerin hangi silahları kullandığı "saptanamayan" ve mahkemeye tarafından keşif yapılmıyan 12 Temmuz katliamı davasında, mahkeme heyetinin bu konuda herhangi bir karar alması ve avukatların istemlerini sürüklü reddetmesi de katilleri bilirmekte ısrar ettiği gösterdi. Mahkeme heyetinin bu ısrarlı tutumu nedeniyle herhangi bir ilerleme sağlanamayan duruşma, 6 Temmuz tarihine ertelendi. ○

Konya Temsilcimiz Tutuklandı

Konya Temsilcimiz Özgür Güdenoğlu ve ablası Meram Özgür-Der Yönetim Kurulu Üyesi Banu Güdenoğlu ile gazetecimiz 4 okuru Konya DGM tarafından tutuklandı.

Temsilcimiz Özgür Güdenoğlu gözaltına alınan toplam 20 kişiyi beraber 11 günlük gözaltından sonra 24 Mayıs'ta çıkardığı DGM tarafından okurlarımız İlker Savaş Çetin, Yunus Havus ve Ali Onal ile birlikte tutuklandı. Aynı gün DGM tarafından serbest bırakılan Selçuk Üniversitesi öğrencisi Nuriye Öğrener ise bir sonraki gün DGM savcısının itirazıyla tutuklandı.

Bu arada 19 Mayıs günü cezaevinden tahliye olan Meram Özgür-Der Yönetim Kurulu Üyesi Banu Güdenoğlu tahliye olduktan 5 gün sonra kardeşinin durumunu öğrenmek için gittiği DGM önünde savcı tarafından çağırıldıkdan sonra tekrar tutuklanarak cezaevine gönderildi. ○

Kavgaya vurgun bir yürek: Nazım Hikmet

En sevdiği yeryüzü parçası olan vatanına hasret yitirmiş onu 31 yıl önce. Ardında 65 yıllık bir birlik bırakarak gitmişti ölümsüzlüğe. Onurluca yapıldı, karşılığında ödül olmadığını bile bile yitirdi kavgaya olan inancını. Kalemli silahtı: onun. Bu silaha yüreğinden vurdu düzeni, susmadı hiçbir zaman, kaybetmedi benliğini. Devletin sürgünleri, tutukluları, cezaevleriyle karşılaştı yaşamı boyunca. Ama onun yüreğini hapsedemediler. Yurdunun insanlarından uzaklaştıramadılar onu. O bir yarıya la hep

En büyük ustahımız, en ince hünerimizin
Sen aklımız yüreğimiz ve
yumruğumuzun"

dediği TKP'nin revizyonist, sosyal-çevren yaklaşımında da etkisinden söz etmek gerekir.

Ama Nazım'ın tüm olumlu ve olumsuz özellikleriyle birlikte tanımak, revizyonist ve sosyal-çevren yanlarına rağmen, olumlu yanlarını kırık etmemek gerekir. İlgacılar dremenden teslim bayrağı çeken Hamidiye Zırhlısı'nda askeri öğrenci olarak bulunduğu sırada, üstelik daha devrimcilerden etkilenmemişken, bu haksızlığa karşı "güverte talim yeri değil sahası yeri" der ve "isyan örgütlediği" gerekçesiyle okutan atılır.

Ondaki kuru bir vatan sevgisi değil, toprağına bağlılık mücadeledir, özvedir, kararlardır, cesaret ve inançtır, yurda ölünebilecek sevdadır ama kimi yurda de hüzdür. Bu hüznün yurtdışına çıkışından sonra diğer öğelerle beraber giderek büyümüştür. Siirlerinde kavgayı "enlatmış Nazım, her zaman yürekler, karlıdır. "Umuda bakar ileriyi.

"Daha gün o gün değil
Derleni dürlüşme bayraklar
Uzaktan duyduğunuz çakalları
ulamasır

Safferi sıkıştırın çocuklar
Bu kavgaya işimize karşı
Bu kavgaya hürriyet kavgasıdır"

3 Haziran Nazım'ın anılacağı bir gün. Bugün de alışageldiği üzere, salon toplantıları, paneller, gösteriler düzenlene-

cek. Yine Nazım'ın büyük şairliği, sanatçılığı anlatılacak. Pek çoğunda da devrimci, yurtsverer özellikleri gözardı edilince, işi boşaltacak. Nazım sadece bir şair, bir ozan değildir. Tüm başlıklara rağmen düşüncelerinden ve kavgasından ödün vermeyen yurtsverer, devrimci bir ozandır Nazım. Ve onu sahiplenmek, yaşatmak, geleceğe taşımak: devletin kültür politikalarının ikyüzlülüğüyle ya da masa başlarında ilk üretmek değil devrimciğin ve yurtsvererliğin gerekleri yerine getirmekte mümkündür.

Nazım emekçi halklardır. Ve onların emperyalizme, oligarşiye karşı verdikleri mücadelede hep diri kalacaktır. Nazım'ın izleri, düşüncesi sıklıkla birer kurşun olacaktır. ○

Gümüşhacıköy'de Grup Yorum konseri

Samsun (Mücadele) - 26 Mayıs Perşembe günü Amasya'nın Gümüşhacıköy ilçesinde Grup Yorum konseri yapıldı. Gümüşhacıköy Halkevi'ne düzenlenen geceye Amasya, Çorum, Samsun, Suluova, Merzifon ve çevre köylerden gelen insanlar katıldı.

Yaklaşık 600 kişinin katıldığı konser saat 19.30'da devrim şifhileri için yapılan sayı duruşuya başladı. Sayı duruşamdan sonra da gösteriyle devam edildi. Gece, Tütün Üreticileri Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği (TYAD), Samsun DİLMK, TÖDEF, Mücadele ve Özgür Karadeniz gazetesi temsilcileri, Samsun Özgür Üde Gazetesi Temsilcisi, Suluova Partizan dergisi okurları, Gümüşhacıköy EĞİT-SEN, Merzifon Genç-İş, Gümüşhacıköy Mücadele gazetesi okurları, Gençlik Sesi dergisi okurları, Gümüşhacıköy Belediye Başkanı, çeşitli DKÖ ve sendikalarından gelen mesauler okunurken, Ordu-Diy'de 12 Mart günü katledilen Devrimci Sol gerillası Harç Atalay'ın yazmış olduğu şiir geceye ayrı bir anlam ve değer katıyordu.

Gececi sık sık "Etil Memur El Ele Genel Greve", "Devrim Şifheleri Ölümsüzdür", "Halkız Halkıyız Kazanacağız" sloganları atıldı. Ancak izlen verimliliği için, MHP Genel Başkanı Alparslan Türkeş ve Gümüşhacıköy'de bulunan faşist bir lise öğretmeninin öğrencileri üzerindeki baskımın anlatıldığı tiyatro oynanmadı.

Saat 24.00'e kadar süren gece Grup Yorum eşliğinde çekilen halaylarla sona erdi. ○

Mersin'de Pir Sultan Abdal Şenliği

Mersin'de gelenekselleştirilmesi hedeflenen Pir Sultan Abdal Şenliği'nin ilki 14 ve 15 Mayıs'ta çeşitli etkinliklerle kutlandı.

Pir Sultan Abdal Kültürünü Yaşatma Derneği Mersin şubesi'nin 14 Mayıs'ta açılışlarıyla aynı gece denir gelen etkinlikleri, çeşitli yazarmalar katıldığı panel ve izme gününle başladı. Etkinliklerin birinci gün programı akşam düzenlenen halk sanatçıların katıldığı konserle sona erdi.

15 Mayıs'ta ise panel ve izme günün etkinlikleri süresince Arif Sağ'ın konseri şenliğin final oldu. ○

Özgürlük Türküsü Karadeniz'de

Özgürlük Türküsü 24 Mayıs'ta Zile Halkevi'ni açılış gecesindeydi. Yaklaşık bin beş yüz kişlin katıldığı gecede Özgürlük Türküsü'nün yanında Eski Türk Kurtuluş ve Sarıkaya Sayı Ekibi de vardı. Zile'de böyle bir gece ilk ve yıllarca birliktir. Özgürlük ve coğuşunu açılış programı. Bin beş yüz yakın kişlin tek ses halinde atıldığı sloganlarla Zile'nin hemen yanabaganda yaşanan Karadeniz direniş bir kez daha selamlandı. Gece programı artık gelenekselleşmiş olan halaylarla sona erdi. ○

"Sivas'ın Ortasında Tutuşan Canlar" sergisi

Halkar ve Özgürlükler Platformu'nun düzenlediği "Sivas'ın Ortasında Tutuşan Canlar" isimli fotoğraf sergisi 29 Mayıs günü Ortaköy Kültür Merkezi'nde açıldı.

2 Temmuz 1993 günü Sivas'ta yaşanan olaylardan kesitlerini bulunduğu sergi, Meğma Sanat Hareketi'nin fotoğraflarından oluşuyor.

29 Mayıs günü pek çok sanatçının katılımıyla gerçekleştirilen açılış, Grup Yorum'un Sivas'ta katledilen sanatçıları anı için yapılmış olduğu "Gün Tutuştu" adı türküyü seslendirenler arasında oldu.

Sivas şehitlerini yaşatabilmek için çeşitli etkinlikler düzenleyen, bu etkinlikleri çerçevesinde de 2 Temmuz 1993 günü Sivas'ta yaşanan sanatçıları anı için yapılan Sivas anıtının tanıtımı için fotoğraf sergisi hazırlayan Halkar ve Özgürlükler Platformu adına Av. Metin Nazım yazdığı konuşmasında, "Sivas, kelli kade-rinin, kimliğine, kültürüne ve değerlerine sahip çıkan bir halk-

kın uğradığı zulüm adadır. O gün 'canlarını toprağa verenler, bugün bereketli topraklarda etkileri bu tohumların filizlerini büyütüyorlar. İşte bu doğrultuda yükleğimizi sorumluluk gereği, tohumları Sivas'ta atılan filizleri ülkenin her yanına kabaaran bir orman haline getirmek amacıyla yaşanan acılara karşı umudu büyütüyoruz" dedi.

Temeli yeni atılan "Sivas Anıtı'nın tüm maddi zorluklara karşı Sivas katliamının yıldönümü olan 2 Temmuz günü açılması planlanıyor.

Bu konuda yardım etmek isteyenlere çağrıda bulunan Halkar ve Özgürlükler Platformu tarafından yapılan açıklamada, "Sivas anıtında devrimci duyargımız, aydın sorumluluklarımızla sahip kimalıyız. Kara dumanların arasında işleri Karan Nesi'm'leri, Atılanları, Akarsuları, Hasretleri, Bezir-cileri, Pir Sultan'ın yaşatabilecek için Sivas Anıtı'nın yapı-

Ortaköy Kültür Merkezi'ndeki sergi, Sivas Madımak Oteli'nde katledilen 37 canı yaşatmaya amaçlıyor.

"Bu anıyı edelim" denildi. (Banka) Hesap No: 1118-029 8291 İş Bankası Ortaköy Şubesi'ndir.

Açılış da konuşan Fevzi Kurtuluş'un ve ardından Deste Günaydın'ın söylediği Türküleri sürdü. Meğma Sanat Hareketi'nin Sivas katliamına ilişkin yaptığı konuşmadan sonra Grup Yorum Türküleri seslendirmeye devam etti. Sergi

ABD'de yayınlanan haftalık *Workers World*, *İrkçiliğe, faşizme ve emperyalizme karşı mücadele eden WORKERS WORLD PARTY'nin yayın organı* olarak biliniyor. *Workers World'de yayınlanan Sara Flounders'in ABD ve Makedonya'da başlıklı makalesinin kısaltılmış çevirisini yayınıyoruz.*

ABD ve Makedonya

Emperyalizm Bölgeye Yoksulluk Getiriyor.

ABD Makedonya'daki askeri birliklerini sayısını artırıyor. ABD yetkilii kaynakları 15 Nisan'da eski Yugoslavya'nın bir parçası olan Makedonya bölgesinde askeri birliklerine 20 yeni asker daha gönderdiklerini açıkladılar. Böylece Makedonya'daki ABD'nin "barış korucuları"nın sayısı 3251 oldu.

19 Nisan tarihli New York Times'in yazdığına göre, Başkan Bill Clinton, bir yandan kongredeki Yunan asıllı üyelerine, öte yandan da başta kendilerine Makedonya Cumhuriyeti adını veren ülkenin elçisi olmak üzere, ABD'deki politik güçlerin baskısı altında, dışişleri bakanlığı ise, Makedonya'daki yeni sağcı cumhuriyetin diplomatik bakımdan taniyacağına dair vaatte bulunmüştü.

Balkanlar'da ortaya çıkan bunalmış, Balkanlar üzerine süpürülen ve belli başlı emperyalist güçleri -ABD, İngiltere, Fransa, Almanya ve İtalya- ve Yunanistan'la Türkiye'yi de kapsamasına alan daha

büyük bir mucedalenin yalnızca bir parçasıdır. Emperyalist manevralar, Balkanlar'daki çatışmaların, iç savaşın henüz eski Yugoslav Cumhuriyet'inden koparamadığı bölgelere de yaymayı hedefliyor.

Dayatılan Yaptırımlar

Makedonya diplomatik bakımdan tanımak, ticaret alanı ve kredi sağlamak için, ABD'nin öne sürdüğü koşulların dayatılması karşılığı. Sosyalist ekonomisini yıkmayı, kapitalist serbest pazar sistemi kurmayı ve komşu Sırbistan Cumhuriyeti'ne dayatılmış olan Birleşmiş Milletler'in yaptırımlarına uymayı kabul etti. Aynı zamanda, Yunanistan da Makedonya'ya karşı birtakım yaptırımlar ileri sürdü. Çünkü Yunanistan hükümeti bu yeni cumhuriyetin Yunanistan'ın bölmevi amaçladığını iddia ederek, kurulmasını kendisi için bir tehdit sayıyor.

Yunanistan'ın Kuzey bölgesi de Makedonya adıyla anılır. Atina yeni kurulan Makedonya Cumhuriyeti'nin Yunan sınımlarını kullanmasına ve çoğu Yunanistan'da yaşayan tüm Makedonyalıların temsil etmesine karşı çıkıyor.

"Makedonya sorunu" yüz yıldır Balkan politikasını karıştırmıştır. Tarihte belirli zamanlarda, Osmanlı İmparatorluğu, Bulgaristan, Yunanistan ve Yugoslavya, hepsi de Makedonya'ya yönetmek veya bölmek istemişlerdir...

Yugoslavya'nın Yıkımı

Yugoslavya'yı oluşturan federasyonların ayrışmasını hızlandıran, Birleşmiş Milletler'in "barış bekleleri" 45 yıldan beri federasyon bölünme, barış ve refah içinde yaşamakta olan çeşitli haldler arasında ni-

fak tohumları ekmeyi ve savaş çıkartmayı başardılar. Emperyalist müdahale, eski Yugoslavya Federasyonu'nun yıkılıp yıkılmasında ve dağılmasında önemli rol oynadı. Ve emperyalistler arasında ki manevralar herhangi bir kalıcı çözümü de olanaaksız hale getirdi.

Emperyalist güçler, kendi gelişimlerini artık uzun süre devam ettiremeyecek olan, görece olarak küçük ve zayıf milletleri ayrı ayrı sınırladılar ve bunların diplomatik bakımdan tanımmasını güvence altına aldılar.

1990 baharında -iç savaşın bağlamasından iki yıl kadar önce- ABD kongresi federasyon olarak Yugoslavya'ya para

yardımda bulunmayı da kredi vermesi kabul etti. Fonlardan yapılacak para yardımları, ABD'nin ağır koşulların kabul ettikten sonra, her cumhuriyete ayrı ayrı verilecekti. Bu durum, birlikte yaşam haklarını birbirlerinin boğazına sarımasına neden oldu.

Almanya da üzerine düğeni yaparak Hırvatistan ve Slovenya cumhuriyetlerinde neo-faşistler tarafından yöneltilen ayrılıkçı hareketlere para yardımda bulundu, bunları sınırladılar ve diplomatik tanımına hakkı verdi. Bu milletçi gruplar diğer halklara oy kullandı, çalıma ve sahipli oldukları toprakları işleme hakkı tanımadılar.

Yaşanan karşılıklı güçler ve kıpırtılan milletçilikte bugün hala süren kanlı bir iç savaş başladı.

Yugoslavya'da bugün süren kanlı iç savaşçı çözüme ulaştırılmak için atılacak ilk adım öncelikle ABD'nin ve aralarında süregelen öteki emperyalist güçlerin ükeden çekilip gitmesidir. ◊

Onurlu bir sosyalist HONECKER

"Bu devanın amacı sosyalizmi ve Demokratik Alman Cumhuriyeti'ni (DAG) yargılamak. Ben sosyalizm için, DAG için yaşıyorum. Ve tarafım. Hastalık ve yaşlılık beni güçten düşürdü ama yine de hayatımın sonuna kadar insan inandım, insanacağım: DAG sosyalizmi kapitalizmden daha iyi ve mümkün olduğunun işaret olmuştur. Böylece de bilimsel gerikir.

... Ben ill. Reich'in, Gestapo'nun zindanlarında 12 yıl kaldım. Şimdi de temellerini Nazi hükukundan alan Batı Alman hükukuyula yargılanmak isteniyor. Nazilerin geleneklerini sürdüren Federal Alman Cumhuriyeti, komünistleri, anti-faşistleri yargılamaya, mahkum etmeye çalışıyor. İşte kararsızlığın, elinizden geleni ardına koymayın..."

Erich Honecker 3 Aralık 1992 günü kendisini yargılamaya katılan Nazi anıtlarına yaptığı konuşmada böyle diyor.

Hitler Almanya'sında anti-faşist bir militan, Gestapo zindanlarında bir direnişçi, Demokratik Almanya Cumhuriyeti'nin mimarı, ve "sosyalizm ölü" çığlıkları atınlara karşı "Yaşasın Sosyalizm" diyen Erich Honecker 29 Mayıs günü yaşamını yitirdi.

Tüm ideolojik, siyasi yanlışlarına, hata ve yanlışlarına rağmen teslimiyet rüzgarları karşısında ezilenleri, küçülmüş üfak olanları revaçta olduğu bir dönemde sosyalizm inancını sonuna kadar koruyan ve emperyalistlere boyun eğmeyi reddeden Demokratik Almanya Cumhuriyeti'nin İden, Erich Honecker'i saygıyla anıyoruz. ◊

Kırım ve donanma paylaşılamıyor

Sovyetler Birliği'nin dağılmasından 70 yıldan fazla bir süredir kadeşçe bir arada yaşayan halklar, ortaya çıkan sorunlar nedeniyle birbirleri ile çatışma durumuna geldiler. Emperyalizmin de kıyırmasıyla var olan egemenlik sorunları kanlı çatışmalara dönüştü, dönüştürüldü.

Rusya ile Ukrayna arasında kanlı çatışmalar olmasa da, egemenlik kavgası sürüyor. Geçtiğimiz yıllarda özellikle nükleer silahların denetiminin kimin elinde olacağı, Karadeniz donanmasının hangi ülke tarafından yönetileceği tartışmaları nedeniyle, bu iki ülke karşı karşıya gelmiş, ancak sorunlar tam anlamıyla çözülmüşe de bir süre için köllenmeye başlamıştı. Rusya ve Ukrayna'nın egemenlik kavgası son haftalarda ortaya çıkan Kırım sorununa bir kez daha gündeme geldi.

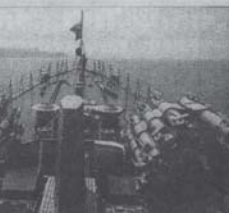
Üzerinde firtınalar koparılan Kırım, özerk bir cumhuriyet ve Ukrayna'ya bağlı. 1960'lı yıllara kadar Rusya Sosyalist Cumhuriyeti'ne bağlı olan Kırım, Krushev tarafından Rusya-Ukrayna dostluğunun 100. yılı nedeniyle Ukrayna Sosyalist Cumhuriyeti'ne bağlandı. O yıllarda Sovyet ülkesinin vatandaşları olmakla yetinen Ruslar ki bugün Kırım nüfusunun çoğunluğunu oluşturuyorlar- bugün Kırım'ın "bağımsızlığının" ardından da özellikle Rusya ile birleşmesini istiyorlar.

Rusların çoğunlukta olduğu Kırım parlamentosu Ukrayna'ya olan bağlarını koparabilmek için 6 Mayıs 1992'de hazırla-

nan ve "bağımsızlık ilanı" olarak yorumlanan anayasa taslağını nihayet 20 Mayıs 1994 günü kabul etti. Ukrayna devlet başkanı Leonid Kravçuk'un sert tepkisine rağmen parlamentoda alınan bu karar Rusya tarafından da destekleniyor. Rusya'nın Kırım parlamentosunun bu kararını açıkça desteklemesinden iki önemli faktör var. Bunlardan birincisi Rus milletçiliğidir ve ikincisi de Kırım limanını kullanan Karadeniz donanmasını dolaylı da olsa ele geçirebilme, denetleme sevdasıdır.

Rusya daha önceki donanma krizinde istediği etkiyi yaratmadığından şimdi de Kırım'daki Rus nüfusun ilan edeceği geçici ve göstermelik bir bağımsızlıkla Karadeniz donanmasını ele geçirmeye ya da en azından Karadeniz'deki en büyük askeri güç olan donanmanın kendisi için bir tehdit unsuru olmasını engellemeye çalışıyor.

Kırım parlamentosu ve onun arkasındaki Rusya ile Ukrayna arasında egemenlik kavgası diplomatik görüşmelerle sürenken, Kırım'da yaşayan Tatar halkı da donanma girmeye ve kültürel taleplerini dile getirmeye çalışıyor. Bilindiği gibi Kırım'ın asıl yerlisi olan Tatarlar, II. Emper-

yalist Paylaşım Savaşı sırasında Sovyetler Birliği'ni işgal eden Nazilerle işbirliği yaptığı diğer Sovyet halklarına karşı savuşturulan Stalin döneminde Kırım'da diğer cumhuriyetlere dağıtılmışlardı. Kırım Tatarları son 15-20 yıldır tekrar Kırım'a dönme ve müslümanlık temelinde bir kültür oluşturmaya çalışıyorlar. İkinci Emperyalist Paylaşım Savaşı sırasında işbirlikçiliklerini unutturup diğer halklara kendilerini kabul ettirme uğraşı içinde olan Tatarlar, Rusya'nın denetimindeki sözcü başbakan bir Kırım yerine Ukrayna'ya bağlı özerk bir Kırım'ı tercih ediyorlar.

Diplomatik görüşmelerle sürdüren Kırım kavgasında, kendi dertleriyle Ukrayna Tatarları'nın ciddi bir rolü yok. Rusya ve Ukrayna ise henüz diplomasiyle yetiniyor. ◊

"YENİ MİLLİYETÇİLİK" AŞISI

Burjuva basın bir merkezden düğmesine basılmış gibi Türkiye'yi vitrine çıkardı. "Komandolarıyla" devletin kadro ihtiyacını karşılayan Türkiye'nin "değeri", "Yeni milliyetçilik" adı altında yeniden keşfediliyor.

"Yeni milliyetçilik" demagojisinin tek yeniliği "ulusal birlikçilik", "kardeşlik" sloganının yanı sıra "MHP'li Türk-Korucu Kürt Kardeşleri" sloganının eklenmiş olmasıdır.

Bu, eli kanlı katillerin devletin halka karşı yürüttüğü haksız savaşta yerlerini almaları için gerekli olan bir demagojiden başka bir şey değildir.

Yazısı Sayfa 15'te

NAZİM HİKMET'İN 31. ÖLÜM YILDÖNÜMÜ

Onu 31 yıl önce en sevdiği yeryüzü parçası olan vatanına hasret yitirdik.

Nazım'ın şüri, 7 yaşında kavruarak ölen Japon kızın; yiğit partizan Tanya'nın; Latin Amerikalı köylünün, Afrikalı siyahın; yüreğinin bir yarısını buraktığı Asyalının; işkencilerde, cezavahlerinde karşı-devrimin saldırılarına direnmeyi bilenlerin; kentlerdeki, kırdardaki emekçi halkın yanında oldu.

"Sivas'ın Ortasında Tutuşan Canlar" fotoğraf sergisi Ortaköy Kültür Merkezi'nde açıldı.

Yazısı Sayfa 21'de

ABD VE MAKEDONYA

ABD Makedonya'daki asker sayısını artırıyor. Böylece Balkanlar'daki çatışmayı, iç savaşın henüz eski Yugoslavya'dan koparamadığı bölgelere de yaymayı hedefliyor.

Kırım ve paylaşılamayan donanma

Eski Demokratik Alman Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı Erich Honecker öldü.

Yazısı Sayfa 22'de

Son yılların en büyük askeri yığınağı

300 bin askere, 25 bin köy korucusu ve 15 bin dolayında özel time rağmen oligarşi çaresizlik içinde. Halka karşı açtığı savaşı askeri yığınakta, tankla, topla, ölüm saçan makinelerle kazanmayı hesaplıyor. Mevcut yığınaklar da yetersiz kalıyor ve sürekli daha fazla askeri güce ihtiyaç duyuyor.

✓ METROPOLLERDE KÜRT OLMAK

On yıllardır devletin zorlamasıyla yaşadığı göç, Kürt halkının önemli bir bölümünün büyük şehirlere yerleşmesine yol açtı. Yurdunu, toprağını terk edenler, ulusal kimliklerinden, kültürlerinden ve dillerinden de bir ölçüde koptular.

Bugün devletin göç ettirme politikasını boşa çıkarmak için her alanın, her bölgenin bir mücadele mevzisi haline getirilmesi gerekiyor.

✓ 4 MAYIS DERSİM DİRENİŞİ

İbrahim Erdoğan Kır Gerilla Birliği'nden açıklama: 4 Mayıs Direnişimiz Yolunuzu Aydınlatıyor...

On dört saat boyunca çatışıp şehit düşen Ayten Yüksel Keleş ve Serpil Yılmaz sloganlarla, zılgıtlarla toprağa verildi.

Yazısı Sayfa 9-10'da

"Demokratikleşme paketi"nden sonra "Eylül'de siyasi çözüm"...

Faşizm "ulusal baskı" politikasından vazgeçemez

DEMOKRATİKLEŞME VE ANAYASA DEĞİŞİKLİĞİ SAFSATADIR

Düzen bugüne kadar işbirlikçi tekelci burjuvazinin çıkanna uygun olarak gündeme getirdiği "demokratikleşme" ve "reformlar" konusunda tek bir adım dahi atmadı... Yani bir yanda daha "rahat" ve "huzurlu" bir sömür ortamı için yapılması gerekenler, diğer yanda ise ekonomik ve siyasi güçsüzlüğün verdiği çaresizlik vardır.

"Demokratikleşme paketi"nin yeniden ortaya atılmasında da bunun sancısı var. Bu sancının düzenin başvurduğu her türlü yöntemle karşıtlenerek sürüyor olması oligarşinin çıkmazıdır. Bugün burjuvazinin akıl hocalarının "Dağ fare bile doğurmaz" demesinin altında bu gerçek yatıyor...

SAFSATANIN KÜRDİSTAN BOYUTU: "EYLÜL'DE SİYASİ ÇÖZÜM"

Oligarşinin Kürt halkı üzerinde uyguladığı ulusal baskı ve asimilasyon politikasının temelinde de egemen sınıfların sömür ve zulmü vardır. Oligarşi bu sömürden vazgeçmedikçe uzlaşmayla elde edilebilecek, baskıyı ortadan kaldıracak bir "siyasi çözüm" de mümkün değildir. OLİGARŞİNİN "SİYASİ ÇÖZÜMÜ" HALK İÇİN ÇÖZÜM DEĞİLDİR! ULUSAL BASKIYI ORTADAN KALDIRMANIN YOLU "REFORMLAR" DEĞİL, DEVRİMDİR!

Yazısı Sayfa 12-13'te